

Връзка с висшите светове

Том I - Естество

Петър Дънов – Учителя
Съставителство – Емил Стефанов

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е

Три аспекта на човека

Ум, сърце, душа

Разумност, добро, любов

Обикновен, талантлив, гениален

Вяра, Надежда, Любов

Три принципа

Три полета

Здраве, красота, разумност

Съзнание, разбиране

Новораждане – вътрешно виждане

Мозък, глава

Организъм, органи, клетки

Тела

Прана

Инсталация

Средище

Радио

Антени

Сетива

Интуиция, шесто чувство

Природа

Вселена, космос

Пространство, етер, нова фаза

Добри, гениални хора

Космичен човек, космичен организъм

Дърво на живота

Бяло братство

Адепти

Ръководство

Небе

Царство Божие

Дом, Отечество

Невидимият свят

Разумен свят

Духовен свят

Разумни същества

Възвишени същества

Светли същества

Приятели

Ангели

Слънце

Слънце – Земя

Слънце – човек
Изгрев – залез
Слънце – Христос
Слънце – Бог
Централно Слънце – живот
Вътрешно Слънце
Слънчеви Същества
Слънце – Учител
Към Слънцето
Слънце – съобщения
Слънце – светлина
Слънце – енергия
Слънчева светлина – подтик, импулс
Слънце – мисъл, знание, учение
Звезди
Алфиола
Планети
Пътуване в космоса
Акаша
Небесен Университет, Школа
Любов
Досег
Божествено състояние
Светлина
Естество на светлината
Светлина – Бог
Светлина, знание – Христос
Дух, Аум
Виделина
Светлина – души
Светлина – човек
Вътрешна светлина
Звездата на човека
Светлина на живота
Светлина и топлина, ум и сърце
Духовно тяло
Светлина – съзнание
Светлина – мисъл
Светлина – знания
Светлина – ясновидство
Светлина – Школа
Светлина Нова култура
Светлина – Истина
Светлина – Вяра
Светлина – Освобождение
Светлина троичен човек
Светлина – череп
Светлина – дреха
Светлина – отношения
Светлина – вода
Светлина – Любов

НЕБЕСНАТА СТЬЛБА

Отсега нататък мостове трябва да се правят, а не бентове. /133, с. 31/

Три аспекта на човека

Като наблюдавам хората, виждам, че едни от тях живеят повече в стомашната система, в гъстата материя на живота, поради което са изложени на големи страдания. Други живеят повече в дробовете, а трети – в главата. /93/

Божественият свят е създал главата, духовният – сърцето и симпатичната нервна система, а физическият – костите, мускулите и лигаментите. Като изучавате световите, ще видите, че процесите, които се извършват в тях са едни и същи. Разликата се заключава само в материята, която взема участие в процесите. За пример, храненето като процес съществува във всички светове, но съществата във физическия свят се хранят повече с твърда материя, в духовния свят – с чувства, а в Божествения – с мисли. Изобщо, каквото става в Божествения свят, отразява се и в низшите светове. И обратно: каквото става на физическия свят, отразява се и във висшите светове. /31, с. 153 – 154/

Тялото е създадено за главата, главата – за дробовете, а дробовете – за стомаха. Главата е Бог, дробовете са ангелите, а стомахът сме ние. Най-после има и друг един свят, светът на дебелите и тънките черва. Той е чистилицето, адът. Всеки човек носи този ад в себе си. Червата съставляват ада у човека, дето живеят всички паднали и грешни духове, всички демони. /58, с. 8/

Добрите мисли поддържат здравословното състояние на мозъка. Добрите чувства – правилното кръвообращение и дишане, а добрите постъпки – здравословното състояние на стомашната система. /70, с. 338/

В съзнанието на човека влиза и мисъл и чувство. Мисълта образува външната форма на нещата, чувствата – тяхното съдържание, а силата, волята – направлението им. /156, с. 163/

Какво се иска от сегашния човек? – Да преобрази главата, гърдите и стомаха си. ... Като види как хората разглеждат социалните въпроси, стомахът казва: Хляб трябва за гладните. Тия хора ще умрат от глад. Трябва да се погрижите за тях. После дробовете казват мнението си: Повече въздух е нужен на тия хора. Ако ги лишите от въздух, те ще умрат. ... Най-после и главата дава мнението си: Прави са моите колеги – стомахът и дробовете, но какво ще стане с човека, ако няма глава, т.е. динамо, което произвежда светлина и я изпраща по цялото тяло? /100, с. 23 – 24/

Щом се увеличи умствената дейност на човека, намалява се дейността на физическото тяло. Тази е причината, задето много хора днес са нервни. Колкото е по-голяма дейността на ума, толкова е по-слаб човек. За да не се изтощава нервната му система, част от умствените сили трябва да се прелеят в сърцето. Ако се увеличи дейността на сърцето, организмът надбелява. Силите на организма са резултат на сумата от силите на ума и на сърцето. Ако тялото се усили чрезмерно за сметка на ума и на сърцето, непременно трябва да стане едно раздвижване на силите от тялото към ума и от ума към сърцето. Човек трябва да бъде в постоянно движение, т.е. триъгълникът да се движи. От движението на триъгълника се образува квадрат – действието на физическите сили. Квадратът, заедно с триъгълника, образуват петъгълник – поляризиран на физическите и духовните сили в човека. /83, с. 167/

Стомахът е трансформатор на енергията, която се образува от храната. Дробовите са трансформатор на енергиите, които се образуват при превръщане на въздуха. Мозъкът е трансформатор на енергията, която възприема отвън. Следователно, когато стомахът изпраща трансформираната енергия в дробовите, дробовите – в мозъка по цялото тяло – човек е напълно здрав. Той познава своя организъм и на всеки орган дава съответна храна. Като стане от сън, здравият човек веднага отваря прозорците на стаята си, за да поеме чист въздух. Това значи съзерцание с дробовите. Той чувства нужда от чист въздух. Да отвориш прозорците на стаята си не означава отваряне в буквалния смисъл на думата. Всяко дълбоко поемане на въздуха означава отваряне на прозорците на дробовите.

Новото възпитание на човечеството се стреми към регулиране на стомашната, дихателната и мозъчната система на човека, да стане правилна обмяна между енергиите му. Затова се препоръчва на всички пълно спокойствие. Всяко безпокойство нарушава правилния ход на мислите, на чувствата и на храносмилането.

Както стомахът приготвя материал за дробовите, а дробовите за стомаха, така и обикновеният човек представя условия за развитие на талантливия, талантливият – за гениалния, а гениалният – за светията.

Който има здрав стомах, той е добър човек. Ако дробовите му са здрави, той е добър певец. Ако мозъкът му работи добре, той е добър поет. Значи здравият човек се отличава с доброта, със способност да пее, да пише, да се проявява като поет и писател. Да бъдеш истински поет, това значи да виждаш във всичко доброто и да го прилагаш в живота си. Истинският поет живее в светлина. Той вижда нещата светли и красиви.

Запомнете трите думи: Доброта, песен и поезия. Мислете върху тях. Дръжте стомаха си в изправност, за да бъдете красиви. Дръжте дробовите си в изправност, за да пеете добре. Дръжте мозъчната си система в изправност, за да мислите добре и да се справяте добре с мъчнотиите си. Работете върху себе си външно и вътрешно, да бъдете здрави, красиви и разумни. /70/

“Където са двама или трима, там съм и аз”. Кои са двамата? – Човешкият ум и човешкото сърце. Значи, там където са умът и сърцето, ще дойде и Бог между тях. В случая, Бог представлява разумната човешка воля. Ако умът и сърцето са в съгласие, разумната воля ще се прояви. Без участието на ума и на сърцето, волята създава нещастия и страдания на човека. Тази воля наричаме неразумна, невъзпитана. Ето защо, умът и сърцето трябва да бъдат в съгласие, да призват Бога между тях, да възпитат волята. /31, с. 206/

Ум, сърце, душа

За да разберете отношенията между ума, сърцето и душата, трябва да разберете отношенията, които съществуват между въздуха, водата и земята. /82, с. 76/

Ние взимаме ума, сърцето, душата и духа като символи. Въздухът символизира ума, водата символизира сърцето, земята символизира душата, а светлината символизира духа. Когато духът се възцари в човека, неговата светлина ще изгрее в душата му и плодовете на тази душа ще започнат да зреят. Това означава присъствие на духа. Следователно, ако в човека няма въздух, вода и земя, какво ще го ползва слънцето? Човек трябва да има в себе си въздух, вода и земя, за да могат топлината и светлината да проникнат в него, да види изгряването на слънцето. Казано е, че слънцето на душата никога не залязва. Това е реалното в света. /82, с. 83 – 84/

Щом човек има съзнание, има и душа; щом има мисли, има и ум; щом има чувства, има и сърце. /107, с.136/

Центърът това е умственият свят на човека. Той е Първата причина. Радиусът е чувственият свят. Ти го чувстваш. А пък кръгът е волята, действието – трябва да се работи. Следователно, най-първо трябва да проявите вашата мисъл, после вашето чувство и после вашите постъпки. /12, с. 38/

Сиромашията е учение, а богатството е приложение. А след богатството кое иде? Добродетелта, доброто. То е вече висше училище. В училището на сиромасите ще се учиш, в училището на богатите ще приложиш, в училището на доброто ще изпълниш. ... Сиромашията е един подтик да учиш, защото ако ти не си сиромаш, няма да учиш. Сиромашията ще те застави да учиш. А пък ако не си богат, не можеш да приложиш, защото ако нямаш нищо какво ще приложиш? И ако не си добродетелен не можеш да изпълниш. Щастието на човека почива върху сиромашията, богатството и добродетелта или върху учение, приложение и изпълнение. Във всички неща ти не можеш да бъдеш щастлив, докато не си бил нещастен. Всеки човек, който не е бил добър, ще бъде нещастен, защото нещастieto е нещо неорганизирано. Доброто е хармония, а пък злото е дисхармония. От дисхармонията се отива към хармонията. /12, с. 38 - 39/

Ако грешиш в ума си, малко светлина имаш. Ако грешиш в сърцето си, малко топлина имаш. Ако грешиш във волята си и не знаеш как да постъпваш, малко доброта имаш. Добротата, това е вашият капитал, “аржан конте”. Това е капиталът в обръщение - златото. Ако ти си добър, ти си финансист. Ако не си добър, никакъв финансист не си. Всичките ти работи ще бъдат объркани. Един човек, който е добър, държавата му е добре устроена. Значи сърцето му се намира в добро положение. Той всичко може да направи. ... Доброто е кръвообръщението на човека. Казвате: “Защо трябва да бъде добър?” Ако в тебе кръвообръщението и дишането не стават правилно, никакво постижение не може да имаш. /12, с. 652/

Какво отношение има между светлина, топлина и доброта? Светлината произвежда трептения в етера. Топлината в твърдите тела образува разширение. А добротата какво образува? Тя не се отнася до физическия свят. Там, дето хората са добри, може да ги познаеш по това, че градините са добре обработени. Човек, който е добър е добре облечен, добре вчесан. Този човек има добри обноси. Светлината се отнася до челото на човека, до неговия умствен свят. Топлината се отнася до неговото сърце, добротата се отнася до неговите постъпки. Следователно, ако вие разбирате светлината и не знаете как да я турите на работа, да ви помага на вашия ум, тогава вие не сте разбрали вътрешния смисъл на топлината. ... Мекотата в живота не може да се внесе без топлина. Да образуваш един мек характер, мекотата е едно качество, трябва ти топлина. Добротата е път, да ви доведе до Любовта. Добродетелта е среда на Любовта. Любовта не може да дойде без добротата. Ако си добър, Любовта ще се прояви в тебе. ... Любовта, това е връзката, която ще ви свърже с Бога. А пък по-голямо благо от Любовта ти не може да намериш. И по-голямо нещастие не може да те сполети в света, ако изгубиш Любовта. ... Като изгубиш Любовта, ти ще намериш смъртта. ... светлината не може да се прояви, ако човек няма добре оформено чело. Любовта не може да се прояви, ако човек няма добре оформена уста и постъпките на човека не могат да бъдат добри, ако той няма добре оформени ръце. /12, с. 648 – 649/

... да се развие човешката съвест, трябва светлина. За да се развие човешката мекота, непременно трябва топлина. За да се развие милосърдието на човека отпреде, трябва му топлина. За да се прояви неговата добрина, трябва му справедливост. /12, с. 650/

Слънцето изгрява за теб. Като изгрее Слънцето, трябва да мислиш. А на обед като напече, казва: “Бъдете добри”. Като дойдат гладните години, гладът идва, за да накара хората да бъдат добри. Когато гладува и жадува, тогава човек може да придобие онова възвишеното и благородното. Казвате: “Защо Господ ми е дал този глад?” Гладът е онази мощна сила, която те кара да придобиваш благородното и възвишеното. /12, с. 653/

Рибите приготвят условия за развиване на човешкото сърце. Птиците приготвят условия за развиване на човешкия ум. Животните пък приготвят условия за развиване на човешката душа. Ако рибите, птиците и млекопитаещите изчезнат преждевременно от Земята, развитието на човека моментално ще се преустанови. Ако разгледате човека с окоето на ясновидеца, ще видите в него всички видове животни и растения, всички реки, морета и океани, всички гори и планини. Изобщо, външният свят е отразен в самия човек, но в миниатюр, затова именно наричат човека малка вселена, или микрокосмос. /82, с. 76/

Придобивките се обуславят от хармонията между мислите, чувствата и постъпките на човека. Мисълта е свързана с мозъка, чувствата - със сърцето и дробовете, понеже от чувствата зависи правилното кръвообращение. Постъпките са свързани с волята, със стомаха, т.е. с физическия живот на човека. Колкото по-възвишена е човешката мисъл, толкова по-голяма е връзката ѝ с духа. Колкото по-благородни и чисти са човешките чувства, толкова по-голяма е връзката им с душата. Да познава човек проявите на духа и на душата си, това значи да познава себе си. Който познава своя дух и своята душа, той е дошъл до реалността на живота. Този човек държи кормилото в своите ръце. ...

За да познае духа си, човек трябва да мисли право, да желае и да се стреми към целта си. С други думи казано, човек трябва първо да се качи в главата си, после да слезе в дробовете си и най-после да влезе в стомаха си. Всяка мисъл, всяко чувство и всяка постъпка трябва да минат през процесите на мисленето, чувстването и реализирането. Понеже стомахът е свързан с физическия свят, ще знаете, че там се реализират всички неща. Следователно, всяко знание, което минава през трите свята – физическия, духовния и умствения, носи сила в себе си. /70/

Придобитото е само туй, което е минало през човешкия ум, което е минало през човешкото сърце, което е минало през човешката воля. /70/

Като се освободите от временната обвивка на тялото, тогава ще проникнете в красотата на духа и на душата, на ума и на сърцето и ще разберете какво представлява човекът. /70/

Наистина раят е бил някъде между реките Тигър и Ефрат, които и до днес още съществуват. Но в Библията се говори за четири реки. Де са останалите две реки? ... Двете реки Тигър и Ефрат представляват двете системи в човека: артериалната и венозната. От другите две изчезнали реки едната представлява мозъчната система в човека, а другата – симпатичната нервна система. Някои казват, че раят е някъде в пространството. Не, той е в мозъка на човека, но той представлява свят не като нашия. Неизмерим е този свят, в който се помещава раят. /70/

Човек се намира между две системи – мозъчната и симпатичната нервна система. И след като той си замине от този свят, тези системи продължават да функционират и в онзи свят. /70/

... ако вие развиете вашия ум, вашето сърце и вашата воля, като отидете на онзи свят, вие ще имате приятели и между светиите и между ангелите. Ако имате Любов, Бог ще бъде ваш приятел. Следователно работете с ума си, работете със сърцето си, работете и с волята си. Това е практическо приложение, за което се иска един дълъг период от съзнателна и красива работа. ... Докато не свършите работата си на Земята, вие не можете да отидете на онзи свят. /70/

... човешките чувства и човешките мисли са хиляди нишки. Те трябва да са минали през този стан и тогаз вече имаме един резултат. ... Всеки от вас трябва да мисли. Защо? Трябва да чувства. Защо? Трябва да бъдеш силен. Защо? Понеже сами трябва да приготвим онзи материал, от който трябва да се направи нашата бъдеща дреха. Вие искате да се облечете. В невидимия свят ще ви направят такава дреха, какъвто материал изпратите. Вие, като мислите, изпращате вашите мисли в невидимия свят и като постъпвате, изпращате вашите постъпки в невидимия свят и ще направите

едно съчетание от тях. И каквото сте изпратили, такава дреха ще ви направят. За да мисли човек, той трябва да има отлична дреха. А пък тази дреха я наричат философите, окултистите “тялото на мисълта”. И за да чувстваш, трябва да имаш дреха. И сърцето си има свое тяло. /70/

Бог, невидимият свят, работи за голямото постижение, което всеки един от нас иска. Със сърцето си вие сте свързани с хората, с ума си сте свързани с ангелите, а пък с вашата душа сте свързани с Бога. Душата е излязла от Бога. Бог е вдъхнал в човека и той е станал жива душа. Направил го е по образ и подобие Свое. И това, което Бог е вложил в човека, Бог го обича. Той обича тази истина, която е вложил във вас. Тази истина седи във вас. Бог ви е дал един отличен ум, отлично сърце и отлична душа. Умът и сърцето са дрехи на душата – външното, а пък същественото е душата – диханието, което е излязло от Бога. Трябва да имате отличен ум и сърце, за да помагат на душата ви. А пък онова, което умът и сърцето придобиват, това благо ще носи в бъдеще вашето благословение. /78, с. 179 – 180/

Под думата “душа” аз разбирам онова, което си ти, човекът. Що е душата? То е човекът в своята същина, която не може да умре. /70/

Единственото нещо, което се вижда и не може да се улови, е човешката душа. Единственото нещо, което смъртта не може да пипне, е човешката душа. /70/

Един ден, когато тръгнете за небето, няма да вземете тялото си, ще тръгнете с душата си, тялото ще остане на земята, защото то оттук е взето. То е каруца, направена временно от елементите на земята и докато сте в царството на тия елементи, ще бъдете в тази каруца. /70/

Когато умре, човек всичко оставя на земята. Единственото нещо, което взима със себе си, това е капиталът, вложен в неговия мозък. Когато човек умира, душата му стои до главата, чака последното му издъхване, за да вземе веднага този капитал. Цял живот тя е работила върху него, превръщала е низшето във висше, организираща го е и сега слиза да го вземе със себе си. Тя взима само есенцията на мозъка, както фабрикантът на розово масло взима есенцията от розите. ...

И тъй, душата, за която се говори, не е вън от човека. Тя се проявява чрез човешкия мозък. Доколкото тялото и мозъкът на човека са организирани, дотолкова и душата му се проявява. Ако тялото и мозъкът на човека не са организирани, никаква душа не търсете в него. Погрешката на съвременните хора се заключава в това, че те отделят тялото от душата, т.е. материята от силата. За да се прояви, силата се нуждае от материя, от форма. Сама за себе си материята никога не може да се обработи. За да се организира, в помощ ѝ идва силата. Едно от отличителните качества на материята е инертността. Тя не се мърда от мястото си. ... Става ли въпрос за работа, не я търсете. Въз основа на свойствата на материята, казваме, че тя нито се губи, нито се създава, а само се видоизменя. Всеки може да носи толкова материя, с колкото сили разполага. Без сила материята не може да се обработва. Благодарение на силата в природата, от материята се образува тяло, чрез което Божественото съзнание се проявява. /161, с. 175 – 177/

Казваме “сила и енергия”. Под думата енергия разбираме Разумното Начало, което работи. Под “сила” разбираме интензивността, с която разумното се проявява. “Материята” пък е формата, чрез която енергията и силата работят. Колкото по-голяма и по-интензивна е силата и енергията, толкова по-голямо напрежение предизвиква върху материята. Ако не може да издържи това напрежение, материята се пръска, както гранатите се пръскат под напора на експлозивните вещества в тях. /161, с. 177 – 178/

Казвам: ние говорим за вътрешния човек, у когото душата и духът живеят заедно. Има ли човек това състояние в себе си, той никога не умира. Такъв човек е безсмъртен. /70/

Душата още не е дошла до една постоянна форма, тя не е завършила своето развитие. На нея ѝ предстои да мине още милиони форми. И когато дойде до своята последна форма, тя ще приеме безсмъртието и ще се слее с духа. Тогава вече няма да има душа и дух, вечният живот ще излезе на сцената. /70/

Ние живеем в една голяма душа. Вие сте малката душа, която живее в голямата душа. Като излезете от себе си, ще идете в голямата душа. Някой казва за друг – “умрял”. Ти не можеш да умреш, ти за себе си ще умреш, но ще живееш за другите. /70/

Когато духът се разшири много и не знае какво да прави, Господ го изпраща на земята да работи. За духа туй е най-приятния акт. С този акт се започва всичката творческа работа. Той се радва на този творчески акт, който се заражда у Бога. Следователно физическият, материалният свят е изявление на Бога: онова, което е скрито, невидимо за нас, става видимо. И във видимия свят ние трябва да съзираме невидимия, а може да го съзрем само тогава, когато се вираме в нещата. /70/

Силата на човека седи в неговия дух. Когато духът се въплъти в материята, той я разрежда, защото тя няма схващания за безграничното пространство. Материята няма стремеж, няма идея. Тя е спящо същество. Дрямката, сънят, това са състояния на материята. Смъртта произтича от преобладаващото състояние на материята. Като резултат на това състояние се явяват ред аномалии, желаниа, които запушват кръвоносните съдове. От преяждане пък, в широк смисъл “преяждане”, се явява задръстване на нервната система, вследствие на което кръвообращението не става правилно. Тогава настава процес на втвърдяване на материите, при което те губят своята пластичност. И най-после духът се принуждава да напусне тялото. Това е смъртта. /70/

Когато духът влезе в материята, той внася живот. Материята без духа е мъртва. Когато материята преобладава, се ражда смъртта, когато духът преобладава, се ражда вечният живот. /70/

Животът е строго определена математическа величина. Истинският живот е онзи, който изтича от Духа. Духът е основа на живота и от него са произлезли всички малки духове, всички малки души. Този Дух индусите наричат Брама, окултистите – Адам Кадмон, евреите – Йехова, но всички тези имена имат и съдържат една и съща идея. Съвременната наука под “дух” разбира нещо, което прониква цялото пространство или онази първична материя, която носи в себе си живот чист, неопетнен. Ако имате от тази първична материя само сто милионна част от милиграма, вие ще направите чудеса с нея. Но за да извършите чудеса, трябва да разбирате законите на тази първична материя. Човек губи живота си, защото не познава или не спазва тези закони. /Из Словото/

Който е влязъл в духовния свят, той разполага вече със своята душа, със своя дух. Той е напълно свободен. /70/

Под думата “цар” се разбира човешкият дух. Под думата “майка” се разбира Господ, Божествената Майка, която го е поучила. ... Думата “син” означава човек, който си е на земята. /19, с. 73/

Ще дойде време, когато духът ще създаде безсмъртното тяло на човека. В този смисъл задачата на човека е да се освободи от временното, от смъртното тяло, да го превърне в безсмъртно.

Който е влязъл в духовния свят, той разполага вече със своята душа, със своя дух. Той е напълно свободен.

Като се освободите от временната обвивка на тялото, тогава ще проникнете в красотата на духа и на душата, на ума и на сърцето и ще разберете какво представлява човекът.

Разумност, добро, любов

Каквото и да правите, една част от вас трябва да бъдете добри, друга част трябва да бъдете разумни, а трета част – любещи. /82, с. 416/

... когато се говори за любов, ние разбираме присъствие на доброта и разумност в нея. /82, с. 410/

Доброто е основен тон на физическия свят; справедливостта е основен тон в духовния свят; разумността е основен тон в умствения свят. Той ражда всичко. /Мисли, 1993 г., с. 6/

Любовта е в състояние да регулира топлината и светлината в нашия вътрешен живот, да регулира и силите, които действат в човешкия организъм. /70, с. 324/

Който разрешава мъчнотиите си правилно, той има знание, той живее в светлина. Ако няма знание, човек живее в тъмнина. Не е въпрос за многото знания. Малко знания, но добре обработени и приложени, улесняват пътя на човека. Любовта е подтик, сила, а знанието – светлина, която улеснява движението на тази сила. Ако няма сила и светлина, човек е подобен на слепец. Любовта и знанието са мощни сили, които направляват човешкия живот. Без тях животът няма никакви постижения. Сега ние говорим за Любовта като основа на знанието. Знанието е светлина, слънце за вашия живот. Ако Слънцето престане да грее, ще замръзнете. Замръзването е спиране действието на силите. Щом силите в човека престанат да действат, той трябва да чака дълго време, докато Слънцето изгрее отново и го стопли. Топлината движи телата, светлината определя посоката им, а Любовта ги подтиква. /70/

Обикновен, талантлив, гениален

Здравословното състояние на човека зависи от това колко е гениален, талантлив и обикновен едновременно. Обикновен на физическото поле, талантлив в духовния свят и гениален в Божествения свят. /91, с. 6/

Вяра, Надежда, Любов

... само оня вярва, който знае нещата. Вярата е условие за развиване на човешкия ум и за служене на Бога. А любовта е сила, с която човек работи. Ако имаш любов, ти си силен и можеш да работиш; ако нямаш любов, ти си слаб и не можеш да работиш. Надеждата е помощник на вярата и любовта. Тя върши най-дребните работи. Ето защо, човек трябва да си служи с вярата като условие за придобиване на знания, с любовта – като сила за работа и с надеждата като приложение на придобитото в най-малък мащаб. Само така той служи на Бога и изпълнява Неговата воля. /149, с. 134 – 135/

Питате: Де е Бог? – В главата ви, във вашия мозък. – Де е вярата? – В дробовете. Де е надеждата? – В стомаха. Значи мозъкът, дробовете и стомахът са трите възприемащи органи на физическия свят. Чрез тях човек може да влезе във връзка с Божествения свят. Ако не мислите право, не можете да влезете във възвишения умствен свят. Ако не дишате правилно, не може да имате представа за вярата. Ако не се храните както трябва, не може да имате представа за надеждата.

И тъй, ако се храниш добре, ще усилиш надеждата си; ако дишаш добре, ще усилиш вярата си; ако мислиш добре, ще усилиш любовта си. /149, с. 315/

Аз наричам вярата дробовете на духовното тяло. Надеждата, това е храносмилателната система на духовното тяло. А пък любовта, това е главата на духовното тяло. /12, с. 420/

Вярата ще те ползва в туй, че ще те свърже с външния свят. ... Надеждата свързва с днешния ден. ... С вярата ще оцениш другите дни, които идат. Тя е за далечното бъдеще. Надеждата е за днешния ден. Това са два полюса – вярата и надеждата. Между вярата и надеждата вече функционира любовта. ... Надеждата е туй, което сърцето схваща. Вярата е туй, което умът схваща. Следователно между тия двата полюса, между твоето сърце и твоя ум, любовта работи. /12, с. 316/

Три принципа

Три принципа съществуват в света. Първият принцип е силният, мощният елемент на Битието, чрез който се проявява личният живот. Всички сте служили на тоя принцип. Вторият принцип подразбира излизане на човека от личността, т.е. освобождаване от влиянието на личността. Тоя принцип е точно противоположен на първия. Третият принцип едва сега се проявява. Той е наречен “служене на Бога или вяра в Бога”. Как се извява служенето на Бога? – Да вършиш това, което ти е неприятно. Ще кажете, че ви е неприятно да грешите. Според мен, когато греша, човек изпитва голяма приятност. Има нещо приятно в греха, затова човек прави погрешки и престъпления. Ако не е така, никога нямаше да греша. Оня, който е решил да служи на Бога, казва: Неприятно ми е да направя това нещо, но ще го направя. /100, с. 363 – 364/

Три начала

Първата банка, която може да кредитира човека, да му даде живот, това е Божествената Любов. Втората банка, която може да даде знание и светлина на човека, това е Божествената Мъдрост. Третата банка, която може да кредитира свободата на човека, това е Божествената Истина. Любовта, Мъдростта и Истината, т.е. устата, ушите и очите са трите стълба в живота на човека. Това, което човек яде е Любовта. Това, което чува е Мъдрост. Това, което вижда е Истина. Ако с устата си човек не може да намери Любовта, устата му не е на място. Ако с ушите си не може да намери Мъдростта, те не са на място. Ако с очите си не може да намери Истината и те не са на място. /81, с. 34/

Трите полета

Казваш: Мъчен е животът! – живееш на физическото поле. Труден е животът! – живееш в духовното поле. Приятен е животът! – живееш в Божествения свят. /91, с. 8/

Здраве, красота, разумност

Помнете трите думи: доброта, песен и поезия. Мислете върху тях. Дръжте стомаха си в изправност, за да бъдете красиви. Дръжте дробовете си в изправност, за да пеете добре. Дръжте мозъчната си система в изправност, за да мислите добре и да се справите лесно с мъчнотиите си. Работете върху себе си външно и вътрешно, за да бъдете здрави, красиви и разумни. /55, с. 343/

Съзнание, разбиране

Според живота на човека и дейността на неговия ум, различаваме естествен, природен, разумен, морален, личен и индивидуален ум. Естественият ум се занимава с прости факти. Природният ум е творчески, събирателен. Неговото място е в средата на челото. Разумът в човека е висшето, проявление на умствените му сили. Моралните сили на ума се изразяват в моралния живот на човека. Личните и индивидуалните сили на ума се изразяват в личния и индивидуалния живот на човека.

При естествения живот човек не чувства никакви страдания, никакви нещастия – нищо не може да го засегне. Той е дете на природата, тъй дребно, тъй малко, че може да минава през всичките дупки на природата, без тя да го улови. Естественият ум е приготвление за природния.

При природния живот човек почва да твори, да събира и природата вече почва да му иска сметка за всичко сторено. Вследствие на това, клетките в организма се събират в общества и започват да функционират съзнателно. Това се дължи на женския елемент, на женския принцип в природата, който събира и действа, проявява се отвътре навън. В природния ум се намира подсъзнанието на човека.

На трето място иде разумният живот, в който влиза самосъзнанието на човека.

Моралният живот на човека се отнася към една морална област, дето той е свързан със същества, които по развитието си стоят по-високо от сегашните хора.

Дойдете ли до индивидуалния живот на човека, трябва да подразбирате това състояние, когато човек иска да се прояви като самостоятелно същество, което търси своето щастие, своето благо.

В моралния живот човек има общение не само със съществото, при което живее, но и с цялата разумна природа.

Щом дойде до личния живот на човека, той вече се проявява в обществото като личност. /133, с. 301/

Разумната природа разполага с ред начини и методи, когато иска да изправи хората, когато иска да посочи грешките им. Например, ако ти направиш една малка погрешка в естествения ум, тя ще ти напомни само, леко ще те накаже, като ти изпрати слаба хрема. Ако грешката ти е в природния ум, тя ще ти изпрати треска, придружена със силна температура. Ако грешката ти е в разума, тя ще ти изпрати болестта коремен тиф или петнист тиф. Колкото по-нагоре се качваш и грешиш, толкова и болестите, които природата ти изпраща са по-лоши. Ако грешиш при моралните чувства, ще страдаш от такава ужасна неврастения, каквато медицината не познава. Ако грешиш в личните чувства, много ще се дразниш. Тогава Сатурн ще има влияние върху тебе и ти ще виждаш само обратните, отрицателните страни на живота. И най-последно, ако грешиш в индивидуалния си живот, няма да постигнеш нищо от това, което желаш. /133, с. 302/

Сега хората искат да разрешат мъчнотиите в живота. За глупавите – мъчнотиите и противоречията никога няма да се разрешат. Туй да го знаете всички. /8, с. 36/

За да има някакво откровение от разумния свят, преди всичко човек трябва да има широко разбиране за живота. /44, с. 179/

От неразбиране на живота, от непробуденото съзнание на хората се раждат всички противоречия в света. /68, с. 8/

В живота на Земята има три важни неща. Ние живеем на Земята, затова на първо място трябва да разберем човека, ако искаме да разберем живота, който той прекарва. Без човека и природата няма смисъл.

Второто нещо, което трябва да разберем, това са ангелите, които преведени на обикновен език, представят човешкия ум, човешките мисли. Като се каже “ангел”, разбираме светло същество, а ние ще преведем ангела със “светла мисъл”.

Третото най-важно и неразбрано нещо за човека, това е Бог. Тази дума, преведена на разбран език, представя Любовта, която носи живот и безсмъртие на човешката душа. Затова и в Писанието е казано: “Бог е Любов”.

Следователно идеалът на човека е да разбере себе си, да разбере ангелите, т.е. светлите и чисти мисли и най-после да разбере Бога, т.е. Любовта. Разбере ли тези три неща, той ще може да си изработи една положителна философия за живота.

Невидимият свят е затворен за нашия ум, за нашите схващания. Но за един ум, който е организиран по-добре, нищо не е скрито. На Земята има същества, чиито тела са по-ефирни, посветени от другите. /18, с. 133/

Когато чувства нещо, човек трябва да знае дали това, което чувства е в съгласие с чувстванията на разумните същества, които са нагласени в същата гама с него. Разумният човек съпоставя нещата. /16, с. 106 – 107/

Казвате: Защо са толкова строги законите? Законите са строги, защото съзнанието на съвременните хора не е будно, вследствие на което те не могат да влязат във връзка със съзнанията на висши разумни същества и от тях направо да се поучават. Тогава не остава друго, освен да изпитат строгостта на законите, за да се пробуди в тях висшето съзнание. Онзи, в когото Божественото съзнание е пробудено, той никога не се натъква на разумните закони. Той върви в съгласие с тях и ги прилага. Вие живеете в един несъзнателен свят и се чудите защо този свят е създаден така. /30, с. 30 – 31/

...сегашната материя, това са заспали духове, които трябва да се пробудят – спящи духове са те, които трябва да се пробудят. Някои са били много идеални, а някои са били 100 пъти по-долу от нашия свят. /9, с. 160/

Като говорите и пишете за значението на Слънцето, на Луната, на звездите, виждали ли сте ги? Не сте ги виждали. Под думата “виждане” подразбирам познаване на нещата. Само онзи вижда, който знае, който познава нещата. /43, с. 29/

Ние трябва да изменим света. - Как ще го изменим? Някой турил було на очите си, спъва се, не вижда. Дойда при него, хвана булото и го сваля. Всички була и заблуждения трябва да се махнат от очите на хората.

Външното виждане наричаме гледане. За да видим физически един предмет, съзнанието ни трябва да бъде будно. За да виждаме предмета външно и вътрешно, т.е. физически и духовно, нужни са ни Мъдрост и Любов. /36, с. 358/

Виждането е функция на съзнанието. Човек, който има пробудено съзнание, той вижда в Америка какво става, няма защо да ходи на място да види. /18, с.123/

... ако бихте знаели как да погледнете, с един поглед ще измените цялата си съдба. /69/

За каквото мислиш в даден случай, ти си там, при него. /1, с. 115/

Каквито мисли имате, с такива същества се свързвате.

Когато се казва, че трябва да мислим добре, това значи да се свържем с онзи възвишен, чист свят, дето всички същества разбират и изпълняват волята Божия. /30, с. 38/

Да бъдем весели, с разположение на духа, за да имаме онази вътрешна връзка между нас и светлите духове. С тази постоянна връзка животът ни ще стане спокоен и приятен. /131, с.246/

Близостта е духовно качество. Близост може да има между две разумни души, но не и между тела. /Св. д. 2, с. 125/

Знанието е резултат на съзнанието, а чрез съзнанието душата се съобщава с Божествения свят. /Св. д. 3, с. 112/

Разумните същества търсят само такива души, в които живее истината. Като намерят такива души, те гледат каква светлина има в съзнанието им и каква свобода в душите им. Светлина, топлина и свобода са трите елемента, които всяка душа трябва да има. Чрез тях разумната душа се свързва с разумните същества. /151, с. 102/

...за да разберете една велика истина, трябва да сте развили съответни чувства и способности в себе си. Също така трябва да имате и съответни органи, чрез които да възприемате и предавате онова, което придобиете и което сте придобили. Това са първите стъпки към окултната школа. За да развие своите чувства и способности, своите органи на възприемане и предаване, ученикът трябва да стои далеч от всички мисли и чувства, които го спъват. /106, с. 304/

В тебе трябва винаги да има малка вътрешна радост – то е Божественото. Тя е връзката, която трябва да пазиш. /131, с. 219/

За да се справи със състоянията си, човек трябва да приложи мисълта и вярата си. По този начин той се свързва с възвишените и разумни същества и с учените хора, които му помагат.

Ако съвременните народи не вземат новата насока, те ще бъдат заставени за това поради изтощение на тяхната нервна система. Ще станат всички неврастеници и тогаз ще бъдат принудени щат-нешат да напуснат старите понятия и стремежи и да тръгнат в новия път.

Поради напредващия материализъм връзката между човешката нервна система и висшите светове се разхлабва и вследствие на това не може да приижда достатъчно енергия в нея. Поради това се забелязва едно отслабване, изтощение на нервната система. Днес е векът на нервните болести. /10, с. 51 – 52/

Казвам: съвременният човек още не е готов за духовния свят. Животът на сегашните хора не е истински живот; той представя живот на фалиралаи търговци. За да се уверите, че е така, поставете си като задача да отбелязвате, колко дни в месеца сте добре разположени. После извършете тази задача за цяла година, да видите през какви състояния минавате. /30, с.36/

Мнозина не се интересуват от въпроса има ли живи същества на Слънцето или няма, защото те не са в състояние да използват енергията на тия същества. Когато се пробуди висшето съзнание на тия хора и те дойдат в контакт с разумните същества на Слънцето, тогава ще могат да използват всичко хубаво от тях, ще се ползват от тяхната енергия и ще я прилагат разумно в живота си. Ще кажете: “Не е дошло още времето за това”. – За някои е дошло, за някои не е дошло. Тия, за които е дошло, нека се свържат със съществата на Слънцето и се ползват от тяхната култура!

И тъй, ще знаете следното нещо: скръбта иде от Земята, а радостта – от Слънцето. Истината се ражда в Небето, а доброто – на Земята. Щом скърбите, ще знаете, че земните енергии имат преодоляващо влияние върху вашия живот. Скръбта и страданията не унищожават човека, но внасят в него доброта, понеже природата работи и чрез земните енергии. Важно е за човека да се справи с тия енергии и да ги използва за добро. Чрез страданията и радостите човек изучава закона за трансформиране на енергиите. /133, с. 315/

Да се говори за този и за онзи свят, това значи да имате предвид различни степени на съзнанието. Колкото по-високо е съзнанието на човека, толкова по-ясна е представата му за онзи свят. Само онзи, който има пробудено съзнание, живее едновременно и в двата свята.

Следователно, за да разберете духовния свят, трябва да имате будно съзнание.

/Ценната дума, с. 11 – 12/

За да могат земните жители да влязат във връзка със съществата от другите планети, преди всичко те трябва да имат духовно разбиране за нещата. ... Когато стабилизират своята нервна система и организират силите на своето тяло, хората ще разберат, че между всички факти, явления и закони на различните науки има тясна, неразривна връзка.

Днес хората не могат да се домогнат до духовната наука и да влязат във връзка с духовния свят, защото се занимават с обикновени работи.

Понеже умът на човека възприема външните впечатления чрез материята, той приема нея за нещо реално. Дали ще пипне нещо, дали ще го вкуси, дали ще го помирише, дали ще го види или чуе, човек все ще си послужи с едно от петте физически сетива. Затова той казва, че всичко в света е материя. Човек не се спира да размисли, че като пипа с ръцете си, те не са нищо друго, освен щипци, с които духът си служи. Материята представя щипци на онзи интелигентен фактор – духа, който истински проверява и изучава нещата. Ако духът не действаше в ръката, в езика, в носа, в окото и в ухото на човека, той не би познавал нито външния, нито своя вътрешен свят.

Значи материята представя външни пособия, чрез които духът си служи. Материята представя съвкупност от живи, но спящи същества, с които духът си служи като спомагателни средства, за да се прояви той на физическия свят. Без материя духът не може да се прояви. Материята е сбор от спящи същества; духът е сбор от пробудени същества, които всеки момент са готови за дейност, за творчество. Когато човек спи, всички образи за него са разхвърляни; когато е буден, всички образи за него се намират в една последователна, неразривна връзка. Ето защо, когато се казва, че човек е материалист, това показва, че той е в спящо състояние, спящ дух. Когато се казва за някой, че е духовен човек или идеалист, това показва, че той се е събудил вече, станал е от дълбок сън. Когато се казва за някой, че е Божествен човек, това показва, че той е започнал вече да работи, да твори. И тъй, материалистът спи, духовният се събужда, а Божественият човек работи. Това са състояния, през които човек минава не само веднъж, но няколко пъти през живота си. Те се преповтарят. /43, с. 222 – 223/

Помнете, че в даден момент разумният свят има отношение към всеки човек, затова той трябва да отвори ума и сърцето си да разбира неговите мисли, желания и постъпки. Разбере ли това, всичко друго ще разбере. Не разбере ли разумния свят, нищо няма да разбере. Когато не разбира нещо, човек иска да му дадат ключ за разбиране. Всеки има такъв ключ. Това е Божественото в човека. Разберете ли Божественото в себе си, вие ще разберете Божественото във всички хора. С други думи казано: познаете ли себе си, вие ще познаете всички хора. /16, с. 60/

Бързината, с която възвишените същества се движат е толкова голяма, че са почти невидими. Като погледнете към тях, вие виждате само светлина без никакъв образ. Ако човешкият мозък и вибрациите на нервната система на човека са еднакво нагласени с тия на възвишените същества, той би могъл да види техния образ, да се слее с тяхното съзнание. Значи, ако умът и сърцето на човека са нагласени според ума и сърцето на някой ангел, на някое възвишено същество, той би могъл да влезе в съобщение с него, би могъл да го разгледа добре, да види неговото лице, неговите очи, уши, уста, нос. Само при това положение ангелът би могъл да се спре пред човека. Той ще му се усмихне, ще го поздрави, ще му даде такъв прием, какъвто никой не му е давал. Не сте ли нагласени в хармония с ангелите, с възвишените същества, те никога няма да се спрат за вас.

Никакви молитви, никакви плачове не са в състояние да предизвикат тяхното внимание. /72, с. 106/

Ако земният ви живот няма определена форма, съдържание и смисъл, той не може да се свърже с небесния, дето всички неща са строго определени и точно измерени. На Земята хората се пипат, гледат, докато се познаят. На небето не е така, там хората се виждат. Виждането подразбира вътрешна светлина на човешкия ум и на човешкото сърце. ... В Божествената математика всяка дума, всяко число имат строго определен смисъл. В човешкия живот, обаче, всяка дума става разбрана, само когато човек страда. Страданието е метод, от който човек се учи да говори кратко, правилно и съдържателно. Който страда, казва кратко и ясно: Братко, помогни ми! Той не говори излишни думи, не казва: Братко, ти си добър, благороден човек; ако искаш, можеш да ми помогнеш. Той изчерпва въпроса с две думи: Помогни ми! Тези думи съдържат такава сила, че който го чуе, веднага се притича на помощ. /34, с. 244/

Ако през целия си живот вие мислите как да приложите Божията Любов и Божията Мъдрост и сте намерили начин как да се съобщавате с невидимия свят, вие сте разрешили една от задачите на своя живот. /158, с. 251/

Всеки елемент в кръвта на човека произвежда различно влияние върху мислите и чувствата му. Според преобладаването на различни елементи, хората се делят на различни типове: земен, юпитеров, меркуриев, сатурнов, венерин и т.н. Простите са повлияни от по-малко планети, великите и гениални хора са смесени типове, т.е. намират се под влиянието на много планети.

С колкото по-възвишени същества и планети е свързан човек, толкова по-възвишена и обработена е материята на неговото тяло, толкова и животът му е по-възвишен. Степента на човешкото развитие се определя от материята на човешкото тяло. Колкото повече се развива съзнанието на човека, толкова повече той се свързва със звездите и планетите. Когато използва влиянието на всички слънца в космоса, човек идва до съвършенство.

Когато всички хора направят връзка с Възвишения Разумен Свят, т.е. когато съзнанията им се пробудят, това значи да се запали светът от всички страни. Всички съмнения и заблуждения ще изчезнат и хората ще се освободят от черния дим и сажди – от влиянието на черната ложа. Те ще започнат да се хранят с чистата храна на Словото, ще дишат свежия, пресен въздух, ще пият чиста, кристална вода, ще възприемат Божествената светлина, ще се радват на новия живот, на новата наука, на новата Любов, Мъдрост и Истина.

Един ден, когато сърцата на хората се разширят, умовете им се просветят и духът им се укрепи, те ще бъдат във велико общение с всички съвършени същества, както и с всички същества, които са завършили своето развитие на Земята.

Новораждане – вътрешно виждане

“Ако се не роди някой изново”. Христос говори за новораждането, като условие за вътрешно виждане. Както бубата има стремеж да се превърне в пеперуда, така и онзи, у когото съзнанието е пробудено, има желание да вижда нещата вътрешно. Когато работи с желание да придобие материалите, необходими за неговото новораждане, човек е на прав път. Който мисли, че ще намери тези материали във физическия свят и ще ги получи наготово, той не може да се новороди. /36, с. 259/

“Ако се не роди някой изново, не може да види Царството Божие”. Царството Божие е стремеж на човешката душа, цел и смисъл на човешкия живот. “Ако не се роди някой изново, не може да види”. Понеже новораждането е условие за виждане на Царството Божие, Христос казва, че необходимите елементи за това са вода и дух. Водата е Божествен елемент, който принадлежи

на херувимите. Техният физически свят е съставен от вода. Следователно, който иска да види Царството Божие, трябва да притежава двата елемента – водата, символ на живота, физическия свят на херувимите и дух – основа на Божественото Царство. Който иска да влезе в Царството Божие, трябва да бъде във връзка с ангелите – основа на това царство и с херувимите – неговия физически свят. Без тази връзка, т.е. без вода и дух, невъзможно е човек да види Царството Божие. Водата и духът са високи върхове, на които трябва да се качите, за да видите Царството Божие. Как бихте видели някоя красива местност в природата, ако не се качите на висок планински връх. /36, с. 256/

Мозък, глава

Както днес хората се разговарят едни с други на далечни разстояния, така и вие ще се разговаряте със съществата от разните системи. Там има същества много по-разумни, с много по-висока култура, отколкото са тия на Земята. Вие ще кажете: да в този случай животът наистина има смисъл. Но сега вие още не сте готови, мозъкът ви няма туй устройство да издържа големи напрежения. /119, с.29/

Когато казваме, че човек трябва да живее възвишен, благороден, т.е. Божествен живот, имаме предвид неговата глава. Който иска да има добре устроен мозък, той трябва да има чист, морален живот. Моралността на човека е свързана с неговия мозък. Който не води морален живот, той има зле устроен мозък. Като следствие на своя живот, той ще бъде изложен на чести заболявания. Няма да мине болест, която да го не засегне. Тогава можем да кажем и обратното: моралният живот изключва всички болести. Когато кажем, че светът е пълен с болести, подразбираме, че този свят е неморален. Когато се говори за Божествения свят, за по-висока култура, имаме предвид човешкия мозък. Божественият свят е организиран свят, вследствие на което в него почти не стават промени. Същото може да се каже и за човешкия мозък. Най-малките промени стават в мозъка на човека. Той не се изтощава, не се изразходва както тялото. Веществото на човешкия мозък се отличава с голяма устойчивост. Най-големият капитал е вложен в мозъка. Мозъкът пък е създал лицето. От лицето познаваме състоянието на мозъка. /138, с. 180/

Най-първо ще се убедите, че вселената е разумна. После ще виждате, че между своята глава и всички слънца има съответствие. Съвкупността на всички слънца представлява човешката глава. И ние като гледаме на звездите, виждаме космическия човек. Тялото му не виждаме, но всички запалени слънца представляват главата му, която мисли. Чрез тия органи той изпраща светлина в света. Представете си сега какво ще бъде Онзи, Който е създал космическия човек! И тогава хората са подобие на космическия човек. В тяхната глава има светещи клетки, както звездите. И в тях има едно вътрешно слънце по подобие на външното, вследствие на което понякога отвън е студено, а вътре у нас е топло. По някога обратно: отвън е топло, а отвътре студено. Когато пък между външното и вътрешното слънце у човека има хармония и подобие, тогава казваме, че човек се намира в състояние на пълно здраве. Ето защо, когато човек има да изучава хигиената, той трябва преди всичко да изучава законите на тази енергия, която е вложена в него. /28, с.25 – 26/

За да могат великите идеи, които ни свързват с възвишените същества в космоса, да проникнат в нас, нашият мозък трябва да функционира добре, а умът ни да е добре организиран. В противен случай ние няма да имаме очакваните резултати, а ще се родят ред несъобразности и нещастия в живота ни. /6, с. 63/

За да е човек здрав, разумен, богат, щастлив, това зависи от неговия мозък. Богатството на човека се крие в неговия мозък. Ако разумното начало в човека знае как да използва силите и заложибите на своя ум, той ще бъде в хармония с всички разумни, възвишени същества. /30, с.163/

За да бъде красив, човек трябва да се свързва с красиви образи и лица, от които да се водушевява. За да стане умен, човек трябва да се свързва с мисълта на разумните и възвишени същества. Ако иска да придобие велика любов, човек трябва да се свърже с Бога. Той ще приеме Божията Любов през горната част на главата си, през темето. Физическата любов пък минава през задната част на главата. Изобщо, всеки мозъчен център е свързан с известни сили на природата. /83, с. 7/

Целият Космос се представя във формата на един човек. Следователно, всяка част от твоето тяло отговаря на съответна част от това голямо тяло. Известни звезди от Млечния път или от която и да било галактика, могат да се разговарят с тебе, където и да се намираш ти, защото те имат станции в твоя мозък. Ако разбираш езика им, всеки ден можеш да чуеш по една новина от Слънцето, от Юпитер или от която и да е звезда или планета. Казвате: можем ли да говорим на звездите? – Можете! Разумният може да говори, но глупавият как ще говори? За глупавия са затворени звъниците на тези станции.

Според закона на еволюцията, енергията във вашия мозък се движи спиралообразно, отгоре надолу и отдолу нагоре. Днес, при степента на развитието, в което се намирате, центровете, с които вие можете да влезете във връзка с невидимия свят, още не са развити у вас. Следователно вие трябва да правите малки усилия да развиете тези центрове, за да влезете във връзка с повисоки светове. Останете ли в това положение, в което се намирате сега, вие сте осъдени на осакатяване. Затова именно, всеки ден трябва да имате по една основна мисъл в себе си и то такава, която да не прилича на вчерашната. /153, ООК, с.137/

“Вие сте град, поставен на планина”. Градът е сбор от разумни хора, които са поставени на планина. Планината пък е цялото човечество. Значи всеки разумен човек е поставен сред човечеството да свети на хората. При това положение, разумният човек никога не може да се укрие. Учените са изчислили, че този град, т.е. човешката глава има три билиона и 600 милиона клетки. Можете да си представите какво грамадно число клетки се съдържат в човешкия мозък. На земята съществуват около два и половина милиарда хора и ние казваме, че това число е грамадно. Какво ще кажете тогава за клетките в човешкия организъм, когато хиляда милиарда правят един билион? Можете ли да си представите какво нещо е човешката глава, която има три хиляди милиарда и 600 милиона клетки, т.е. поданици в своя град? Те влизат и излизат през 12 врати, за да възприемат знанията. Вратите на човешката глава представят главните центрове – сетива, чрез които човек възприема знанията. /34, с.201/

“Вие сте виделина на света; град поставен на планина”. Всички хора се стремят да влязат в този град, да освободят ума, сърцето и душата си от всички земни връзки и ограничения. За това състояние именно говори Павел, който казва, че се качил на седмото небе и видял неща, които не могат да се опишат с човешки език.

Не се казва град поставен на поле, но на Господня планина. Бог е канара, от която е отсечен човек. /34, с. 210 – 211/

Някои хора не могат да мислят, понеже мозъкът им е обвит с един пласт от утайки. Те трябва усилено да мислят, да се създаде голямо налягане, голямо напрежение в мозъка, което да пропука това наслояване. Това наслояване предизвиква стягане, неразположение в главата, а оттам и тъмнина в съзнанието. Ще мислите усилено, докато разработите мозъка си. Този пласт пречи на човека да се моли и той казва: Днес нямам вдъхновение за молитва. – Няма защо да чакате вдъхновение, но ще вземете чука и длетото, ще седнете пред камъка и ще започнете да чукате: днес ще чукате, утре ще чукате, докато най-после разбиеете този пласт. Щом разбиеете този пласт, ще се отвори път за външния свят. Ще вземете една тръба, ще съедините мозъка си с външния свят, отдето ще приемате светлина. От този свят ще нахлуе в мозъка ви такава енергия, такава

светлина, която ще може да превърне желязото в злато. ... В Писанието е казано: “Който победи, той спасен ще бъде”. Тази победа подразбира пробиване на този пласт в мозъка. Ако не можете да го пробие, и след смъртта ще се намерите в същата черупка. Ако не го пробие и в живота и в смъртта да сте, ще се задушите. Пробие ли го, вие сте извън смъртта, извън ограничителните условия. Ако сами не пробие този пласт, ще дойдат някои приятели да ви помогнат, но ще задържат енергията за себе си. Законът на Божествения свят е такъв: Плаща се на онзи, който работи, а не на онзи, който не работи. /30, с. 153 – 155/

Закон е: За да влезеш във връзка с живите сили на природата, клетките на твоя мозък трябва да са приготвени и да издържат. Не са ли готови, ти ще приличаш на оня човек, който от две чаши вино се опива. /34, с. 267/

Всяка звезда от Космоса има свои приемници в човешкия мозък. Човек може моментално да приеме трептенията, които идват от различните звезди. В този смисъл човек може да разговаря с целия космос. За човека звездите са точки, а за ангела – светове с милиони същества.

Организъм, органи, клетки

Когато човек минава от низходящо във възходящо състояние, той работи вече с методите на Слънцето.

Слънцето се занимава с ума на човека, Луната – със сърцето му, а Земята – с тялото му. Луната ражда идеите, но не им дава насока. Слънцето дава насока на идеите.

... всички планети и слънца във вселената са нещо като банки, от които човек може да извади онова богатство, което в даден случай му е потребно. От човека зависи какво богатство ще си достави и как ще го използва.

Божественото начало у човека го заставя да се стреми към новия живот, който е живот на пълна хармония. За да дойде до този живот, човек трябва усилено да работи върху себе си, да развива онези органи, посредством които може да влезе във връзка с висшите светове. /42, с. 42/

Сега мнозина от вас искат да заместят живота с Любовта. Не, Любовта е сила, която разрушава. Който е добил много Любов, се е разрушил. Любовта има много силни вибрации; тя може да се издържи за много малко време. И всички млади и стари, които имат работа с Любовта, се разкашкват щом дойде тя и казват: аз не мога да мисля за нищо. Защо не може да мисли за нищо? Защото в него няма формирувани именно тези органи, чрез които Любовта може да се прояви. Най-първо човек трябва да се прояви, че тогава ще дойде онзи висш живот, онази възвишена Любов.

Човек, у когото всяка клетка на тялото е будна и съзнателна, може да общува с цялата жива природа.

За да може по-пълно да се прояви Реалността чрез нас, трябва да създадем органи за това. Ние можем да имаме съзнание за нещата, но ако нямаме органи, чрез които да се изявим, мисълта ще остане затворена в нас. В нас има един вътрешен импулс да си създадем органи. А за създаването на тези органи е необходима материя. /6, с. 15/

Когато се говори за добро, един го разбира по един начин, а друг – по съвършено различен начин. Ще кажем, че това зависи от развитието на човека; развитието му пък се обуславя от развитието на неговите органи. Ако радиото, което представя един прост апарат, може да схваща вълните, които идат от близкото и далечното пространство, колко повече човек, със своите

вътрешни органи може да схване мислите, които идат от висшите светове. Органите, апаратите, с които човек възприема мисли на същества от висшите светове, трябва да бъдат добре устроени и по-съвършени от най-съвършеното радио в света.

/42, с. 24/

Когато говорим за същественото, за вечното, за неизменното в живота, ние разбираме ония благоприятни условия, които помагат за създаване на такива органи у човека, с които той ще си служи в бъдеще. Човек се нуждае от физически, от духовни и от Божествени органи. Без тия органи той не може да влезе във връзка нито с физическия, нито с духовния, нито с Божествения свят. Всеки свят изисква съответни органи. У когото тия органи са развити, той свободно ще действа. Иначе ще очаква на благоволенieto на съществата: каквото те направят за него, това ще има. Обаче смисълът на човешкия живот седи в това, той сам да си достави всички необходими неща. /42, с. 27/

Христос казва: “Събирайте си богатства и съкровища, които нито молец разяжда, нито ръжда разваля”. Той има предвид събиране на богатства и съкровища, които обуславят новораждането. Не прави ли същото и детето, което е в утробата на своята майка? То гълта хранителни сокове от нея, събира богатства, за да си образува органи, необходими за новия живот. След това то се ражда. Който не разбира процеса на раждането, не разбира и процеса на създаването на света и пита, защо Бог създаде света по този начин. Защо създаде човека с толкова вътрешни органи? Защо му са нужни мозък, бял дроб, сърце и стомах? Не може ли без тях? – Не може. Чрез тези органи човек се свързва с ангелите, херувимите и серафимите, от които черпи знания за своето повдигане. В староеврейски език серафимите се наричае “духове на Божия венец”. Чрез белия дроб човек се свързва с херувимите. Ето защо, като дишате, мислете за тези духове и за тяхната мъдрост. Значи мъдростта се придобива чрез дишането. Чрез сърцето си човек е свързан с друга йерархия, наречена “Престоли”, т.е. Божествен разум. Биенето на сърцето показва, че сме свързани с тая йерархия. Защо се страхува човек от спиране на сърцето? – Да не прекъсне тази връзка. Ако спре сърцето, човек изгубва разума си. Чрез стомаха човек е свързан с други йерархии – същества на благородството. Ето защо, като се нахрани, човек става по-разположен, по-добър, по-благороден, готов на жертви. Гладен ли е, не можеш да се приближиш до него. От стомаха се отива в черния дроб, чрез който човек се свързва с друга йерархия, наречена “Власти” или Божествена сила. Разстройството на черния дроб се познава по пожълтяването на очите. Това показва, че има нещо дисхармонично в чувствата на човека. Ако разстройството на черния дроб е голямо, явява се жълтеница. Това показва, че между Божествените власти и човека има някаква дисхармония. Как се лекува жълтеницата? – Чрез възстановяване на хармонията между Божествените власти и човека. Чрез жлъчката човек е свързан със съществата на доброто. Прекъсне ли се тази връзка, жлъчката се пука. Следователно, изгубването на доброто в човека и пукването на жлъчката, това са синоними. Казват за някого, че е много жлъчен. За да се намали жлъчността, трябва да се увеличи доброто на човека. Когато жлъчката е в нормално състояние, доброто и любовта се увеличават. Ако омразата се увеличава, любовта се намалява. Това е закон, който регулира отношението между силите. ... Всеки трябва да се стреми към възвишеното, което ще го предпази от деградирание.

След черния дроб се отива в далака, чрез който човек се свързва с друга йерархия – Началствата, наречени Божествена Правда и победа в света. Увеличението и разстройството на далака показва, че правдата е нарушена и човек е в дисхармония с Началствата. Друга йерархия са архангелите, същества на Божията слава. Те ръководят народите. Те имат отношение към бъбреците. Който не слави Господа и не се въодушевява от великото в природата, не може да бъде във връзка с архангелите и страда от разстройство на бъбреците. ... Най-после слизаме до йерархията на ангелите, които са основа на живота. За да бъдем във връзка с тях, всички хора – мъже, жени и деца трябва да раждат. Който не може да роди една възвишена мисъл, едно добро желание, не е свързан с ангелите. Всеки момент трябва да раждате. Който не ражда, сам прекъсва

връзката си с ангелите. Като се върнете по домовете си, нека всеки се запита защо има мозък, бял дроб, сърце, стомах, черен дроб, далак и бъбреци. Така ще си спомните за връзката, която съществува между възвишения свят и вас. Само така ще разберете, че не сте свободни да мислите, да чувствате и да постъпвате както искате. /36, с. 264/

“Ако не се роди някой изново”. Какво представя новораждането? – Съвкупност от последователни процеси. Новороденият държи зряла ябълка в ръката и вижда в нея редица процеси, извършени един след друг. Той опитва вкуса на зрялата ябълка и казва, че живота има смисъл.

... ябълчната семка минава през покълване, разлистване, цъфтене, връзване и узряване на плода. Изучавайте всички процеси, които стават в природата, за да разберете себе си и своите близки. Който е минал през процесите на развитата ябълка, той се е новородил, той е учен човек. Той знае, че процесите в нея не са завършени. При това положение той не може да каже, че живота е горчив, че няма смисъл. /36, с. 265/

“Ако се не роди някой изново”. Това значи: ако не се свържете с възвишените същества – ангелите, херувимите, серафимите, началствата, престолите, не може да се новородите. Новораждането освобождава човека от смъртта, която го ограничава и лишава от условия за придобиване на всички добродетели. /36, с. 272/

“Ако се не роди някой изново, не може да види Царството Божие”. С други думи казано: Ако не поправите мозъка, белия дроб, стомаха, жлъчката, черния дроб, бъбреците си и ако не раждате, не можете да бъдете добър, силен, разумен и благороден човек. Това е учението, което можете да приложите в живота. /36, с. 270/

Да преустроиш дробовете си, това значи да изправиш отношението си към духовния свят. На прост език казано, да подобриш състоянието на дихателната система, т.е. на своята мисъл. /145, с. 95/

Като ученици вие трябва да гледате на тялото си като на нещо священо. Ето защо, когато пипа тялото си, човек трябва да знае, че той представлява част от великия космос. Следователно, чрез тялото си той има отношение към космоса. Всяка дисхармония, причинена някъде в тялото му, внася дисхармония и в космоса. Има центрове в човешкия организъм, които не трябва да се докосват. Докосне ли се до тях, без да иска човек произвежда експлозия в себе си. Само посветеният знае кога и как да се докосва до центрoвете на своя организъм. За да не произвеждате несъзнателни експлозии в себе си, трябва да контролирате движенията си. Избягвайте несъзнателните, безразборни движения и вървете към съзнателните и разумни. В този смисъл, самовъзпитанието се заключава в съзнателно живеене. Да се самовъзпитава човек, това значи да прави съзнателни движения, да дава път на разумността в себе си. /83, с.8/

Тела

Човек е съставен от няколко преплетени елипси. Това са физическото, астралното, менталното и причинното тяло. Физическото тяло е триизмерно, астралното е четириизмерно, умственото – петизмерно, причинното шестизмерно. Материята на тези тела има различен състав. /18, с. 125/

Прана

Формата на сегашните хора не е нищо друго, освен “прана в движение”. Когато праната не е еднакво разпределена в човешкото тяло, се раждат болестите; когато праната не е еднакво

разпределена в чувствата, ражда се недоволството; когато праната не е еднакво разпределена в мислите, ражда се безсмислието. /18, с. 117/

Инсталация

Първоначално Бог създаде света и после го даде под наем на хората. Един ден Той ще дойде при тях и ще им иска сметка за всичко, което те са развалили. Цялата инсталация на този свят е развалена, вследствие на което съвременния свят може да се нарече свят на развалини. Като погледнете лицата на хората, те са асиметрични..., като се погледнете в огледалото, виждате, че ви липсва онази красота, онази хармония, онази съразмерност между частите. /121, с. 56, 57/

Бутнете бутончето и крушката веднага светва. ... Ние трябва да бъдем внимателни, за да не би тази наша инсталация да се повреди. Знаете ли колко много струва, докато се създаде една такава сложна инсталация, каквато представлява човекът? ... Знаете ли колко същества от умствения свят са се мъчили, докато се роди това дете в света? Аз казвам, че умствения свят е една възвишена страна от живота на ангелите. След това, като е слизал този човек надолу, знаете ли колко същества от останалия свят са се мъчили, докато му създадат тази останала форма? Колко същества са се мъчили, докато се образува една форма от тази необработена, сурова пръст.

Средище

... трябва да знаете, че никой не живее само със себе си, никой не е самостоятелен. Вие сте център, дето се посрещат не само хиляда, не и 10 000, но милиони духове. Вие сте поле, дето те работят. И някой път, като надойдат много от тия духове, вие замязвате на една нива, за която мнозина спорят. Един от тях иска да оре и друг иска да оре. Започват да орат, но по едно време спират работата, започват да се карат – става побой, кавга, разправия. Вие се чудите на това, което става и казвате: в мен става нещо страшно, главата ми ще се пръсне! Казвам: духовете се карат в теб за твоята глава. Ако успеят лошите духове да те завладеят, нещата се обръщат с дъното нагоре. Ако пък духовете разрешат въпросите добре, работата върви напред, ти туряш ред и порядък във всичко и в теб наставка мир и съгласие. /143, с. 110 – 111/

Радио

Няма по-велико нещо от това да има човек радио, с което да влиза в съобщение с невидимия свят. /42, с. 47/

Човешкото съзнание не е нищо друго, освен радиоапарат, който възприема и предава звуковите вълни от пространството. /30, с. 3/

И тъй, не е достатъчно да изучавате човешкия организъм, както и характера на човека, а трябва да гледате на него като на жива, разумна станция, чрез която той влиза в съприкосновение с целия космос. /139/

... човек има и свое вътрешно радио, с което може да влиза в съобщение с жителите на онзи свят, както и на другите планети. /125, с. 92/

Ако вселената се разкрие пред вас, ако всички имате радио да чувате какво се говори на Слънцето, на Юпитер, на Уран, на Нептун, светът щеше да бъде друг. /53, с. 91/

Един ден няма да има нужда да се доказва има ли друг свят или не, понеже всички хора ще прогледнат. Сега има нужда да се доказва, да се разисква по този въпрос, защото хората са още

слепи. Тогава ще има радиовръзка с онзи свят, ще има поща, отиване – връщане, хората ще се разговарят със своите близки така, както сега се разговарят помежду си. /131, с. 357/

Човек вярва в това, което сам е опитал. Духовните хора говорят за вътрешното радио на човека, за връзката му с Бога. Ако знае как да нагласява радиото си, ще се съобщава с невидимия свят. Ако не знае как да го нагласява, ще търси чуждо радио. От оня свят му казват: Поправи радиото си и слушай с него. /23, с. 56/

... има друга наука, друга музика, друга поезия, друго изкуство, има други светове, други организми хиляди пъти по-хубави от човешките. Има да се учи.

Вие живеете в един разумен свят. Възвишените Същества, които са участвали при създаването на света, работят върху съзнанието ви и искат от вас да се учите, и да разбирате нещата. ...

Човек може да схване мисълта на някое висше Същество. Работете върху себе си, за да развиете своето радио, чрез което да влезете във връзка с по-напреднали Същества.

/66, с. 261/

... усилията, които човек прави в живота си се свеждат към това, да развие в себе си ония органи, които му са нужни за всички светове. Чрез тях той ще влиза във връзка с висшите светове, а не само с физическия. За човека е важно дали е развил в себе си тия органи, а не какво е неговото верую или какво хората мислят за него. Ако центърът на съвестта у човека не е развит, той не може да се свърже с възвишените същества. Този човек дава обещание да направи нещо, но не издържа на обещанието си и минава за нечестен. Хора, у които съвестта е добре развита, имат добре устроена глава. Горната част на главата им, темето, е закръглена и широка. Тези хора не могат да лъжат. /42, с. 27 – 28/

В шестата раса ще има нови пътища за съобщение с разумния свят – невидим за сегашните хора. Хората на шестата раса или на новата култура ще се отличават от сегашните по това, че техните радиостанции ще бъдат отворени. Радиостанциите на сегашните хора са затворени, вследствие на което те не могат да влизат в общение с възвишения свят.

В новата култура човек ще развие онези сетива, с които да схваща и най-тънките прояви на природата. Ще развие своята чувствителност и деликатност, лесно да разбира, да се досеща. /158, с. 427/

Всеки човек трябва да си създаде вътрешни отношения с Христа! Какво се изисква за това? – Да си приготви своето вътрешно духовно радио, с което да възприема мислите на Христа и да се разговаря с Него. /62, с. 19/

Откриването на радиото, както и на всички неща изобщо, е дело на същества от възвишения свят. Те не са от този свят. /125, с. 43/

Човек трябва да има отворени прозорци към всички висши светове, за да може през тях да минават енергиите към физическия свят. /96, с. 40/

... днес учените знаят, че обикновеният звук има най-много 35 000 трептения; обаче в последно време са открити още около 200 – 300 хиляди звукови трептения, наречени “глухи”, понеже не могат да се схващат с обикновено ухо. Който може да схване тия трептения на звука, той ще се намери в свят съвършено различен от физическия. /30, с. 181/

... всеки човек, който иска да развие или възстанови дейността на своето духовно радио, най-първо трябва абсолютно да изключи съмнението от себе си. Изключи ли съмнението, хората ще чуват гласове от невидимия свят, ще могат да се разговарят и с ангелите.

Днес учените хора правят опити да чуят гласа на атомите. С помощта на микрофоните, които усилват звука три милиарда пъти, те са успели да доловят гласа на атомите. По същия начин ще чуят и гласа на микробите. Един ден, с още по-усъвършенствани микрофони, учените хора ще успеят да чуят мелодичния глас на ангелите, на светиите, на гениите от другия свят. /60, с. 16 - 17/

Умът и сърцето са антените, а духът и душата предавателите и възприемателите на човешкото радио. Ако сте отворили радиото си, ще ви чуят; ако не сте го отворили, никой не може да ви чуе. /156, с. 194/

Днес всички хора страдат, защото станциите им са затворени. Ще кажете, че човек трябва да има само една мисъл и едно желание. ... Това значи човек да се съсредоточи само за себе си, да не се интересува от окръжаващите. Това не е право. /139, с. 277/

В здравия човек постоянно става изтичане на електричество и магнетизъм, става едно трептене. Когато това трептене е нормално, от порите излизат струи, които изхвърлят всички утайки. На праведните телата затова са чисти. Не е водата, която ги чисти, у тях задръстване не става. /48, с. 108/

... трябва да гледате на човека като на жива, разумна станция, чрез която той влиза в съприкосновение с целия космос. Всичко зависи от това, кой бутон в станцията ще бутне, за да влезе във връзка с добри или лоши същества. Ако по невнимание бутне някой от лошите центрове, човек веднага се обръща към своя радиоапарат и вика за помощ. ... Коя е радиостанцията в човека? Неговото будно съзнание. Чрез тази станция човек влиза във връзка с външния и вътрешния свят, с всички разумни същества. Да имаш будно съзнание това значи, да имаш възможност да приемаш и предаваш мисли, чувства и желания от всички станции. Запитат ли те нещо от разумния свят, ти трябва да си буден, веднага да отговориш на зададения въпрос. /139, с. 277/

Анени

Прострете ръцете си и вижте доколко можете да влезете във връзка с невидимия свят. /42, с. 47/

За да можете да възприемете по-добре Любовта като една обективна сила, устните ви трябва да станат малко по-дебели, правилно оформени, защото те са като антени. Многото изтъняване на устните показва изгубване на условията, при които Любовта може да се прояви. Затова трябва да държите устните си свободно, без да ги стискате или пък съвсем да ги отваряте, за да може чрез тях да възприемете енергията, която иде от сърцето. /7, с. 20/

Космите на човешката глава представят антени, чрез които човек приема знания от висшите светове. Като разчесва косите си, човек поставя всяка антена на мястото ѝ. Ако космите на главата ви не са добре вчесани, възприемането се нарушава. Щом приемането на вълни от една станция е нарушено, това показва, че инсталацията не е добра. Следователно, искате ли да живеете добре, бъдете внимателни към косата си. Вчесвайте добре космите на главата си и ги дръжте в порядък, за да може Божествената енергия да проникне в мозъка ви. /39, с.112 – 113/

Сетива

Мощното в света е в проявеното, което човек вижда с очите си, чува с ушите си, вкухва с езика си, възприема с носа си и усеща с кожата и с пръстите си. Че наистина мощното е в това, което възприемаме чрез сетивата си, човек се уверява, когато изгуби сетивата си. Тогава той разбира колко е немошен. Страшно е, когато човек изгуби едно от сетивата си. Ако езикът му се повреди и не може да възприема вкуса на храните, той се чувства отдалечен от материалния свят. Такова е положението му, когато изгуби кое и да е от своите сетива. /83, с. 209/

Когато човек очаква нещо и го получи, това състояние ние уподобяваме на пробуждане на съзнанието. Тия неща вие постоянно ги изпитвате. Някой ден се намирате в такава херметически затворена черупка и чувствате отчаяние, изолирани сте от целия свят. И след това чувствате, като че някой ви побутва с пръста си само. Тогава в съзнанието ви влиза известна светлина и вие се ободрявате. Чрез петте си чувства човек е свързан с петте различни свята. През тия чувства интелигентните същества ни побутват. Бутнат ли ни те, ние се радваме и веселим. Щом не ни побутнат, ние се чувстваме изолирани, скръбни, нещастни. Чувствата у човека са това нещо, чрез което божествената светлина, божественият живот постоянно тече. /92, с. 5/

Има друго знание – да познаем Господа. Най-великата наука в света е Той. Някои казват: “Да познаем света”. И разрязват умрял вол. Какво ще научат от този вол? – Неговата миризма. Добре, след като сте разрязали сто вола, какво сте научили? Посаждате сто ябълчени семки и след време ми давате ябълки. Кое знание е по-реално – разрязването на вола или посяването на семките? Един ясновидец няма защо да прави разрез на вола. Той ще си проектира очите и без нож ще види как са скачени главата, мускулите, костите. Без нож вижда. Кое знание е по-хубаво – на ножа или на виждането? /40, с.24/

Чрез своя вътрешен телескоп човек и днес може да види какво представляват жителите на Слънцето и на Луната и как живеят там. Това обаче не е достояние на всички. Малцина имат тази способност.

Като се повдигне високо в мисълта си, човек отива на Луната. Там има по-висока наука от земната. /14, с. 200/

... човек трябва да има отворени прозорци към всички висши светове, за да могат през тях да минават енергиите към физическия свят. /34, с. 40/

За да може по-пълно да се прояви Реалността чрез нас, трябва да създадем органи за това. Ние може да имаме съзнание за нещата, но ако нямаме органи, чрез които да се изявим, мисълта ще остане затворена в нас. В нас има един вътрешен импулс да си създадем органи.

Ако искате да влезете във връзка със Съществата от Невидимия свят, трябва да събудите духовните си сетива. В тялото, в мозъка се крият сили, които трябва да се разработят. Достатъчно е да употребявате по един час на ден за размишление върху великите духовни въпроси, за да прогледнете. Достатъчно е човек да дойде в състояние на спокойствие, да се абстрахира от физическия свят, за да види духовния. ... На първо време, като се абстрахираш от всичко външно, ще минеш през една тъмна зона, ще изпаднеш в пълен мрак. Ако не се изплашиш, след малко ще видиш слаба светлина, която ще почне да се увеличава. Това е влизане в Невидимия свят. /66, с. 164/

В средата на човешкия мозък се намира така нареченото летящо око на душата или вътрешното слънце на човека. Ако това слънце не грее в човека, нищо не става от него. То играе роля на трансформатор в човешкия организъм. Когато външната енергия прониква в мозъка на човека, този възел или окото на душата, препраща тази енергия по целия организъм. ... Значи това

око е трансформатор на Божествената енергия в човека и създава условия за неговото проявление. /103, с. 52/

Ще работите върху челото, носа, брадата си, да има какво да занесете в невидимия свят, като връзка с разумните същества. Най-добрият слуга на разумността е окото, на интелигентността е носът, на волята е вкусът. Който няма вкус и не може да усеща нещата, той няма воля. Първо зрението и обонянето дават мнението си за нещата, после иде вкусът, а най-последно – слухът. Той е старецът, който последен дава мнението си. Каквото той каже, всички му се подчиняват. Капиталът на човека е под негов контрол. Дойде ли до основния капитал на човека, ще се допиташ до слуха. Зрението има предвид капитала в обръщение. Вкусът изчислява колко и какви приходи има човек. Зрението, обонянето и вкусът определят вътрешните процеси в човешкия живот. Като знаете това, работете с ума, сърцето и волята си, за да развиете основния капитал, който Бог е вложил във вас, да го увеличите и да придобиете големи приходи. /100, с.32 – 33/

Първият човек, създаден по образ и подобие на Бога, разполагал с 12 сетива. В процеса на инволюцията той постепенно загубвал сетивата си, докато най-последно останал с пет сетива, какъвто е сегашният човек. Затова сегашните му знания в сравнение с миналите се намират в отношение 5:12. И петте сетива, с които днес разполагат хората, не са достатъчно развити. Например, зрението на човека не е достатъчно развито. Той вижда на ограничени разстояния. Ако би могъл да вижда на хиляди километри, той би отправил погледа си нагоре, да види какво правят възвишените същества. /34, с. 205/

... човек има 12 сетива, т.е. 12 врати. Сега човек има пет сетива, а останалите седем са затворени за него. Когато казвам 12 сетива, разбирам тези, които човек ще развие на първо време в течение на своята еволюция. Според Божествената наука, човек има всичко 49 сетива. Вън от тях той има и други – сетивата на човека са безбройни. Човек може да познае Бога така, както Бог го познава, само като развие в себе си всичките 49 сетива. /66, с. 166/

Човек има 7 тела, в които има 49 сетива. И чрез тези сетива той се свързва с другите светове. В човешкия мозък има 49 центъра. Засега се пробужда шестото чувство, а за в бъдеще ще станат 12 тела, с 12 сетива и в мозъка ще има много повече центрове.

След осезанието се явил вкусът, обонянето, слухът и най-последно зрението. Пет сетива – пет култури. Това е историята на човешкия дух досега. Има още сетива, които човек трябва да развива. Окото и ухото му ще се изменят, ще получат по-съвършена форма от сегашната. На земята след три хиляди години ще се направи грамадна разлика между тогавашния и сегашния човек. Пред бъдещия човек сегашният ще изглежда като дивак. /103, с. 33/

Силите, чрез които се изразява човешката интелигентност и мъдрост са създали носа и ушите. Силите, енергиите, чрез които се изразява Любовта са създали устата. Истината е създала очите, веждите и клепачите. Разумът е създал челото. /103, с. 33/

Според мене, красив е оня, който има здрави очи, уши и уста. Очите са свързани с мозъка, ушите - със сърцето, със симпатичната нервна система, а устата – със стомаха и черния дроб. /103, с. 33/

Очи – истина, уши – мъдрост, уста – любов, ръце – правда, крака – добродетел. /103, с. 112/

Окото е жива божествена форма, в което е написано как е устроен целия космос, цялата слънчева система, как е устроен най-последно и живота. /103, с. 34/

Всички болезнени състояния се отразяват в очите на хората. Там стават пресичания на кръговете, от които правилните течения в очите се прекъсват. /103, с. 34/

Окото на човека е създадено най-последно. То има най-висок произход. И всички по-видни ясновидци, всички адепти на човечеството четат и се учат по окото. /103, с. 33/

Промяната в цвета на очите е в зависимост от промяната на умственото състояние. Всъщност тази промяна се дължи на отслабване на вибрациите на човешкия мозък. Това отслабване на вибрациите пък се отразява върху блясъка на очите, вследствие на което те менят своя цвят. Цветът на очите служи като диагноза за определяне умственото състояние на човека, както и състоянието на неговия мозък. Очите са огледало на вътрешния живот на човека. /103, с. 113/

И в човешкото око понякога се явяват петна, както на Слънцето. Окото на човека може да се раздели на 12 кръга, които представляват дванадесетте зодиака в движение. Както слънчевите петна са причина за катастрофи и страдания на Земята, така и петната в окото на човека са причина за ред болезнени състояния. /103, с. 115/

Щом е дошъл на земята, човек трябва да работи, да развива зрението си в широк смисъл – и във физическо и в духовно и в умствено отношение. Това е една от неговите задачи, които трябва да реши. Да виждаш ясно във всички светове, това е истинската култура, към която хората се стремят. ... Които виждат ясно, влизат в съзнателна връзка с нещата, разбират езика им и се разговарят с тях. /36, с. 4/

Да виждаш нещата само физически, това значи да виждаш формата им; да ги виждаш духовно, това значи виждане по съдържание; да ги виждаш умствено, това значи да виждаш смисъла на нещата. Обаче човек трябва да вижда и в трите свята – по форма, по съдържание и по смисъл. Това значи външно и вътрешно виждане.

И тъй, органът на зрението, т.е. окото има отношение към човешкия ум. Човек трябва да има здрави очи, за да се радва на здрав и добре организиран мозък. /36, с. 5/

От устройството на носа, на неговата големина и широчина зависи състоянието на белия дроб. Не само това, но и формата на носа отговаря на формата на белия дроб, само че в обратно положение. /103, с. 33/

Какво представлява носът? Мястото на електричество и магнетизъм. Той е връх, където се складира природните енергии. Лошите мисли действат върху носа, а оттам и върху дихателната система. Ако тя не работи добре и стомашната система страда. В резултат на това се нарушава равновесието между мозъчната и симпатичната нервна система. /103, с. 33 – 34/

Когато нашето съзнание се разшири и си създадем нови органи за възприятие, видимият, обективният свят ще стане много по-обширен, животът ще ни се представи в нова светлина, ще добием ново знание за човека и природата и човешките общества ще се преустроят на нови начала. /6, с. 65/

Интуиция, Шесто чувство

За да се докаже съществуването на другия свят, човек трябва да има съответно чувство. Това е шестото чувство. Без него не може да се проникне в другия свят. /149, с. 74/

Оня, който има добре развито шесто чувство, може да вижда какво има в невидимия свят. /149, с. 73/

За да разбере живота на някое животно, човек трябва да влиза в положението му, да разбира неговия ум и неговото сърце. При това положение животното е готово само да му послужи. Сега като няма връзка с човека, животното бяга от него. За да разбере живота на ангелите, човек трябва да влезе във връзка с техните умове и сърца. Без тази връзка никакво разбиране не може да съществува.

И тъй, искате ли да разберете нещата в тяхната действителност, възложете това на интуицията в себе си. Каквото каже тя, вярвайте й. Остане ли да вярвате на своя ум и на своето сърце, те да ви управляват, вие сте на крив път. Слугите не могат да управляват господаря си. /44, с. 201/

Природа

Природата е сбор от разумни същества, които са завършили своето развитие. Тези същества съставляват едно общество, един вечен свят и оттам всички светове водят началото си. /18, с. 123/

... когато изучаваме законите на природата, когато изучаваме нейния език, трябва да бъдем крайно внимателни. Тя е много строга. Нейният език е крайно изразителен и по форма, и по съдържание, и по смисъл. /133, с. 267/

... когато забравите някоя идея, която е минала през ума ви, направете опит да се свържете с живата природа и по този начин да възстановите тази идея в ума си. /133, с. 312/

... става ли дума за символите в природата или до примерите, които ви изнасям от живота, вие трябва да ги тълкувате правилно. Всеки пример, всеки символ представя ядка на една божествена идея. Всеки символ, правилно изтълкуван, внася светлина в човешкия ум. Всеки пример, добре изтълкуван, свързва човека с невидимия свят, както радиото го свързва с всички хора на земята. /126, с. 220/

Ако вие вървите в съгласие със законите на живата природа, тя ще просвети ума ви и така ще усили паметта ви, че никой професор не ще може да ви скъса. Не вървите ли в съгласие със законите на живата природа, паметта ви ще бъде слаба и много пъти ще ви излага – няма да ви бъде в помощ. Учтивият човек живее в хармония с природата и нему тя помага. Красиво е, когато природата се интересува от студента и ученика и му помага при всички изпити. /133, с. 311 – 312/

Ако искате да ви помогне даже и онзи човек, който е на противоположния полюс на живота, трябва да бъдете в хармония със законите на разумната природа. Този човек, макар и отдалеч, ще стане отражение на вашите идеи и ще ви помогне. Прекъсне ли човек връзката си с разумната природа, съзнанието му потъмнява, той забравя всичко и остава сам в света. Ето защо, човек трябва да се стреми да бъде под влияние на разумната природа, да усеща, че нейното присъствие е близо до него. /133, с. 312/

Задачата на всеки човек е да бъде в хармония със законите на разумната природа, както и с всички разумни същества, които са завършили своето развитие. Само тия същества са в състояние да го упътят, да му покажат начин, по който може правилно да се развива. /139, с. 272/

Вселена, космос

Велика е Вселената със своите слънчеви системи, с милиардите същества в тях. /53, с. 158/

Вселената не е нищо друго, освен сбор от умствени процеси. /20, с. 164/

Вселената съставлява сбор от мислещи същества, които са атомите на този велик, разумен свят. /137, с. 178/

Необитаеми места в природата не съществуват. Цялата природа, както и цялата Вселена, са обитаеми. Изобщо всички материални светове са свързани един с друг, но живота в тях не е навсякъде еднакъв. Има светове лишени от скръб и страдания. /145, с. 63/

От вас се иска да бъдете в хармония с целия космос. При днешните условия това се постига трудно, защото средата, в която живеете е крайно развълнувана, вследствие на което не може правилно да възприема космичните енергии. /131, с. 259/

... древните азбуки са създадени по изображения на известни съзвездия. /40, с. 13/

Пространство, етер, нова фаза

Цялото пространство е пълно със светове. /137, с. 218/

Цялото пространство, в което живеем и се движим е пълно със същества от разни категории и култури. /22, с. 218/

Когато Земята се движи в пространството, ние влизаме в досег с ония същества, които го населяват и това има отглас в нашия ум, сърце и душа.

Небесните тела се движат в етера, който от гледище на духовния свят представлява водна среда. От същото гледище светлината представлява въздухообразна среда. И светлината минава през етера, както и твърдите тела. /22, с. 208/

Каквото е отношението на въздуха към водата по гъстота, такова е отношението на етера към въздуха. Етерът, както и външните светове са населени със същества, които имат отношение с нас. /112, с. 17/

От сега цялото човечество, не само тук на земята, но във всички светове, които съществуват във и вътре във вселената, всички минават в една нова фаза. Не само на Земята, но и в целия Космос става едно преобразуване, макар че всички не са на една степен на развитие. /37, с. 401/

Земята постоянно преминава през все нови космични пространства, понеже слънчевата система като цяло се движи към далечни космични съзвездия. А пространството е живо, то е проникнато от разумни сили. Ето защо, Земята постоянно се поставя във все нови и нови условия на проява. /10, с. 45/

Сега започва възходящия път на Слънчевата система. Тя започва да се издига към по-редки сфери, в нови космически пространства, в които има по-възвишени духовни сили.

Слънчевата система сега влиза в една нова зона на Духа.

Онези хора, които са готови, ще възприемат тази вълна.

Във великия Божии закон се крие разнообразието на цялата Вселена. Има вече системи, които са извън лошите условия на живота и съществата там водят ангелски живот. Нашата система, обаче, още не е минала изкуплението си. Скоро и тя ще мине през границата на тринадесетата сфера и ще придобие своето изкупление. Когато мине това изкупление, за Земята ще стане такова посрещане, каквото светът никога не е виждал. Ангелите ще развяват своите знамена и ще слизат

и възлизат нагоре, и песни ще пеят, и музики ще свирят, и навред радост ще цари. Един ден, когато стане това нещо, всички ще повярват и ще кажат: “Казано е било някога това”. Велико ще бъде посрещането на Земята. Тя е красива мома, която носи в обятията си хиляди и милиарди деца. Като се яви при Господа, тя ще каже: “Господи, Ти ми даде тия деца да ги отгледам, ето аз ти ги връщам вече отрасли и разумни”. Земята е велика кърмилница все на красиви моми и момци.

Добри, гениални хора

Човек не може да бъде здрав, ако мисълта му не е свързана с мисълта на добрите хора. Човек не може да бъде добър, ако чувствата му не са свързани с чувствата на добрите хора. Човек не може да бъде силен, ако волята му не е свързана с волята на добрите хора. /14, с. 140/

Като се намерите пред голяма мъчнотия, свържете се мислено с добрите хора по целия свят. Тогава работата, която искате, ще я завършите по-лесно.

Онези, които се намерят в трудно положение мислят, че на Земята няма други хора – там е мъчнотията. Трябва мислено да викаме добрите хора на помощ. Нали човек, когато иска да вдигне една тежест, ще вика други хора да помогнат.

Като се намерите в затруднение, мислете за добрите и умните хора. Това е едно практическо правило. /162, с. 339/

... щом е в унисон с божествените закони, човек ще отпрати своята мисъл към всички добри хора по лицето на земята и горе на небето и ще оздравее – те ще възприемат мисълта му и ще се притекат на помощ. /103, с.228/

Всеки талантлив и гениален човек, за когото мислиш, е връзка с оня свят. Талантливите и гениални хора не са от тоя свят. Те временно идат тук да свършат известна работа. /141, с. 161/

Ако се сприятелите с човек добър и шедър, след време ще заприличате на него. Ако обичате човек, който стои по-горе от вас, ще станете като него. ... Ако обичате Христа, ще вземете нещо от Него. /131, с. 263/

Една американка през целия си живот прочела съзнателно, с любов и разположение Библията 90 пъти. Това занимание с Библията дало отпечатък на лицето ѝ. Тя придобила особени линии, които ѝ предали нежност, красота и пластичност. Тя възприела добрите черти на библейските пророци и апостолите. Затова е казано: “С какъвто дружиш, такъв ставаш”. Дружбата не подразбира само външни приятели, но и приятелство с възвишените и светли мисли и чувства на разумни велики хора. Като четете живота на великите хора, вие се свързвате с тяхното величие и подсъзнателно възприемате някои техни черти. /11, с. 35/

Космичен човек, дърво на живота

Понеже човек е създаден от силите на целия космос, затова се нарича микрокосмос. /158, с. 304/

Истинското знание седи в това, да схванем, че всички наши удове и цялото ни тяло са проекция, израз на космични сили. /158, с. 308/

Под думата “човек” ние разбираме един синтез, един извод на всички предшестващи форми, на всички предшестващи животи. Човек е плод, извод на всичко, което съществува сега и в растителния живот, и в животинския живот. /57, сер./

... първият човек Адам е имал съвсем друга форма от тази на сегашния човек. Първите хора са имали знания, те са били ясновидци и са виждали нещата, които стават не само в настоящето, но и тия, които ще станат в бъдеще. Първите хора са боравили с чистата наука и това, което виждаме в съвременната математика, както и в другите отрасли на науката, е останало от тях. Съвременната наука дължи на тия хора, които са заминали вече от Земята. Аз подразбирам, че те живеят в друга сфера, по-висока от Земята. Някои от тия хора живеят на височина около 6000 километра над Земята; други живеят на височина 10 – 15 хиляди километра над Земята, а има такива, които живеят и на 120 хиляди километра височина. Онези пък, които живеят на Слънцето, те се явяват много рядко на Земята. Обаче всички тия същества взимат колективно участие в развитието на човечеството, понеже имат любов към първия човек. Значи на Земята съществува един човек, който служи за образец на другите, а всички останали хора съставляват неговото тяло. По причина на този общ човек, всички разумни същества имат любов към цялото човечество, което съставлява неговото тяло. Този, Когото те обичат, ние наричаме проявения Бог, или Господ, или Спасител. Под тези имена ние подразбираме космичния човек, който включва всичко в себе си.

Според положителната религия, за да вървят работите на човека добре и в материалния, и в духовния, и в Божествения свят, той трябва да бъде свързан с космичния човек. Свърже ли се с него, няма защо да ходи из целия свят, да търси това, което му е необходимо. Защо? —Защото каквото му потрябва, той ще го поиска от космичния човек и веднага ще го получи. /61, с. 24 – 25/

Като казвам човешкия дух, подразбирам човека в неговата първична проява, тъй наречения космически човек, създаден по образ и подобие на Бога. /28, с. 3/

От Божествено гледище, умът е физическо тяло на духа; в него духът се облича, за да се яви пред Бога. /102, с. 88/

Вие се държите главно за материалния или физическия свят, без да подозирате, че той е една от стоте милиона брънки на веригата светове, която ви обгръща. Какво представя една халка от верига със сто милиона халки? /34, с. 75/

Казваш: “Как само един да ме обича?” Не само един, още сто милиона същества. Сто милиона слънца има, около слънцата има най-малко по 12 планети, те са един милиард и 200 000. А пък всяка планета има сателит като месечината. Тъй щото намират се десет – петнадесет милиарда същества, които мислят за тебе. Тези същества отвсякъде мислят, пък ти си се обезсърчил, мислиш да се самоубиеш.

... всички материални светове са населени с човешки същества. Човешката раса населява цялата видима вселена. Човешката раса е навсякъде по милиардите слънчеви системи на Битието. Безбройни са световите и все населени с човешката раса. А сегашните хора мислят, че разумните са само тук на тази Земя. /7, с. 41/

Човешката раса живее в разни степени на развитие във всички планети на нашата Слънчева система и в другите слънчеви системи във Вселената. ... И хората от различните системи взаимно си влияят. Това, което астролозите казват, че звездите влияят върху човешкия живот, това влияние иде от съществата, които живеят на тези звезди. /8, с. 107/

Трябва да знаете, че имате общи отношения към всички ученици от невидимия свят. Онези, които работят заради вас, очакват и вие да работите заради тях. Вие сте корените, те са клончетата. Между вашия и техния живот има съотношение. /64, с. 21/

Излезте една нощ във и обърнете очите си към онова далечно пространство, към онези светли звезди! То е великото бъдеще, което ви очаква. Там са всички онези библиотеки, там е скрито великото знание. Това са култури, култури, култури! Това са същества, йерархии. Всичко туй ще го пребродите.

Светът трябва да се изучава като жив организъм. Зад всяко явление, зад енергията седи една разумна сила.

Природата се управлява от Разумни Същества.

Разумният живот ражда слънчевата светлина.

Светлината, която изпраща Слънцето е резултат на множество разумни същества, които изпращат своята разумност във вид на светлина.

Когато говорим за културата на онзи свят, подразбираме всички Разумни Същества, които са завършили своето развитие преди милиони години и днес направляват целия космос. ...

Всички хора са заобиколени с тези разумни Същества, които се грижат за тях и направляват живота им. /158, с. 266 – 267/

Всички небесни тела съставляват велик Божествен свят. Всички заедно представляват разумни светове. Ние виждаме само външната им страна, но не и вътрешната, в която се крие всичкото величие. Всяка слънчева система представлява известна степен на интелигентност. /140, сер, с. 2/

... настроението е състояние на животните, разумността – на ангелите, Любовта – на Бога. ...

Според мене, настроението това е една среда; разумността, това е друга среда; Любовта е трета среда. Значи тия три среди ни свързват с три велики свята. За да може човек да разбира дълбоките замисли на великата разумна природа, трябва да е свързан с тези три велики свята.

Има космични системи – физически, има по-тънки духовни системи, има и най-фини системи – Божествени системи.

Да живееш, това значи да съзнаваш, че Бог, ангелите, добрите хора в света са тил за тебе. Някой казва, че живее, а в същото време не вярва в Бога, в ангелите, в добрите хора. Той ходи натук-натам, лута се, няма никаква опора в живота си. /33, с.44/

Ще мислиш, че Бог е Любов, ще мислиш, че си заедно с всички добри хора, с ангелите, с Бога. /131, с. 219/

Животът е велик принцип, съзнателна сила, която нито се ражда, нито умира. Да намериш живота, това значи да си влязъл във връзка с всички живи същества на земята – с всички риби, птици, млекопитаещи. – Защо? – Защото чрез тях протича живота. Затова Христос казва: “Аз съм пътят, истината и живота”. /50, с. 57/

Човек е колективно същество, свързан със същества от по-високо и по-нискостоящи от него съзнания. От човека зависи с кои от тях ще се свърже. /93/

Космическият пулс, който действа в цялата природа, е пулс и за всички хора. Той движи сърцата.

... човек е свързан с всички живи същества, които стоят по-долу и по-горе от него. Съвременните хора още не знаят за тази връзка и не разбират нейното значение. Един ден, когато хората дойдат до това пълно единение, когато съзнаят тази връзка, и животът им ще придобие смисъл. Всички хора трябва да съзнаят, че са едно тяло и един дух. Щом съзнаят това, те ще бъдат образец на великия организъм, в който всеки ще намери своето определено място. Само при това положение човек може да бъде свободен. /96, с. 191/

Невидимият свят е пред вас, но се изискват органи, посредством които ще влезете във връзка с него. Запример, за да се реализира една идея на земята, преди всичко човек трябва да има органи, които да я възприемат; след това тя трябва да намери благоприятна почва, в която да се насади; най-после трябва да се намери човек, който да я изгледа, да се развие, да даде плодове. Тогава само можем да кажем, че тази идея е реализирана. ... Значи органи се изискват, за да може невидимият свят да се изяви в едно или друго отношение.

Следователно, човек трябва да стане орган, уд на Божественото тяло, а не роб на външните условия. /116, с. 73 – 74/

Помнете: Докато живеете на земята, вие сте под контрола на друго съзнание. Както кракът и ръката не са свободни да действат както искат, така и твоето съзнание е под контрола на висшето съзнание. Ръката, кракът и всички останали органи на човешкото тяло представят сбор от живи разумни клетки, които се подчиняват на човешкото съзнание, а човек – на Божественото съзнание. /104, с. 103/

Всяка сутрин преди да започнете работата си, отправете съзнанието си само за две минути към космичното съзнание, да се свържете с всички живи същества на Земята. /166, с. 142/

Мъдростта – това е връзка с умовете на всички разумни същества. Истината – това е техния и нашия стремеж да бъдем във връзка и да съставляваме едно целокупно движение в живота. /132, с. 11/

Ако искате да бъдете здрави, сърцето и умът ви трябва да се отправят към Бога, към Слънцето, към цялото мироздание. Оттам ще дойде помощта ви. /103, с. 220/

Благославяйте Бога, светиите, ангелите, добрите хора по света и като се свържете с тях, няма да забележите как ревматизмът ви ще изчезне. /103, с. 228/

... докато живее само за себе си, човек се намира в ограничителни условия на дейност; когато живее за хората, условията му се обогатяват, но все още не е дошъл до целокупния живот; дойде ли до идейното схващане на живота, до изпълнение на Божиите закони, човек влиза вече в целокупния живот, който обхваща всичко. Който е влязъл в областта на великия живот, той се свързва със съзнанието на разумните същества, които са готови всякога да му помагат. Ето защо, когато се говори за велики работи, ще знаете, че те са дело на целокупния живот. Те са дело на велики съзнания, които действат вън от обикновените форми, вън от обикновения живот. /11, МОК, с. 5 – 6/

Живи са листата на Божествената книга. Те се наричат още “листа на дървото на живота”. Хората са листа на живото дърво, светиите са цветовете, ангелите – завързалите, но още неузрели плодове, а херувимите и серафимите – узрелите и сладки вече плодове. Всички живи същества, от най-малките до най-големите, съставят дървото на живота, в което текат божествените сокове. Цялото дърво пък живее в Бога. Чрез дървото се изявява животът като виделина. Казано е в Евангелието: “Виделината свети в тъмнината и тъмнината я не обзе”. Виделината е Христос, проявен в света. /36, с. 252/

Бяло Братство

Само онзи човек познава новата философия на живота, който се е свързал с Белите Братя и върви в техния път. /30, с. 112/

Мене не ме смущават вестниците, защото за нас има други вестници. Христос казва: “Радвайте се и веселете се, когато заради Господа кажат някоя лъжа за вас”. Защо? Защо да се радваме? – Защото има друго едно мнение в света: то е общественото мнение на съзнателната Любов, на всички добри хора, които живеят на Земята. Аз наричам тях хора светии, а източните хора ги наричат адепти, наричат ги още учители, ангел-хранители. Аз ги наричам: големите бели братя на човечеството. /9, с. 45/

Истинското постижение се заключава във връзката, която човек прави с всички ония благородни, възвишени същества, които работят в научните общества. Той непременно ще почерпи нещо от тях. Тъй щото, когато някой казва, че е член на Всемирното Бяло Братство, той трябва да си зададе въпроса, какво представлява това Братство и какво ще използва от него. Бялото Братство съществува от незапомнени времена. То съществува откак вселената съществува. Бялото Братство е взело участие още при създаването на света, на целия космос. Всеки член на това Братство е проява на Бога. /30, с. 105 – 106/

Бялото Братство, за което ви говоря, не е ново общество; то е съществувало от паметта на века, но продължава да съществува и до днес. За да се удостоите с това благо, вие трябва да се молите, да работите усилено върху себе си, докато сърцето ви напълно утихне: всички бури и ветрове, всички вълнения на морето в него да престанат. Утихне ли сърцето ви, ще дойде изгревът на вашето слънце, ще настане светъл ден за вашето небе, без облаци и без сенки. Изгрее ли слънцето на вашия живот, и сърцето ви ще трепне, защото ще чуете гласа на Божия Дух, на всички ангели, на всички напреднали братя. И тогава вие ще влезете във Великия Град, между възвишени и разумни същества. Постигнете ли това, вашата радост ще бъде неопишуема. /70, с. 226 – 227/

Адепти

Адептите са същества с по-висока култура от човешката. Те живеят на най-хубавото място на Земята, на специално място, където кракът на обикновения човек не може да стъпи; те така са оградени, че никой не може да проникне през тази ограда. Жилищата им са построени по нематериален начин. Те не са духове, но знаят всичко, което става на Земята, всичко им е известно. Няма събитие станало на Земята, което те да не знаят. Понеже познават добре законите на природата, те направляват човешките мозъци. Изпращат към хората специална енергия, с която изменят мислите на управляващите, на учените. Хората на Земята устройват събрания, конференции по внушение на тези адепти. /89/

Адептите се хранят само с въздух. При това, някои от тях приемат въздух дамо един път в месеца, други – един път в годината, а най-напредналите – един път през целия си живот. Има адепти, които се хранят само със светлина. /154, с. 9/

Ръководство

За в бъдеще човек ще влезе в по-интимна връзка с напредналите свършени същества.

Животът се направлява от интелигентни същества пак от човешката раса, завършили своето развитие. Връзката си с тях човек трябва да поддържа винаги. Тогава той е в училището на природата. Само тъй може да има достъп до нейното знание. /158, с. 452/

Човек е пътник, екскурзиант и ако иска навреме да стигне на определеното място, той трябва точно да изпълнява заповедите на ръководителите. /72, с. 258/

Ние сме среда, проводници на Божественото. В тази среда работят много напреднали същества. Всеки човек отделно е резултат и на работата на своите предци. За да дойде във връзка с напредналите, с разумните същества, той трябва да се върне към своя първичен живот, към живота на своите предци, които се отличавали с голяма устойчивост, с висок морал. Иначе, каквито закони и теории да се прокарват в съвременните общества, те не могат да подобрят живота. /96, с. 178/

И понеже хората са още деца и не познават законите на живота, те се намират под вещото ръководство на съвършените същества – най-умните хора, които откак се е създал света, живеят и още не са умирали ни един път. Те са проучили вътрешните закони на Битието и са разбрали как се добива и се поддържа вечния живот. И те ръководят сега цялото човечество. Те напътват човека, давайки му онези методи, чрез които най-разумно ще постигне своите копнежи и идеали за щастие. /6, с. 126/

Всички вие сте под опекунството на невидимия свят. Там имате наставници, които трябва да слушате. Ще се учите от тях и вечерно време ще си давате отчет за всичко. ... Свободата ще дойде след време за вас, а сега сте под настойничество. Вашите настойници са възвишени същества, те имат доброто желание към вас, да успявате. И ако носите в себе си великата идея за Бога, ще намерите Истината и ще познаете Бога още в този си живот. /133, с. 271/

... колцина от вас имате опитността да знаете, че някъде извън Земята имате един добър приятел, един ръководител, един ангел-хранител, или както някои го наричат азът? То е онова същество, което взема голямо участие във вашия земен живот. Той се интересува от всичко около вас и всякога, в най-големите мъчности ви идва на помощ. Той е първият и последният приятел в живота ви. ...

Приемете всички свещени идеи, които проникват във вас. Бъдете всякога трезви да ги използвате. И тогава учението, което сега придобивате, ще можете да го реализирате. /133, с.261/

Духовният човек всеки ден дохожда при физическия и по един или друг начин се стареа да му открие това, което е видял и научил горе. Понеже той разполага с несъизмеримо време и пространство, у него има търпение. Че ти си разбрал малко, той и на това е доволен. След дълго постоянство на духовния човек, физическият човек започва най-после да се радва, вдъхновява се и казва: дойде ми някаква идея. Това е резултат на поетическия гений у човека. Всеки има по един такъв гений, трябва само да го долови. Това не е нещо фиктивно, но действителност, една истина. Някои го наричат ангел-хранител. Той е толкова интелигентен, с толкова светло лице, с такъв нежен глас, с такива висши трептения наоколо си, че от всяка негова клетка диша живот. И когато иде той, всякога се усещате радостни, всичко наоколо ви е светло, но щом си замине, ставате неразположени, чувствате стеснение в сърцето си. ... Та невидимият или духовният свят взема живо участие в живота на разумните хора. Те посещават всеки ден тия, които разбират. Затуй и ние искаме да подготвим условия за вас, да разбирате вече небесния език. Ангелът говори отлично на твоя език, той те разбира много добре. Той като дойде при тебе няма да те кара да учиш неговия език, но ти като идеш горе, няма да го разбираш и ще трябва да учиш неговия език. /133, с. 247/

Аз препоръчвам на всички ръководители да проучват добре Библията. Ще я прочетете един, два, до три пъти през годината. Ще прочетете и всичките ми беседи и ще си извадите от тях бележки на по-главните мисли и закони. Важно е да се види какво приложение може да имат тези закони за всеки едно от вас. Когато вършите тази работа, ще ви посетят отгоре по-напреднали

ученици, а може да ви посетят и по-напреднали братя. И аз ще присъствам при вас с една лампа. /152, с. 60/

Небе

Какво представя небето? Небето е мястото, където Бог живее. Мислете за Бога, но не Го разглеждайте като материално същество. Той включва в себе си всички съзнания, всички силови центрове – ангелите, всички прави линии – хората и плюс това има още неща в Него, които не можете още да разберете. Като помислиш за Бога, ти трябва да се проникнеш от благоговение и страхопочитание към Него, да знаеш, че се намираш пред Велика Реалност, в която не съществуват никакви противоречия. Мисълта за тази Реалност внася мир и радост в човешката душа. Тя чисти съзнанието на човека, освобождава го от всички облаци. Никаква сила не е в състояние да помрачи съзнанието. Каквито бури да дойдат, каквито прахове да се дигат във въздуха, те не са в състояние да помрачат слънцето на небето, нито да помрачат съзнанието на човека. /16, с 79/

Небето е високо организиран свят на напреднали същества, които живеят във вечността и които постоянно творят. Те са създали целия материален свят. /158, с. 436/

Съзнанието на човека е неговото небе, което никога не се помрачава. Изобщо, небето не се помрачава, Слънцето също не се помрачава. Случва се понякога, че между човека и Слънцето, което грее на небето, е застанал някой облак, който пречи на светлината да се прояви. Но човек трябва да знае, че каквито облаци и да се явят в съзнанието му, последното не се помрачава, каквито облаци и да се явят на небето, Слънцето никога не потъмнява. Следователно, тъмно ли е в съзнанието ви, махнете облака, който е застанал на пътя ви. /16, с. 79/

Новото съзнание е в това – да изправиш главата, между центъра на Слънцето и центъра на Земята да бъде права линия; изправената линия е най-добрият проводник на здравето.

Ако гърбът е изпъкнал и седалището е изпъкнало, а кръстът вдлъбнат, това говори за деформирана мисъл. Казвате: като идем на Небето, ще се изправим. Небето е разумният живот. Тук, на Земята Небето е в главата. Господ е поставил Небето в главата. Колкото по-изкривени са мислите, толкова по-големи са едната и другата издатина, толкова по-голяма е издатината.

Често се занимавате с кривините на хората, с погрешките им, а себе си не виждате. Твоите погрешки, това е твоят кръст. Грешката е в гърдите, в задницата, в кръста, в пръстите, в съзнанието. /90, с. 11/

Небето, това е надеждата на света. Който се е обезнадеждал, той трябва да излиза всяка вечер вън, да гледа небето. Като наблюдава звездите, да се радва на техния живот, да възприема радостта, която съществува в тия светове.

И да не си на Небето, добре е да възприемаш симфонията на небесните жители. /23, с. 57/

Най-красивото място в света е Небето. Искате ли сила, здраве, богатство, любов – ще ги намерите на Небето, между светлите разумни същества. Изгуби ли човек любовта си, слиза на Земята. Ако живее дълго време на Небето, става силен и може лесно да се справи с всяка мъчнотия. /131, с. 336/

Царство Божие

Смисълът на живота е в придобиване на Царството Божие, т.е. в придобиване на света на хармонията и красотата, на светлината и простора. Към този свят именно се стремят съзнателно

или несъзнателно всички мъже, жени и деца. Търсите ли красиви форми, възвишени идеи, Божествена музика и поезия, ще ги намерите в Царството Божие, в света на безсмъртието. Не е далеч от нас този свят. Той ни обикаля отвред; той прониква и в нас. Разстоянието от нашия свят до Царството Божие е само една стомилионна част от милиметъра. Причината, дето хората не могат да видят тази близост, е стремежът им към периферията на живота. С това те се отдалечават от Бога и от Царството Божие. Има хора, които се стремят към центъра на живота, т.е. към Бога, към Неговото Царство, но те са малко на брой. Повечето вървят към периферията. /36, с. 259 – 260/

Дом, Отечество

Когато сте напущали другия свят, разумните същества и светиите са ви казвали: Не слизайте на Земята! Тази мома не е за вас. – Ех, да знаех! – Сега вече знаете. Но тогава не знаехте, бяхте запалени от четирите страни. Вие слязохте да търсите някого на Земята. Любовни работи! Избягахте от Небето, за да дойдете на Земята. Любовни работи! Дошли сте на земята по незаконен път, избягали сте от Небето. Оженили сте се пак по незаконен път. /104, с. 52/

Вечер, преди да си легнете, вие трябва да си дадете отчет какво сте свършили през деня. Като заспите, ще отидете дома си, в невидимия свят и там вашите бащи и майки ще ви питат какво сте научили, като сте били в странство. /102, с. 17 – 18/

... малко хора мислят за онзи свят, откъдето са дошли. – Защо младата булка не се връща в бащиния си дом? – Средства няма. /104, с. 52/

Христос казва: “Които се сподобят с възкресението и се свържат с ангелите, те са Синове Божии”. Да възкръсне човек, това значи да се върне дома си, да разбере какво нещо е братство и сестринство, какво нещо е музиката. Да възкръсне човек, значи да се свърже с Бога. Тази връзка се очаква от всички хора. Тя не може да стане изведнъж. Без нея, обаче, не може да се влезе във вечния живот. ... Един ден, когато хората разберат този закон, те ще влязат да живеят при Бога и ще бъдат щастливи. Днес хората са нещастни по причина на това, че са далеч от своя дом. /138, с. 16/

В света има само едно отечество. Нашето истинско отечество е място на блаженство, място на онези благородни, велики души, които са го следвали. Те като са дошли на Земята, са свалили и своето отечество тук. Тъй щото, ние тук сме само колонисти. Питам тогава: какво отечество ще образуваме на Земята? Земята е една колония на истинското отечество. Ние знаем де е това отечество. /168, с. 7 – 8/

Невидимият свят

Човек може да се свързва с невидимия свят само чрез физическото си тяло. / 94/

Да желаете малко, да вършите много – това е посоката на четвъртото измерение. /18, с. 123/

От четириизмерното пространство човек може да влезе навсякъде в едно триизмерно пространство затворено херметически. Затворените къщи от триизмерното пространство са отворени за един четириизмерен посетител. Както плоскостта може да се счита, че е затворена за едно двуизмерно същество, но едно триизмерно същество може всякога да влезе в нея. ... хората питат къде е онзи свят. Онзи свят е тук, но триизмерните същества не го виждат. Онзи свят е четириизмерното пространство. /8, с. 95/

Движението в четвъртото измерение е движение навътре. До третото измерение всички движения са навън, в тях има разширение. Щом дадено тяло достигне своя краен предел на разширение, в него се започва един вътрешен процес на вгъване, при което всичките сили отиват към центъра, отдето са излезли. Когато едно дърво достигне до крайния предел на своето развитие, в него се развиват плодовете. Зреенето на плодовете спада към четвъртото измерение. Тогава всички силови линии се обръщат към семката, от която са образувани. Значи става смаляване на предмета.

Сега, вие ще проверите този закон върху себе си. ... Най-първо като ви посеят, вие сте експанзивни, до известна възраст отивате нагоре, надолу, разширявате се, имате особени схващания, мислите, че можете да постигнете всичко, но като достигнете крайния предел, започва обратен процес на изпразване. Всъщност това не е изпразване, но един процес на вгъване навътре, към центъра на живота, в който трябва да се образува най-добрия плод, за да се даде друга посока на живота. Ако вие не разбирате тази основна идея, този основен процес на вгъване, вие ще дойдете до разочарование, до съмнение, до обезсмисляне на живота. /133, с. 222/

Казвам: първо вие трябва да се освободите от закона на човешките внушения и да дойдете до внушения, които идат от свят по-висок от вашия. Вие трябва да различавате от кой свят идат внушенията. /153, с.37/

Изисква се да се образува една връзка между невидимия свят и човека, та като е на земята, да има тил, да знае, че зад него има една реалност, която може да му помага. /131, с. 60/

Времето отдавна е дошло. ... още сега можем да имаме съобщения с невидимия свят. Невидимият свят е направил вече своята последна инсталация. /75, с. 18/

Казвам: Свържете се съзнателно с оня свят, да можете да се качвате там и слизате, когато пожелаете. Докато не се научите свободно да излизате от тялото си и да се връщате, всякога ще бъдете инвалиди. /141, с. 159/

В човешкия живот трябва да се втича по малко от щастието. Ако не всеки момент, поне един момент през деня, през седмицата, месеца или годината. Трябва да се докоснеш до реалността! От невидимия свят трябва да се влее нещо в човешката душа. /141, с. 156/

Мнозина търсят щастието отвън. Кое наричаме щастие? – Всяко съприкосновение с реалността на нещата наричам щастие. Всяко съприкосновение с илюзиите на живота наричам нещастие. ... Достатъчно е само един момент да бъдеш в съприкосновение с реалността, за да се пробуди в тебе нещо ново. След тоя момент ти слизаш в обикновеното си съзнание. /141, с. 155/

Невидимият свят е видим за мене, той може да бъде видим и за вас. Важно е, че той е по-реален от видимия. Той е разумен, възвишен свят. В него живеят разумни, възвишени същества. Ако си гладувал няколко дни и ме срещнеш, кое е реалното за тебе? Само да ме видиш ли? Важно за тебе в дадения момент е да опиташ моята разумност. Като зная, че си гладувал няколко дни, аз ще те нахраня и ще ти кажа: Приятно ми е да ти услужа, а после ти ще ми разкажеш своите опитности. По този начин се създава вътрешна връзка. /154, с. 182 – 183/

Този и онзи свят са едно и също нещо. Те представляват двете граници на един и същ живот. /63, с. 30/

Онзи и този свят са на едно място. Дето е този свят, там е и онзи. Ще питате защо не го виждате. Виждате ли чувствата, които пълнят сърцето ви? Мислите виждате ли? Нито чувствата виждате, нито мислите, въпреки това и едните и другите съществуват. Вие говорите за постъпките

на хората, но виждате ли ги? Каква форма имат добрите и лоши постъпки? Те нямат форма, невидими са, въпреки това се говори за тях, за последствията им. Говорите за любовта, без да я виждате. Значи човек живее повече в невидимото, в онзи свят, отколкото във видимия свят и пак се съмнява в съществуването му. ... В този смисъл онзи свят е реален, а този свят, т.е. физическият, е външна форма, опаковка на духовния. Хората мислят, че между този и онзи свят има граница, през която не може да се минава. И така да е, ще дойде ден, когато тази граница ще се вдигне и ще видите, че този и онзи свят са едно и също нещо. Разликата между двата свята седи само в това, че съществата в онзи свят са по-културни. /139, с. 184 – 185/

Новото учение твърди, че ще живеем в бъдеще. Може ли да докажете това? – Можем. – Как? – Представете си, че при мене дойде някой и започне да ми говори за оня свят, че има живот там. Говори за тия неща, но не вярва. Както се разговаряме, постепенно аз започвам да се губя, докато съвсем изчезна пред очите му. Той се чуди какво става с мене. След това постепенно се явявам, докато ме види в първоначалната ми форма. Пита ме: Де беше? Какво стана с тебе? – Отидох на оня свят и се върнах. – Де е оня свят. – Близо до нас. Понеже ние не го виждаме, казваме, че не съществува. За да разберете положението, в което се намирате, представете си, че на книгата, която четете, турите една мравка. Тя няма да види това, което вие виждате. /141, с.152/

... невидимият свят е реален, той има отношение към вас. Той е Божествения свят, който се проявява в най-малките неща на живота. Този свят ви упътва, той ви дава посока, направление. Понякога искате да кажете някоя лоша дума, но нещо ви казва: Въздържай езика си, защото лошите думи носят лоши последствия. Някога допуснете някоя лоша мисъл в ума си, но отвътре нещо ви казва: Не оставяйте тази мисъл в ума си, защото лошите мисли оставят след себе си нечистотии, от които мъчно ще се освободите. /138, с. 162/

Хората ще разберат, че невидимия свят определя живота и събитията във видимия свят. /106, с. 103 – 104/

Вън от нашия свят има един невидим, възвишен и по-добре устроен и организиран свят. Съществата от този свят стоят далеч по-високо от нас и ни влияят. /84/

Съществата от невидимия свят, с които вие ще се съобщавате, няма да бъдат въздух и вятър, но ще бъдат облечени в такива хубави облекла, каквито вие не сте виждали в живота си. Като отидете при тях, те ще ви приемат в своите жилища с такава братска любов, за която вие нямате представа. /158, с. 247/

Невидимият свят иска да обърне съзнанието ти към по-високи неща от обикновените, да се пробуди съзнанието ти. /96, с. 122/

За да се избави човек от омагьосания кръг на страданията, трябва да влезе във връзка със съществата, които действат в тези три свята и са господари на силите и елементите, за да научи от тях знанието на законите и методите на правилната обмяна. Тогава ще имаме един живот, където ще бъде изключена всяка патологична проява, ще имаме и съвсем други отношения между хората. /6, с. 60/

Невидимият свят е хармоничен, там не се допускат никакви дисонанси. На Земята хората говорят високо, викат, крещат. За невидимия свят техният говор е буря и гръм. Колкото и тихо да се говори на Земята, на онзи свят го възприемат като гръмотевица. /112, с. 244/

Онзи свят е място на възвишен живот. Да мислим добро на ближния си, да се обичаме, да правим добро, това е онзи свят. Който не е готов за доброто и за възвишеното, той не е проявен

още за онзи свят. Следователно, искате ли да живеете добре на Земята, започнете първо от онзи свят. Щом се проявите за онзи свят, вие ще живеете добре и на този свят. /14, с. 518/

Тази вечер ще изпратите едно топло чувство и една светла мисъл към невидимия свят за повдигане на вашата душа. Не на тялото, а на душата, не във времето, но за вечното. /131, с. 25/

Изправете гръбначния си стълб, за да могат теченията на природата да циркулират правилно. После отправете мислите си към невидимия свят, свържете се с Бога и тогава станете и започнете работата си. Вие не можете да имате успех в работата си, докато не сте нагласили своята нервна система. /153, с. 188/

Започнете работата на деня, дали ще учите, дали ще копаете земята, обърнете се към невидимия свят за помощ. /101, с. 23/

Като ученици, вие трябва да поддържате връзката си с невидимия свят, да черпите сили от него. ... Държете ли връзката си с невидимия свят, вие ще се превърнете на извори, които постоянно дават от себе си. Задачата на всеки човек е да стане извор, да дава на всички. /142, с. 126/

Сега аз ви приветствам от името на всички наши братя, не ония, които са сега на Земята, а които са в невидимия свят. В тяхно име ви поздравявам като добре дошли! Те изпращат своите любовни поздрави на всинца ви. Като казвам тия братя, да не мислите, че те са далеч, те присъстват при нас. Само по отношение на нашето съзнание ние сме далеч от тях. /9, с.14/

Всички хора на Земята са служители на невидимия свят, на духовете в този свят. Няма човек на Земята, който да не е впрегнат. Имате известно желание, една мисъл – впрегнат сте. И след като извършите действието, вие се усещате ограничени. В малко случаи вие чувствате красотата на Божествените мисли. /143, с. 44 – 45/

Разумен свят

Вие мислите, че сте единствените фактори в света и затова казвате, че трябва да се грижите за себе си, че трябва да се осигурите. Това е една велика погрешка. Вие трябва да знаете, че в живота на всеки едно от вас взимат участие както Божествения, така и ангелския свят. Значи разумният живот взема живо участие във вашия живот. И често меланхолията, песимизмът, които ви обхващат, че няма да успеете, че няма да постигнете желанията си, че няма да можете да се проявите, това са заблуждения. Всичко ще се реализира във вашия живот, само че ви трябва търпение и постоянство, а вие бързате. /124, с. 13/

... за да постигне желанията си, човек трябва да се стреми към великата разумност на живота, която ще го ограда и запази от всички мъчности и изпитания. Чрез тази разумност човек придобива знания, започва да познава себе си, своите ближни и каквато работа предприеме, свършва я с успех, без никакви катастрофи. /15, с. 110/

Ако народите бяха оставени сами да се управляват, те отдавна биха изчезнали от лицето на Земята. Има един разумен свят, който стои над човешкия, регулира цялата човешка дейност и поддържа системата на човешкия свят в равновесие. /18, с. 127/

В тоя свят живеят разумни съвършени същества, без никакви слабости. /23, с. 28/

Ние сме потопени в един разумен свят и който не вярва в него, страда. ... Щом сте потопени във великия разумен свят, работите с разумни същества. /50, с. 181/

Помнете: Около вас съществува един разумен свят. Ако изучавате законите на този свят и се свържете с него, вашият живот ще се подобри по магически начин. /160, с. 236/

Следователно, ако искате да бъдете свободни, свържете се с разумния свят, със съществата, които живеят в него. – Какво ще придобием от тази връзка? – Ако сте болни, ще оздравеете; ако сте слаби, ще станете силни; ако хората не ви обичат и не ви търпят, ще ви обикнат. Да се свържеш с разумния свят, това значи да се свържеш с Бога. Той веднага те кредитира. Няма по-велико благо за човека от това, да е свързан с Бога. Той има вече условия да развива своите дарби и способности. /161, с. 237/

Едно се иска от всички: да признаете съществуването на разумния свят и да се свържете с него. Всичко живо се подчинява на този свят. Той помага, дава, регулира енергиите, разрешава всички противоречия. Разумният свят ще оправи обърканите работи на хората. Иначе светът няма никога да се оправи. /161, с. 238/

За да се изяви разумният свят, нужни са условия и среда – не вода, нито въздух. Светлина е нужна за проявяване на разумния свят. Вие живеете вече в светлината, която носи условия за разрешаване на социалните въпроси. /160, с. 239/

Духовен свят

Сега напредналите същества строят мостове за съобщение на физическия с духовния свят. /133, с.307 – 308/

Съвременната окултна наука приема, че съществуват четири категории етер в пространството. Етерът се счита като най-рядка въздухообразна материя. Той се отличава с голяма лекост и ефирност. След като преминете четирите категории етер, над тях се намира друг свят, със съвсем друго естество. Той се нарича духовен свят. В този свят нещата се преживяват тъй бързо, че впечатленията, изживяванията от милиони години могат да се съберат в една година. Това, което е преживяно през милиони години живот на Земята, може да се преживее само в една година. Следователно, целият земен живот и цялата еволюция на едно същество, на един човек от духовния свят ще премине като мигновение. Тогава как ще определите този свят? – Той е свят извън времето и пространството. В духовния свят има друг мащаб, с който мерят нещата. /133, с. 274/

Трябва да знаете, че има един нормален свят, дето никакви престъпления няма. Казвам ви една истина. Аз го зная и говоря за него, дето идеите не се менят. Там хората са толкова чувствителни, благородни, че като влезете между тях, бедни не можете да бъдете, зло не можете да направите. Тези хора са предвидливи толкова, че вие никога скъсана дреха не може да носите, скъсано палто не може да носите, скъсана шапка не може да носите. Всички са толкова хубави, че никога няма да пожелаете да ги напуснете. Ако ви дойде мисъл за нещо, стига само да го пожелаете, ще го намерите в стаята си. Книга ли е за четене, някой инструмент ли - каквото ви е нужно, ще го намерите в стаята си. Има случаи, когато вие се молите дълго време, с години за нещо и то пак не идва. Защо? Защото хората са, които спират Божието благословение. /69, с. 2/

Ако очите ви са отворени, ще видите около себе си онези, които вършат Божията воля и ще се зарадват. В живота и в природата има много неща, които човек не вижда. – Защо? – В затвор е

още. Когато излезе от затвора ще види слънцето, небето, цветята, птичките, изворите и душата му ще се зарадва. Това е духовният свят. /31, с. 6/

Време е да се хвърли мост между физическия и духовния свят, за да се види, че те са аналогични. Обаче отношението между законите на двата свята е обратно пропорционално. Това, което в духовния свят е реално, разумно и вярно, във физическия свят в даден момент не е вярно. /154, с.7/

Ако вие не носите известен материал от физическия свят, разбиранията ви за духовния свят ще бъдат непълни. Физическият живот е импулс за духовния. Например, ядете твърда храна, но ако тя не се превърне в течна и не се приеме от мозъка като кръв, нищо не може да се постигне. Без кръв в мозъка никаква мисъл не може да се роди. /105/

Не отделяйте духовния свят от физическия, защото всичко е духовно. /132, с. 80/

Ще се създаде мост между духовния и физическия свят и именно тогава започнатото ще стане колективно дело.

Всеки човек черпи енергия от духовния свят. Ако не е така, той не би могъл да живее във физическия свят, дето постоянно го смучат и отравят. /103, с. 55/

Справедливостта е основен тон на духовния свят. /90/

Физическият свят е проявеният свят, а духовният – непроявеният.

Като казвам непроявен, това не значи, че той не съществува, но че още не се е оформил за нашите сетива.

Той е извън нашите сетива.

Но този духовен свят е причина за всичко, което става на Земята. /158, с. 305/

Съществата, които живеят в онзи свят са високо организирани. Те живеят помежду си в любов и съгласие. Къщите им са добре планирани, с всички удобства. Те са толкова чувствителни, че без никакво външно радио влизат в общение със съществата на месечината, на Земята, а даже и с тия на най-отдалечените звезди и планети. Те разполагат със свободни билети да пътуват дето искат. Не познават сиромашията, болестите, лишенията и т.н. В духовния свят всички същества са богати. Кой каквото има, внася го в общата каса, на разположение на всички. Те помагат и на хората, не само помежду си. Като видят, че някой човек страда и се намира в лишение, те веднага му изпращат помощта си. Тъй щото, благословието, което хората получават на Земята, иде от духовния свят. Там има голямо изобилие, вследствие на което и хората се ползват от изобилието на духовния свят.

Следователно, за да разберете духовния свят, трябва да имате будно съзнание. /164, с. 11 – 12/

Някоя вечер ще ви взема, ще изгубите съзнанието си за този свят и ще ви заведе в астралния свят. Там ще видите много неща. Оттам ще живеете едновременно в двата свята. Вие казвате ще умрем. Няма нищо. Всичко ще се запази. /9, с. 153/

Не мислете, че като тръгнете за духовния свят, работите ви ще се оправят. Не, докато не се очистите съвършено, никакво духовно богатство няма да получите. /30, с. 6/

Чувствата и мислите на хората, за които се говори, представляват предмет на духовния и умствения свят. Хората говорят за тези светове, без да ги виждат. Те не подозират, че света, в

който живеят е духовния свят, т.е. онзи свят. В този смисъл онзи свят е реален, а този свят, т.е. физическият, е външна форма, опаковка на духовния. /139, с. 185/

Ние живеем в духовния свят, т.е. в един музикален свят. /105, с. 73/

Съществата в духовния свят ядат и пият, както хората, но те асимилират напълно храната, без никакъв остатък. Затова там няма отходни места. Там няма кухни, тенджери, чинии, метли, както тук. Те не спят на легла като нас. Там културата е много висока. Къщите им са красиви, особен стил. /50, с. 247/

Духовният свят е свят на топлината. /105, с. 11/

В духовния свят капиталът на човека се крие в неговите чувства. Разменната монета на сърдечния свят се крие в чувствата. Ако не чувства правилно, човек се лишава от капитал в сърдечния свят. /14, с. 199/

Каквото направи човек в духовния свят, то е общо за всички. Там идеалът на едного е идеал на всички. /15, с. 79/

Духовите не се виждат с физическите очи, нито се възприемат с физическите сетива. Духовният свят се възприема с духовни чувства. /169, с. 134/

Казано е в Писанието: “Свързвайте се всякога с възвишения свят!” Това показва, че за когото мислиш, с него ще се свържеш. Каквато мисъл, каквото чувство или желание поддържате в себе си, с тях ще се свържете. Често някоя мисъл или чувство може да направи човека роб. Понеже човек е създал тази мисъл, той може да се освободи от нея. Мислите, които хората създават са живи форми и вървят след тях, влияят им в добър или лош смисъл. Дето отиде човек, тия мисли навсякъде го преследват. /30, с. 158 – 159/

Обикновено невидимият, духовният свят работи вечер, а на физическия свят се работи през деня. Добре е, ако човек може да работи едновременно и във физическия и в духовния свят. ... Каквото вършите, влагайте в него духовен елемент. Според мене, на първо място стои духовната работа, т.е. работата за Бога, а после човешката, т.е. работата за себе си. Така гледам аз на работата, така трябва да гледате и вие. /30, с. 11 – 12/

... във физическия свят има смяна в преживяванията, докато в духовния свят няма промени. Никакви страдания, никакви мъчнотии не са в състояние да изменят стремежа ни към духовния свят. За духовните преживявания човек е готов да се жертва, да страда. Това наричам любов. В нея се включват всички стремежи. /169, с. 5 – 6/

Духовният свят е навсякъде. Този свят не се определя от мястото си, а по разумността на съществата. /55, с. 323/

Ако в нещо светът е прогресирал, то се дължи на намесата на духовния свят. Всички учени, велики хора, които са работили в света, са дошли с цел да го повдигнат, но те не са от този свят. Те са дошли само с тази цел, да повдигнат света и да му дадат работа.

Старайте се да се настройвате вече, да може да схващате тия вибрации от духовния свят ... да се разширявате от Божествената Любов и от излишъка ѝ да изпущате навън. Естествено течение да има. Отпуснете сега чучурите си, че от това изворче да може да избликва навън Божията Любов.

Разумни същества

Дайте път на доброто във вас, за да се свържете с разумните същества, които идат да ви помагат. Когато слязат братята на любовта, всички хора ще се разбират и ще говорят общ език. Те идат вече, иде началото на новия живот. /158, с.244/

Хората сега нямат понятие да съществата, които населяват пространството, но един ден ще имат. Разумните същества живеят в междупланетното пространство, където материята е съвършено прозрачна. Най- разумните същества живеят в най-прозрачната материя, каквато е светлината, пък в гъстата материя на земята живеят по-низши същества. /86/

Светът е направен от разумни същества, които мислят правилно. /129, с. 56/

Целият космос е населен с разумни същества, които се отличават едно от друго по степента на своето развитие. /41, с. 38/

В целия свят има мрежа от разумни същества, които турят всичко в ред и порядък. /9, с.26/

Щом отпрати своя външен и вътрешен поглед към природата, човек разбира, че съществува велика Разумност в света, че космосът е изпълнен с разумни, възвишени същества, подчинени на тази Разумност. Той разбира, че светът е в ръцете на разумни същества. Следователно, каквото става вън и вътре в нас, нищо не е случайно. /41, с. 38/

Всички възвишени същества са много красиви и според степента на тяхната красота е и тяхната разумност. Най-разумните са най-красиви. /85/

... всички блага в природата са свързани с разумни същества, които ни държат отговорни за всичко. /7, с. 26/

Търсете съществата на Любовта и Мъдростта, които са минали по вашия път и са разрешили всички задачи, които възникват пред съвременния човек.

Светлината и топлината са подбудителните принципи във висшите светове, Чрез тях разумните същества регулират силите на физическия свят. /105, с. 11/

Всеки един клон, било на науката, било на изкуствата, си има свои разумни същества, които го поддържат. Здравето се поддържа от разумни същества, силата на човека - също. Доброто – също. /18, с. 119/

Културите се ръководят от напредналите братя на човечеството. Ако изучим историята, ще видим величието на тяхното дело. Те прилагат великия Божествен принцип, върху който се крепи цялото Битие: “Силният служи на слабия!” Този закон може да се изрази и така: “Закон за любовта и жертвата”.

... сегашните хора са едва девет-десет месечни деца. Тия малки деца искат да знаят какво има на Небето! Могат ли те да разберат знанието на небесните жители, някои от които са на милиарди човешки години? Тяхното съзнание е толкова будно, че те знаят всичко, което става на Земята. Животът на Земята се включва в тяхното съзнание. /141, с. 10/

Вие по колко пъти на ден се обръщате към Бога за съвет? Едва ли някого питате. В невидимия свят има разумни същества, които всеки момент са готови да услужат на хората. За онзи, който се обръща за съвет към тях, всяка дума е благословение. Всяка тяхна дума може да се използва за градеж. /18, с.119/

Когато се натъква на своите дефекти, човек не трябва да се стеснява, но да прояви готовност да се изправи. Докато не се изправи, той не може да се докосне до някое светло, съвършено същество. Разумните, напреднали същества са много снизходителни към хората. Като видят, че някой обикновен човек се отправя към тях, те се усмихват и определят степента на неговото развитие. След това му посочват къде какво му липсва и как може да се изправи. Не само това, но те всякога му се притичат на помощ. Те помагат на човека незабелязано, като че той сам прави всичко. Разумните същества са най-добрите приятели на човека. Те го познават такъв, какъвто е в действителност. Те знаят за него това, което той не подозира. /113, с. 178 – 179/

Много опасни места има на физическия свят, но въпреки това, за всеки човек има специални грижи. Всеки човек е обиколен с разумни същества, които го пазят. В света никой не е сам. Човек е обиколен от същества, които се грижат за него и за всяка негова права или крива постъпка му нашепват: Не постъпи добре. Или: добре постъпи. Той трябва да се вслушва в този глас и да изправя погрешките си, защото отговорността лежи върху него. /39, с. 140 – 141/

Страданията в света не са нищо друго, освен знак, че ние сме нарушили един закон на разумни същества. Това показва, че ние сме заобиколени с разумни същества и когато престъпим техните закони, те спират своя бюджет по отношение на нас, ние започваме да страдаме и болестите идват. Забележете, щом човек прави грехове, болестите идват. Престане ли да прави грехове, реши ли да води един абсолютно изправен живот, болестите престават да го посещават. Грехът е най-ужасната болест, която може да зарази човека. /64, с. 129 – 130/

Като изучавате красивите линии и движения, вие се свързвате с духовния свят, с мислите и чувствата на духовните същества. Нямате ли връзка с духовните същества, вие не можете да живеете духовно. За да бъдеш добър, да мислиш право, ти трябва да бъдеш свързан с разумните същества, които да подкрепят твоята мисъл, доброта и разумност. Като не разбираш този закон, ти искаш да бъдеш добър и разумен, без да мислиш за Бога. Не, ще си кажеш: Понеже Бог е благ, мъдър и свят, аз искам да бъда като Него, да проявя своята доброта и святост. Доброто е вложено в човека, то трябва само да се прояви. Разумността е вложена в цялата Вселена, във всичко живо. Щом е така, ти можеш да бъдеш разумен. За да не изпадате в дисхармонични прояви, пазете връзката си с разумния и възвишен свят.

Всеки човек представлява лист, клонче, пъпка от висшия, разумен свят, с който е свързан. Той трябва да знае, че не е абсолютно свободен и носи отговорност за своите постъпки. Възвишеният свят, с който сте свързани е положителен. По отношение към него вие сте отрицателни, вследствие на което той работи за вашето развитие и оформяне. Когато вашите мисли и чувства проникнат между съществата от разумния свят, те веднага започват да ги обработват. Каквото изработят, те го връщат пак на Земята. Всеки човек взима това, което е изпратил. Какво ще получите, зависи от материала, който сте изпратили. Като знаете това, трябва ли да съжालявате, че не получавате хубави плодове? Разумните същества задържат нещо и за себе си, което трансформират и приспособяват към своя живот. /125, с. 38 – 39/

От всичко казано досега, коя мисъл е най-важна за вас? / - Че трябва да съберем единица с нищото./ ... Единицата, това сте вие. Нулата, нищото показва всички разумни същества извън физическия свят. Плюсът пък показва, че човек може да дойде до истинския път само чрез страдания. При сегашните условия на живота Истината се предава на човешките умове и сърца

само чрез страданията. Знанието и облагородяването на сърцето не могат да дойдат без страдания. Страданието засега е само един преходен етап. Ако някой мисли, че знанието ще дойде без страдание, той е в ляво. Тогава именно неговите страдания ще се удесеторят. Дойдат ли ти страдания, ще кажеш: Страданията ми са толкова, колкото са необходими за мен. Всяко страдание е законът плюс, т.е. едно малко кръстче и изразява едно аритметическо действие, а именно събирането. Щом дойде страданието, ще почнеш да събираш. Какво? – Ще събираш $1+0$ единица с единица не се събира, но с нула се събира и дава числото 10. /124, с. 160 – 161/

Има безброй разумни същества, цяла градация разумни същества, по лицата на които се четат благородство и велика красота. Навсякъде между тях има надпреварване във вършене на добро. И ти като се намериш между тях, ще се въодушевиш. Богати са те, но всеки от тях жертва своето богатство разумно. Ти си отчаян, обезсърчен, искаш да се самоубиеш, но ако срещнеш една красива възвишена жена, в пълния смисъл на думата, и тя дойде да те целуне, а ти след това станеш разумен човек, какво ти дала тази целувка? – Тази целувка е постигнала целта си. Аз считам тази целувка чиста и свята. /56, с. 31 – 32/

Разумните същества от невидимия свят изпращат своите добри мисли към хората, но ако тези мисли не намерят добра почва за своето развитие, те се отклоняват и се връщат пак там, откъдето са излезли – към своя източник. Тази е причината, поради която, при голямото богатство, при голямото изобилие и благословение, които Бог изпраща на Земята, повечето хора са бедни духовно.

Ако при усилията, които правите, можете да се свържете с разумните същества, вие ще подобрите съдбата си. Чрез разумността вие се свързвате с ангелите, а чрез Любовта – с Бога. Красотата на живота седи в това, човек да бъде в съгласие с напредналите същества. Човешката мисъл трябва да бъде в хармония с техните мисли. Каква по-велика музика от това – да мислиш както мислят напредналите същества! /66, с. 260 – 261/

Има хиляди разумни същества, които се грижат за вашия живот. Всички мисли, чувства, желания, всички подтици, импулси, вдъхновения, които имате за доброто, са все резултат на тия разумни сили в живота, които работят върху вашия живот, за да го оползотворите в права посока. Те никога не ви изнасилват, оставят ви да действате свободно, понеже работят разумно. Но когато искат да ви покажат, че сте прегрешили, създават ви едно малко страдание. Когато пък искат да ви покажат, че сте придобили нещо в това, което са ви учили, създават ви една малка радост. /124, с. 11/

Представете си, че в клетките на човешкия организъм живеят микроби, без да подозират, че са в човека. Ако между тези микроби се яви един учен философ, пак микроб и започне да им разправя за човека, за неговото царство, ще повярват ли те на думите му? Ще кажат, че той е заблуден. Също така и хората, като микроби, живеят в клетките на разумните същества, без да съзнават това. /154, с. 133/

Възвишени същества

Човекът е малък свят, който се поддържа от Божествените енергии на непознати възвишени същества. /132, с. 91/

... каквото представя мухата за човека, такова нещо представя човек за възвишените същества от невидимия свят.

Както мухата няма представа за човешкия свят, така и човек няма представа за рая, за възвишения свят. В тоя свят живеят разумни, възвишени същества, без никакви слабости.

Срещнеш ли един жител от възвишения свят, той е готов да ти послужи, да се жертва за тебе без никакво възнаграждение. Възвишените същества са абсолютно безкористни. Те са богати, от нищо не се нуждаят. /23, с. 28/

Разликата между съществата във висшите светове е по-голяма от тази, която съществува между хората. Там съществата се различават по степента на светлината си. Колкото по-възвишени и интелигентни са, толкова по-голяма е тяхната светлина. /161, с. 321/

Външната светлина, която виждаме е резултат от мисълта на възвишените същества, които са над нас – тя излиза от очите на тези същества. /18, с. 125/

... пробуждането на способностите на човека зависи от вътрешните връзки, които той има с възвишените същества. Има ли такива вътрешни връзки, веднага силите в организма му се трансформират и ако този човек е бил стар, постепенно започва да се подмладява. Изгуби ли се вътрешната връзка с разумните същества и съзнанието на човека започва да потъмнява. /153, с. 156 – 157/

Казвате: Искаме да знаем нещо за бъдещия живот. – Красив е животът, който ви очаква. Това е животът на оня свят. Като отидете там, ще чувате само благи думи, ще живеете в света на светлите и възвишени мисли и чувства. Приятно е да чуеш една блага дума, да възприемеш една светла мисъл от едно възвишено същество. /141, с. 11/

Да гледам чистите същества над мене, а не тия под мене, които се ровят в нечистотии.

Възвишените същества имат велико съзнание за своето предназначение и от изобилието, което имат, всеки момент изпращат на съществата, които са по-долу от тях, без да говорят никому за това.

За възвишените същества няма далечни места. Те се движат с невероятна бързина, далеч по-бърза от светлината и едновременно могат да бъдат на много места. /85/

Светли същества

Тъмнината е произлязла от света на тъмните същества, а светлината – от света на светлите същества. Цялото човечество е под неизбежното влияние на едните и на другите. Светлите същества са завършили своята еволюция и сега поддържат света, слизат на Земята от високи светове, за да ни помагат. Правят големи жертви, понеже разбират Божиите закони. Тъмните сили искат да заробят човека, да го върнат назад в развитието му, понеже иначе не могат да се възплътят, а те искат чрез възплътяване в хората да подобрят своето положение. /18, с. 125/

Синове на светлината слизат между хората да внесат в умовете им светлина и знание, а в сърцата им топлина и любов. Ако не им предадат тези неща, те не могат да се повдигнат и да бъдат човечи на новата култура. Следователно, Синове на Светлината идат да обновят цялото човечество. /158, с. 436/

Да се свърже човек с едно разумно същество, това значи да го посети една светла, възвишена мисъл. Всички напреднали човечи разговарят със Синове на Светлината. /158, с. 436/

Сега идат на Земята светлите. Техен вожд е Христос. Светлите идват с оръжие в ръка. Едно време те бяха слаби, а сега са въоръжени и са силни. Човекът на Любовта сега ще бъде силен и

като го види човекът на злото, ще бяга. Земята ще бъде очистена от лошите хора. Лошите хора ще напуснат Земята и ще идат към центъра на Земята на изправление.

Човек трябва да има отношение към професорите на светлината, към своите напреднали братя, които имат желание да му помагат. /42, с. 82/

Може да се лекуваш, но ако отгоре, от невидимия свят светли същества не вземат участие, в никакъв случай не може да се излекуваш. Церът е само проводник. /103, с. 130/

Когато не можеш сам да придобиеш нещо, моли се да дойдат светли същества от невидимия свят да ти помогнат. Добре е да дойде при човека някоя гениална душа, която да му помогне в постигане на великото знание. Това означава стиха: “И ще изпратя Духа си”. Ако служи на Бога, човек всякога се ръководи от един ангел, който носи благословение за душата му. /42, с. 40 – 41/

Истинското богатство се крие във великите души. Никой не може да се развива, ако не се свърже поне с един велик дух. Значи прогресът зависи от великите души, които минават край вас и ви оставят своето благословение. /104, с. 184/

И още милиони същества трябва да се докоснат до човешката душа, за да ѝ предадат това, което ѝ е нужно за далечните времена и епохи. Затова е казано, че никой не живее за себе си.

Когато виждаме нещата без да ги съзнаваме, тогава не сме в досег с тях. Вие виждате слънчевия изгрев. Ако съзнавате, че той е израз на живота на Напредналите Същества, вие сте в досег с Реалността. /66, с. 88/

Приятел

Никой не е сираче на Земята. Целият невидим свят се грижи за него. Вие не знаете и не подозирате колко много приятели имате в света. /138, с. 81/

Има много слънчеви и други системи далеч от нас, които се интересуват от нас, за нас и за всичко на Земята. Млечният път е една от тия системи. Един ден вие ще се съобщавате с тези системи тъй, както сега с Лондон, Париж и други градове сте във връзка. На тези системи има същества с много по-висока култура от тази на Земята. /131, с. 115/

... помъчете се да си спомните нещо от другия свят, дето сте живели. Американският проповедник Муди казваше: Първите години проповядвах за оня свят, без да имам опитност от него. Проповядвах за Господа без да съм Го виждал. Говорех за Христа без да Го познавам. Като умря майка ми, която обичах, започнах да мисля за оня свят и да прозирам малко в него. Умря баща ми, оня свят ми стана по-мил. Умряха братята и сестрите ми и оня свят ми стана още по-мил, по-близък и разбран. За Бога и за Христа придобих още по-ясна представа. По-рано не виждах нищо, но сега виждам какво става в оня свят. Значи оня свят става познат на всички, които имат там някой близък, когото обичат. /141, с. 157 – 158/

За да свърши работата си, човек трябва да бъде свързан с разумните същества, да му помагат. И великите хора са били свързани със същества от разумния свят. Колкото и да е силен и велик, човек не може сам да свърши работата си, все трябва да бъде подпомогнат от някого. Нуждата от близък, от приятел, която всеки човек изпитва, се дължи именно на необходимостта да бъде подпомогнат. Само по този начин човек има възможност да се прояви, да даде възможност на своите дарби да се развиват. Като знаете това, вие трябва да оценявате приятелството, да не го губите. Изгубите ли приятелството на човек, когото обичате, вие губите светлината и радостта си.

Какво ще правите без светлина и радост? ... Ценете приятеля си, ценете приятелството и се стремете да го запазите. – Как може човек да запази приятелството си? – Като отговаря с величина равностепенна на дадената. Отплатата не е материална, но духовна. За пример, да бъдеш всякога благодарен на приятеля си за доброто, което той ти прави, това значи всеки ден да закрепваш и усилваш приятелските отношения. Благодарността и признателността представляват вътрешна духовна обмяна между приятелите. /31, с. 151/

Като сее жито, човек очаква някаква придобивка на физическия свят; като прави добро, той очаква някаква придобивка в духовния свят. Да спечелиш един приятел на земята, това е придобивка в духовния свят. Материалните блага са разменна монета на физическия свят, добрите приятели и чувства са разменна монета в духовния свят. Колкото повече приятели имаш в духовния свят, толкова по-добре се нареждат работите ти на физическия свят. Интелигентността и любознателността са разменна монета между същества в умствения свят. Ако влезете в общество между учени хора, вие можете да се свържете с тях, само ако имате умствени интереси, т.е. ако се интересувате от това, с което те се занимават. /31, с. 151/

Напредналите същества уреждат вашия живот. Вие трябва да благодарите на вашите приятели, които ви помагат отгоре.

Всички възвишени същества се събират около тези, които имат възвишени стремежи. /61, с. 25/

Знайте, че за вас се интересуват множество разумни и възвишени същества и всеки момент ви помагат. Вие не ги виждате, но трябва да знаете, че успехът ви в живота се дължи на любовта и грижите им за вас. Отношението им към вас е същото, каквото е отношението на родителите, на братята и сестрите към добрия син и брат. Той отива в странство да се учи, но е подкрепен от любовта на своите любими родители, братя и сестри, приятели. Като чувства тяхната любов, той учи повече за тях, отколкото за себе си. Като се върне от чужбина, всички му се радват. Ако поддържате същото отношение и към съществата от разумния свят, които ви обичат, животът ви коренно ще се измени. /11, с.230 – 231/

Благодарете, че поради нещастията, които ви сполетяват, имате възможност да отидете при Бога. Ако не ставаше нужда да се оплачете на някого, не бихте потърсили Бога. Нуждите на хората ги заставят да търсят помощта на възвишените и разумни същества. /31, с. 60/

Причината на страданията е, че поради непослушанието си, хората прекъсват връзката със своите приятели, които им помагат. Радостта произтича от факта, че хората поддържат връзката си със своите приятели. Колкото повече връзки има човек с разумните същества, толкова по-големи са придобивките му. Като знаете това, правете връзки с разумните същества, които не виждате. Вашите добри мисли и чувства стават причина за свързването ви с тях. Държете ли в съзнанието си някаква материална връзка със същества подобни на вас, вие непременно ще се разочаровате. Всяка материална връзка води към разочарование. Не правете такива връзки, за да не се разочаровате и да не губите вярата си в Бога. /125, с. 157/

Започнете с малките величини като основа на вашия живот. Всяка сутрин и вечер, като ставате от сън и лягате да спите, свързвайте се със съзнанието на вашите напреднали братя, като пожелаете да ви помагат. Отнесете се към тях като деца към своя баща и те ще ви помагат. При това положение вие лесно ще се справите с мъчнотиите си. Няма мъчнотия в света, която да не може да се разреши. Ако имате връзка с възвишени, напреднали същества, мъчнотиите ви моментално ще се разрешат. Няма ли тази вътрешна връзка, никаква мъчнотия не можете да разрешите. От тази връзка зависи всичко. Величието на човека се определя именно от тази връзка. Който няма тази връзка, той не може да се надява на никакви постижения. /82, с. 197 – 198/

Във всеки даден момент вие имате работа с интелигентни същества около вас, които са минали вашия път и го познават много добре. И те са готови да ви услужат тъй, както някой виден професор помага на своите студенти в лабораторията си. Правете опити и работете! Ако опитът ви не излезе сполучлив, помолете професора си да ви покаже как се прави този опит. Той ще започне да работи с вас и ще ви даде всички наставления, които ви са необходими. Той ще ръководи опита, а вие ще работите. Следователно, когато вие се намирате в противоречие с живота, ще повикате на помощ едно от тия разумни същества, които са ваши приятели, но ще ги слушате. Ще бъдете много внимателни при опита, който правите. Този опит става във вас. Вие сте една лаборатория, а вашите мисли и желания са елементите в нея. Като постъпвате така, ще видите, че животът е приятен. /92, с. 35/

Разумната природа ще ви изпрати в помощ от невидимия свят приятели, които ви обичат. Тия помощници се наричат "ангели – служебни духове", които се притичат в услуга, в помощ на всеки, който постъпва разумно. Който реализира своите първични желания, всякога получава помощ. Виждате ли, че някой човек успява да постигне своите желания, ще знаете, че той се е заел да реализира своите първични желания, затова и невидимият свят му помага. Човек трябва да бъде добър и умен, за да му помагат и приятелите. Закон е: възвишеният, невидим свят помага само на добрите и на умните хора в света. Защо им се помага? – Защото и те скоро ще станат работници да помагат на по-малките от тях. Всеки иска да има помощници да му помагат, но и той от своя страна трябва да помага на по-слабите от себе си. Който иска да му помагат и той трябва да помага!" /133, с. 314 – 315/

Съществата, които са завършили своето развитие, изпращат своята любов към земята. Трябва да се свържем с тях. Както на Слънцето, така и в другите слънчеви системи те мислят за нас. Когато сте в мрак, когато сте нападнати от изостанали същества, ще дойде една светла душа при вас, ще ви каже нещо, ще ви донесе една нова идея. ... Тези напреднали души ви заобикалят и благодарение на това вашият живот може да напредва. Трябва да правите усилия да станат умовете и сърцата ни олтар, за да работим заедно с тези напреднали души. Човек трябва да изучава не само физическия свят, но и духовния. Трябва да се свързва с напредналите същества, които му помагат в неговия път. Много от нашите мисли са плод от мислите на Висшите Същества. Когато някоя семка от тези плодове падне в ума, сърцето и душата ви, тя вече сама по себе си се организира. Това са Божествените идеи, които проникват във вас. Те са голямо богатство. ...

Имате хубаво разположение на духа, значи Висшите Същества ви изпращат по радиото една хубава мисъл. А низшите същества ви изпращат една паразитна мисъл, която да попречи да не чуete ясно. И едните и другите действат. /66, с. 259 – 260/

Ако някой човек е щастлив на Земята, то е защото той има близки приятели повече в невидимия свят, отколкото на Земята. За пример: когато някой виден цигулар свири на сцената, около него има десетина музи от невидимия свят, които му помагат. Публиката, която го слуша да свири така хубаво, казва: отлично свири този музикант, с голямо вдъхновение! Да, отлично свири той, защото музи го вдъхновяват. /140, с. 9/

Във всеки човек ние обичаме нещо хубаво – една Божествена черта има в него, една особеност. Тогава кого ще наречете ваш приятел? ... Приятел е този, който през всичките перипетии на живота си ти остава верен. Това аз наричам приятелство; това аз наричам братство; това аз наричам благородни души! Това, което сега съществува, не е приятелство, то е интерес. Тъй го определяме ние. Следователно, във всеки човек има една черта тъй неизменна, както Бог е неизменяем. /24, с. 29/

Бъдете приятели на своите ближни, да им помагате в живота, да ги спасите от отчаянието, в което могат да изпаднат. ... Днес всички хора, както и цялото човечество, се нуждаят от приятели. Много мисли и чувства имат характера на истинския приятел. Тъкмо в момента на голямо отчаяние и обезсърчаване, една мисъл или едно чувство се приближават към човека, тихо му пошепват нещо на ухото и състоянието му се изменя. Тези мисли и чувства наричаме Божествени. Стремете се към Божественото, което единствено е в състояние да тласне напред човешкото развитие. /83, с. 217/

Ти чувстваш, че някой ти помага, но не знаеш кой. Сродната душа, макар и отдалеч, всякога помага, но не се изявява. На повечето от вас сродните души са в Божествения свят. Като казвам Божествения свят, не разбирам някъде далеч. Близо и далеч са относителни понятия. /91, с. 93/

Божествената искра сте вие. Истината е Божествения зародиш. Да се събуди Божественото в нас и да го оценяваме. Обръщайте внимание на хубавото във вас, туй, което ви хвали и критикува. Каквото направиш на Земята и горе на Небето да става, та да си образувате приятели в невидимия свят. Тежкият земен живот казва, че нямаме горе приятели. /122, с. 109/

Колкото повече приятели от невидимия свят са заинтересувани от нашия живот, толкова по-голяма ще бъде и нашата интелигентност. Те са притоци към нашия живот, които вливат любовта си у нас. Те са звездите на нашето небе. ... Ръководещата душа пък, в която се вливат тия притоци от живот и от любов, тя е изгряващото слънце, което ни показва пътя към Бога. В душата на човека се включват и Луната и звездите, и всички небесни светила, които ние виждаме по небето. В това отношение човек представлява в миниатюр един велик свят. ...

И тъй, ако схващате живота по този начин, у вас ще се зароди силно желание да свържете вашия живот с живата природа и по този начин да разрешите правилно мъчнотиите, които срещате на пътя си. /140, с. 9 – 10/

Всеки от вас е предмет за изучаване от някой ученик горе. Нито една ваша мисъл, нито едно ваше чувство и ваша постъпка, нищо не минава незабелязано и когато някой цъфне, всички се радват и казват: “Колко хубаво цвете! Да поокопаем наоколо и да го полеем”. /131, с. 298/

... ние трябва да проектираме нашия ум, нашето сърце към всички онези, на които сърцата трептят; да обърнем умовете си към онзи велик Господ, Който е дал на всички живот; да се обърнем към всички онези братя, които са завършили своето развитие, които изпращат любовта си към нас и мислят за нас. Та с тези същества трябва да се свържем. С тях ще се похвалим, с множеството, а не с единството. И тук на Земята и там горе на Небето, на всички слънчеви системи, както и на нашата слънчева система, навсякъде мислят за нас. /64, с. 71/

... тогава човек придобива в себе си непоколебима самоувереност, защото е вече прозрял, че не е оставен в света сам на себе си, а има много същества в природата, които го обичат и които той може да обича. /7, с. 41/

Ангели

Под думата “ангел” се разбира същество с необикновена мекота, доброта и интелигентност, с голяма отзивчивост и готовност да помага на по-слабите, заради което е слязъл на Земята. Според степента на светлината, която ангелите излъчват за човека, се съди за интелигентността на самия човек. Те никога не изразходват светлината си напразно. Когато учителят разправя на учениците си за обикновени работи, това показва какво е тяхното развитие. Ако учителят говори на учениците си за високи работи, това показва, че тяхното съзнание е повдигнато. /82, с. 188/

Под “ангел” разбирам разумно същество близко до човека, което се грижи за него, носи го в чувствата и в мислите си. Ангелите са предците на сегашната раса. Те са по-старите братя на човечеството, които са живели преди него в една стара култура. Между ангелите се явила борба за надмощие. Едни от тях излязоха благополучно от тази борба и създадоха слънчевата система, целия външен свят, външната природа. Други ангели дойдоха на Земята, оплетоха се с хората, изпожениха се и забравиха своя произход. И досега още те са между хората. Трета категория ангели, без да забравят своя произход, пожертваха се за човечеството, за да го спасят. Повече от милион ангели влязоха между хората, в човешката култура. Ако те не бяха се пожертвали, въпросът с човечеството щеше да бъде решен. Те дойдоха доброволно да спасят човечеството. С тях заедно дойде и Христос да помогне на хората. /154, с. 190/

“Дева” на санскритски език означава “ангел”. Ангелите са богати на Любов, те работят от Любов. Те сами се досещат каква е волята на Бога, т.е. какво желае Бог и го изпълняват веднага.

Съществува един свят, дето радостите са реални, а скърбите – привидни. Това е светът на ангелите, на Светлите Същества.

Щастието на Земята не е щастие в Духовния Свят. На Небето не знаят вашите радости и скърби, но те знаят какво нещо е блаженството. В ангелския свят не можеш да кажеш дума, която има две значения или не можеш да кажеш нещо отрицателно. Ако кажеш за нещо, което е чисто, че е нечисто, трябва да излезеш от рая. На Слънцето, ако искаш да кажеш една лоша дума, не се отваря устата ти; когато искаш да кажеш една добра дума, тогава се отваря. /66, с. 257/

Цялата Вселена, която Бог е направил, е пълна със Същества, които са много по-културни от нас, много по-организирани. На Слънцето има Същества от ангелска йерархия. Те живеят в един етерен свят. Там няма никаква гъста материя, както на Земята. Там материята е в етерно състояние.

На Сириус и на другите небесни тела живеят напреднали същества. Човешката култура, в сравнение с културата на Сириус е още в своите пелени.

Има три вида слънчеви системи: Едни изразяват материалния свят, други са направени от фин духовен елемент – те спадат към духовния, ангелския свят. След време, когато вашите духовни очи започнат да се развиват, ще видите всички светове. Третият вид слънчеви системи това са Божествените светове, които са създадени от най-фин, Божествен елемент. Човек ще мине през всичките слънчеви системи. Нашата слънчева система е на границата на космоса. Тъй щото, когато един ден съзнанието ви се повдигне и минете от една слънчева система в друга с по-висша култура от сегашната, ще имате съвсем други понятия за нещата.

Под думата “ангели” разбираме такива Същества, чието съзнание е тъй пробудено, че светят като Слънцето. Ако посетите ангелите ще видите, че при тях съществува такъв ред, какъвто не съществува на Земята. Хората имат такова понятие за ангелите, каквото мравките могат да имат за хората. /66, с. 254 – 255/

Белите Братя са служители на Бога, те са ангелите. /109, с. 40 – 41/

Царството Божие чрез сила се взема, знанието чрез сила се придобива, всичко в света чрез сила се придобива. Чрез сила значи чрез тези разумни Същества, които стоят по-горе от ангелите. Те са Силите Господни и чрез тях всичко се придобива. Тези същества са архангелите. /19, с. 55/

Щом искам да имам Божието благоволение и съдействие, аз трябва да живея като ангел, да разбирам Божията воля, направо да възприемам Неговата мисъл и да я предавам на света, преди още да е дошъл слугата да ми каже какво Бог иска от мене да направя. Само такъв човек може да се нарече разумен. /96, с. 60/

Ангелската държава управлява човечеството. Това, което ангелите направят за една секунда, то човечеството го прави за 8000 години. Когато ангелите пеят, дърветата цъфтят и плодовете зреят. ... Човек изявява Любовта по начин, който и ангелите не знаят. Човек има мисия, каквато никое същество няма. Във всяко същество Бог е вложил нещо от Себе Си и затова всяко същество е велико. /67, с. 324/

Ангелите са хора, които някога са живели на Земята и са минали през особени области на мъчнотии и страдания, за да стигнат до пътя на съвършенството. Те са минали от човешката раса в расата на съвършените хора или в положението на ангели. Те служат за образец на човечеството. /17, с. 93/

Човек трябва да бъде във връзка с ангелите, да почувства и тяхната любов и култура. /120, с. 113/

Дробовите и сърцето са ангелският свят. /105, с. 171/

За да ви обичат ангелите, трябва да бъдете светлина. /45, с. 124/

Ако срещнете един ангел, ще видите, че в него всичко е в пълен ред и порядък. /14, с. 521/

Ангелите трябва да дават пример на хората по живот, по отношение и по облекло. /14, с. 521/

Ангелът е огън и светлина, т.е. любов и разумност. /123, с. 244/

Те, крайно интелигентни и красиви, като дойдат между хората, за да не ги изкушават, веднага се превръщат на лампи с голяма светлина. /135, с. 151/

Всички ангели са красиви. /9, с. 88/

Ако влезете между ангелите, ще видите, че всички са около 30 годишни – млади, красиви, спретнати. Дойде ли един от тия ангели между хората, всички ще се влюбят в него. Моми ще напуснат родителите си, жени – децата и мъжете си и ще тръгнат след него, както гладният – след хляба. Ангелите носят в себе си велик живот. /81, с. 204/

Красотата е подобна на богатството. Красивите са богати хора. Лицето на красивия е динамично, живо. Дето мине, той пали огън. Ако един ангел остане да живее между хората, ще запали Земята. За да не стане това, трябва да се вземат предпазни мерки. Красотата е оръжие, с което ангелите си служат. Мощни са енергиите на ангелите. /53/

Ако отидете на Небето, между ангелите, вие ще се намерите заобиколени само с красота. Ангелите са много красиви същества. Ако един ангел би слязъл на Земята, всички мъже и жени, всички учени ще тръгнат подир него. Голяма е красотата на ангела и никой не може да устои на нея. И ако ангелите днес не искат да слизат на Земята, причината за това е, че те не искат да създадат нещастие на хората. В това отношение те са високо благородни и възвишени. Като знаят, че хората не могат изведнъж да постигнат тяхната красота, те се пазят да не ги обезсърчат. Когато трябва да дойдат на Земята, ангелите се обличат в най-скромна дреха, да не предизвикват съблазън между хората. Обаче има случаи, когато ангели са идвали на Земята във всичката своя красота и величие и който веднъж само е могъл да види един от тия ангели, той се е простирал на земята. Данаил, виден израилски пророк, като видял един от тия ангели, изгубил съзнанието си и паднал на земята. Трябвало този ангел да се приближи при него, за да го изправи на краката. Това показва, че хората още не могат да издържат на мощното, на благородното, на възвишеното и красивото в

света. ... Днес няма още такива гениални художници, които могат да нарисуват образ с ангелска красота. Защо? Защото красотата е неуловимо качество. Красивият човек е самоуверен в себе си, той никога не се обезсърчава. Той не знае какво нещо е обезсърчение, нито какво нещо е обезверяване. /17, с.92 – 93/

Стар е ангелът, милиони години живее, но вечно се подмладява. /151, с. 43/

Животът на напредналите същества е вечно подмладяване. Всички в небето са млади. /85/

Аз взимам ангела като символ на чистота, интелигентност и мощност. Ангелът може да бъде идеал за нашата душа. /27, с. 4/

Те нямат пол. Ангелът може да вземе каквато форма иска: мъжка или женска. Обаче за него полът е изключен, той не е нито мъж, нито жена. /135, с. 151/

Какво велико самопожертвование е от страна на някой ангел, който се занимава с решаването на велики въпроси, и като види, че някоя душа страда, веднага напуска работата си и отива да ѝ помогне, да я утеши. /137, с. 274/

Казвам: във всеки човек е вложена една идея, за развитието на която непременно трябва да дойде ангел Господен, който да го напъти какво да прави. Този ангел представя Божественото в човека, което му говори, напътва го как да работи, как да се развива. От Божествено гледище, явяването на ангел Господен при човека означава пробуждане на висшето съзнание в него, с което се създава връзка между невидимия свят, който е извън човешкото съзнание и физическия свят. Следователно, когато съзнанието на човека се пробуди, неговата душа може вече да пътува с голяма бързина в пространството. Казва се, че душата може да пътува, защото тя има форма. За духа обаче не може да се каже, че пътува, защото той няма форма. Щом е тъй, духът пък се движи. Душата може да стане толкова малка, че с никакъв микроскоп да се не вижда. Същевременно тя може да стане толкова голяма, че нищо да не е в състояние да я обгърне. Значи в своето развитие душата се движи между тия два полюса, т.е. тя изучава законите на крайното смалване и крайното увеличаване. ... Някога вие сте били грамадни същества, но сега, в сравнение с пораншната си големина, вие сте толкова малки, че можете да влезете в орехова черупка. /96, с. 123/

От скромност мнозина казват, че нищо не могат да направят, че Бог върши всичко. Вярно е това, но когато житното зърно се посее в земята, след известно време пониква, израства и дава плод. Какво показва това? Това показва, че импулсът за живот, за развитие е вложен в него. И щом му се дадат условия да се прояви, то не трябва да чака други да работят за него, но веднага да пристъпи към условията, да започне работата си.

Човек е минал през фазата на растенията и е слязъл на Земята в по-висока фаза – във формата на човек. На Небето, обаче, човек е още растение, с глава забита в земята. Ние се радваме на растенията, които се развиват на Земята, а ангелите се радват и обработват растенията в духовния и в Божествения свят, т.е. те се занимават с нас. Като вкусим един плод на Земята, ние казваме, че този плод е сладък или кисел. Също така и ангелите се произнасят за нашите плодове на Небето. Има хора на Небето, които раждат ябълки, сливи, круши, портокали, каквито плодове раждат растенията на Земята. Каквато е породата на човека на Земята, такава е породата му и на Небето. Каквито плодове човек ражда на Земята, такива ражда и на Небето. /163, с. 218 – 219/

Някога ние сме били плодни дървета, а ангелите са били хора и понеже са се ползвали от нас, сега слизат да ни повдигнат. /122, с. 203/

Когато ангелите говорят помежду си, хората стават радостни, понеже в говора има нещо ново. От говора им се разпространява светлина, нещо много хубаво. Нали е казано: “От трошиците на ангелите, от трошиците на трапезата им се хранят хората”. Значи нищо не се губи. Когато хората ядат, от трошиците, които падат, се хранят мравките. Нищо не отива напразно. /66, с. 258/

Вие ще направите малките работи, а на Небето ангелите ще направят големите работи./86/

Те са същества на мисълта. Те не могат да се спират при вас с часове и да ви занимават. Минават и заминават край вас както светлината. /112, с. 184/

Ангелите са същества на разумността. Те живеят между хората. А идването на Христа е вътрешен процес. Целият свят е в обсадно положение. Ангелите са обсадили цялото човечество и са му дали ултиматум: Ако не се подчинят на Бога, те ще започнат да ги обстрелват. Те се бунтуват, понеже хората не живеят според законите, които Бог е създал. /154, с. 99/

Между ангелите и човешките души има тясна връзка. Един ден те ще бъдат наши братя, а хората – техни сестри. В дома на Бога има и синове и дъщери.

По-културни същества от ангелите няма. Следващата фаза, в която човечеството ще влезе, е фазата на ангелите. Тогава нашите груби тела ще бъдат променени в динамични. Те ще бъдат съставени от фина материя. Как ще се създаде последната? Чрез молитва, съзерцание, размишление. Или казано другояче, молитвата е метод за организиране на духовното тяло – новото тяло, в което човек ще живее. /66, с. 82/

В действителност, ангелите са по-реални от хората; материята, с която са облечени е по-фина, по-чиста, но и по-устойчива от тази, с която хората са облечени. С какво са облечени хората? - С плът, която наричат тленна. Тя е гъста, тежка. Материята на съществата от Божествения свят, т.е. от света на Любовта, е вечна, неизменна. /36, с. 63/

Ангелите са светли, чисти същества. Човешкото пеене на Земята е кряскане в духовния свят. Човек живее в много гъста материя на Земята. Тялото му е също направено от груба материя, която още повече огрубява от неправилния живот.

Ангелите се делят на йерархии. Когато те пеят, в същото време те светят със силна, ослепителна светлина. Така светят ангелите от високите йерархии. Колкото по-надолу слизат, толкова тяхната светлина се намалява и се обръща в някакъв цвят.

Ангелите имат криле от светеща материя. От същата материя е направено и подвижното им тяло. Те непрестанно се уголемяват и намаляват и стават по-малки от един атом. Всичките техни движения се придружават от вълшебно пеене.

/Съзвучия от бъдещето, с. 50/

Само чистият и правилен живот на човека предава сила и мощ на гласа. Прави, чисти мисли, чувства и постъпки. Викането нищо не е за Небето. Там не се интересуват от такова пеене. Ако един ангел слезе на Земята и изпее една магическа песен, гробовете ще се отворят и мъртвите ще възкръснат, болните ще оздравеят, слабите ще станат силни, лошите ще станат добри, гладните ще се наситят, жадните ще утолят жаждата си, слепите ще прогледнат, немите ще проговорят и глухите ще прочуят. /146, с. 51 - 52/

... пеенето на ангела се отличава по броя на трептенията. Те са повече даже от трептенията на нашата светлина. Какво ще кажете на това? Когато ангелите пеят, нашето Слънце свети. – Защо е така? – И когато ангелите престанат да пеят, у нас се образува тъмнина. Тогава те си почиват.

Когато ангелите отново запяват, светлината пак иде. Пеенето на ангелите е светлина за нас, а почивката им – тъмнина. Това твърдение е за мъдреците. /135, с. 120/

... всеки човек, който иска да развие или възстанови дейността на своето духовно тяло, най-първо трябва абсолютно да изключи съмнението от себе си. Изключи ли се съмнението, хората ще чуят гласове от невидимия свят, ще могат да се разговарят и с ангелите.

Днес учените правят опити да чуят гласа на атомите. С помощта на микрофоните, които усилват звука три милиарда пъти, те са успели да доловят гласа на атомите. По същия начин ще чуят и гласа на микробите. Един ден с още по-усъвършенствани микрофони учените хора ще успеят да чуят мелодичния глас на ангелите, на светиите, на гениите от другия свят. /60, с. 16 – 17/

Вие не можете да бъдете щастливи, ако нямате разположението на разумните същества. Когато ангелите започнат да мислят за вас, вие сте щастливи. Когато те ви извадят от ума си, вие сте нещастни. ... Слънцето е един от големите ангели. Питате: да се покланяме или не на тези ангели? На ангела, който донесе една заповед от невидимия свят Йоан Богослов каза: Аз съм Твой служител. Аз съм поставен да разнасям Твоята мисъл и му се поклони. Този ангел би казал: аз съм само един лъч. Има милиарди слънца по-големи от нашето Слънце, те са все ангели. /85, с. 21/

Дето мине ангелът, всичко около него моментално се изменя. Като не разбирате вътрешния живот, вие обръщате внимание повече на външността, на обективната страна на живота. Не обръщате внимание на онзи свят, дето са скрити тайните на живота.

Човек върви от видимото към невидимото, ангелите вървят от невидимото към видимото. Дето се срещат хората и ангелите, там е разбирането.

Колко сме смешни ние, хората на Земята! Ние имаме един мозък от 1.5 кг. тежест, турен в един лоб. При една такава малка материя, при един такъв ограничен ум, вие искате да обхванете цялата Вселена, да турите всичко под нозете си и да кажете: Знаете ли кой съм аз? Казвам: ти си младият човек, с 1.5 кг. тежест в главата си. Знаете ли какво представлява мозъкът на един ангел? Мозъкът на един ангел по интензивност на своите вибрации и по качество представлява съвкупност от мозъците на цялото човечество. Знаете ли какво нещо е написано в мозъка на един ангел? Ако се намериш пред един ангел, как ще се почувстваш? /124, с. 37/

Ангелът обръща внимание на такива малки неща, каквито и най-досетливият човек не може да забележи. В това отношение ангелите се отличават с висока култура. /98, с. 5/

... дойде ли някой ангел на Земята, ще видите, че той знае много неща: да свири, да пее, да рисува, да пише стихотворения, да философства, да се моли – дето го пипнете, всичко знае. Той знае как да помага и на бедни и на страдащи. /76, с. 152/

Въпросите, с които се занимават големите математици на Земята, са играчка за ангелите. Когато един ангел прави изчисления, той взима под внимание и най-малките неща, каквито математиците на Земята не могат да предвидят. Ония ангели, които са създали Слънчевата система, са предвидили всички вариации на движението и така са завършили своята работа. /105, с. 143/

За съществата от Божествения свят няма смърт, няма прераждане – Божественият живот е живот на съвършенство.

Когато говорим за Слънцето, за звездите, аз гледам на тях като резултат от дейността на Разумни Същества, които са живели преди 25 милиона години или преди 250 милиона години или преди 2500 милиона години.

Казваш: “Интересува ме другия свят”. Не може да не те интересува, защото стремежът на човешката душа се дължи на Разумните Същества от другия свят, които имат по-високо знание и култура от твоята.

Ангелите са същества, които са взели участие в създаването на света. Всички Божествени Сили минават през нас. Те ни охраняват, те ни помагат, носят ни Божествени благословения.

Разумните същества работят и ръководят процесите в растенията. ... Една ябълка е радио, което ни свързва с известни Същества. Цветята са деца на ангелите. Те са картини на ангелите, художествени картини. Не трябва да се късат цветята. Настъпите ли едно цвете, вие настъпвате някоя мисъл или чувство на ангелите. Ние сме много немирни деца. Имаме много високо мнение за себе си. /66, с. 258 – 259/

Разумни сме, когато сме свързани с ангелите. В настроение сме, когато сме свързани с животните. Обичаме се, когато сме свързани с Бога. /147/

Стремете се да бъдете в хармония с Божествения свят. Как можете да постигнете това? – Като избягвате всякакво стълкновение между своите мисли, чувства и постъпки. Съществата, които живеят в Божествения свят, не правят никакви погрешки. Между тях съществува пълна хармония. Там няма условия за грешки. Щом знаете това, нека тия същества ви служат като мярка за добър живот. /39, с. 83/

Духовният свят, за който говоря, не е далеч от вас. От живота ви зависи дали ще се движите в грубия физически свят или в духовния, в любовта на ангелите. Ако със своите мисли, чувства и постъпки вие се движите между ангелите, те ще се грижат за вас, ще предвиждат нуждите ви и ще ги задоволяват. И тогава, ако сте на планината и се нуждаете от храна и дрехи, те ще намерят някой добър човек на земята и чрез него ще ви изпратят всичко, което ви е необходимо. /39, с. 88 – 89/

Вътрешните противоречия могат да се избегнат само тогава, когато човек се свърже със същества, по-напреднали от него. ... В свободното си време ангелите слизат на Земята да помагат на хората, понеже считат, че те са удове, които взимат участие в целокупния живот. /138, с. 10/

Няма човек в света, на когото ангелът да не се е явил в една или друга форма, за да му посочи онзи път, в който той ще намери разрешаване на онези въпроси, които го интересуват. /96, с. 122/

Който иска да има ангелска любов, трябва да си служи с огън, на който температурата е 35 милиона градуса. Когато ангелът обикне някого, поставя го в огнището и ако може да издържи тази висока температура, той започва да му преподава новата наука за живота. Който не издържи на този огън, превръща се на дим и пепел. Така ще постъпва ангелът с него, докато го кали. Ту ще го туря в огъня, ту ще го вади. През девет реторти ще мине, но ще се кали. Ще плаче, ще вика, докато стане чист като ангел. Ангелската любов се отличава с чистота. Тя прекарва човека през огъня. Който има ангелска любов в сърцето си се отличава с топлина. Неговото тяло и сърце са топли. Той мисли добро на всички хора, на всички живи същества. Злото е ограничение, изстиване. Следователно студът произлиза от омразата, а топлината – от любовта. Дето има топлина, там е любовта. /50, с. 91 – 92/

Ангелът подразбира служител на Бога. Едно от качествата на Божиите служители е, че те носят светлина. Има ангели на Любовта, на Мъдростта, на Истината, на Правдата, на Добротелта, на милосърдието, на кротостта, на въздържанието, на братолюбие – цяла градация от ангели има. Специфичните добродетели се представят от съответни ангели. Често хората се

запитват, защо Бог ги е поставил при толкова трудни за тях условия. Бог е поставил всеки човек точно при такива условия, които са необходими да развие в себе си известна добродетел. ... всяка добродетел се развива при специфични за нея условия. За пример, една добродетел се развива при сиромашията, друга – при богатството и т.н. Който иска да придобие Любовта, да я научи, той трябва да заеме най-долното положение в живота, да стане последен бедняк. Ако заеме най-високото място, той няма да разбере любовта. Турите ли Любовта при богати условия, от нея нищо няма да остане. /121, с. 96 – 97/

Всеки живее един или друг живот, според степента на своето развитие. Ако един ангел слезе от небето, той ще живее с радост. Земният живот ще бъде за него красиво развлечение. Същият живот е мъчение за обикновения човек. Радвайте се, когато разумни, светли същества слизат на Земята и се обличат в човешка форма. По този начин между тия същества и обикновените хора става такава обмяна, каквато между капиталите на различните държави. /33, с. 45/

Една добродетел, която вие имате, сравнена с добродетелта на един ангел, се различава много. Вашата добродетел сравнена с неговата ще има тъмен цвят. Вашето добро пред доброто на един ангел ще бъде зло. /78, с. 24/

Ако микробата започне да говори за своя свят, като за голям свят, човек би се смял. Така и възвишените същества се смеят на човека, който говори за големината на Земята, за нейния диаметър, за изчисленията, които човек прави. Ако нашите учени биха могли да си представят с какви въпроси се занимават възвишените същества, те биха се побъркали. Необятна е мисълта на ангелите, на възвишените същества. /Старото отмина, с. 10/

Ангелът може да си играе с планетите, както децата - с камъни.. /83, с. 90/

Ангелите се отличават от хората по своята абсолютна чистота и светост. Те са носители на светлината, вследствие на което са крайно взискателни и строги. /96, с. 151/

Хората си представят ангелите същества на два крака, подобни на тях. Доколкото ние знаем, ангелите никога не стъпват на тази земя, която е направена само от умрели клетки. Когато ангелите слизат на Земята, те кацват върху главите на хората и вървят от глава на глава. В това отношение човешките мозъци представляват стъпала, по които ангелите ходят. Както виждате, това е особена философия. При това забелязано е, че колкото по-често ангелите стъпват върху мозъците на хората, толкова и мозъците им са по-обработени, а следователно и хората мислят по-добре. Колкото по-малко ангелите стъпват върху мозъците на хората, толкова по-зле мислят. Ние не говорим за ума, но за мозъка на хората. /76, с. 162 – 163/

Трябва да се стремите към същества по-напреднали от вас, които са завършили своето земно развитие. Те са ангелите, светиите. Сега иде време, когато човек ще направи връзка с ангели. Как? Чрез размишление за ангелите и любов към тях.

5 – 10 мин. на ден размишлявайте върху качествата на ангелите – съвършенство, мекота, любов, милосърдие, мъдрост, сила, самоотричане, готовност за жертва, върху тяхното всеотдайно служене на Бога.

Закон е: когато имаш любов към едно същество, то непременно ще се изяви. Създават се условия да го видиш и говориш с него.

Размишление всеки ден върху ангелите за щастие, чистота, милосърдие, дух на служене, за тяхната мъдрост, сила и т.н. По този начин човек се свързва с тях и техните качества ще почнат да се проявяват в човека. Може да се направи опит. Размишлявай всеки ден по пет минути върху ангелите и ще видиш, че ще се промениш съвсем след няколко месеца.

Има ангели, които работят изключително върху развиване на приятелското чувство в човека. Свърже ли се с тия същества, човек се ползва от тяхното благословение. Само онзи може да бъде свързан с тях и да се ползва от тяхното благословение, който съзнателно и с любов работи за развиване на това чувство в себе си. Същевременно, за да се свържете с тия същества, вие трябва да имате поне един приятел на Земята, чрез когото те да работят. /32, с. 180/

Всички тия ангели, всички тия същества, които са живели милиони години преди нас на Земята, знаят какво нещо е Бог. Те застават с един свещен трепет пред Великия Създател, от сърцето на Когото изтича тази Велика Любов, която поддържа целия Космос. /37, с. 492/

Да видиш ангел, това значи да се преобрази целия ти живот. Ти ставаш по-добър, разширяваш се, придобиваш по-голяма светлина. Да видиш Бога, това значи да станеш светия.

“Само чистият по сърце може да види Бога”. Мойсей, който беше чист и свят човек, само един път видя Бога и то гърба, а не лицето Му. Животът ви ще се преобрази, ако видите само една частица от Бога. За да видите поне една частица от дрехата Му, вие трябва да се освободите от своите отрицателни прояви: злоба, завист, омраза, гняв и др. /36, с. 271/

“Защото не могат вече ни да умрат, понеже са равноангели; и като са синове на възкресението, синове Божии са”. /Лука 20:36/

Бракът постепенно минава в по-висока форма, докато дойде най-последно до фазата на възкресението. Значи бракът за смъртния живот се замества с възкресението за вечния живот. Условието, при които ще живеят хората на възкресението, ще бъдат ангелите, ангелският свят. Великото, с което ще се занимават, ще бъдат Синове Божии. Обаче това положение не се отнася за хора от сегашния век. /138, с. 7/

Този е смисълът на живота – придобиването на безсмъртието, т.е. на възкресението, после връзката с ангелите и най-последно да станете Синове Божии. /138, с. 20/

Вие трябва да се стремите към същества по-напреднали от вас, които са завършили развитието си. Те са ангелите, светиите, гениите. Щом се свържете с тях, вие ставате Синове Божии. А като Синове Божии, вие разполагате вече с Божията Любов. Да бъдете Синове Божии, значи всички съзнателни същества да ви услужват, да имате богатство, знание, сила. Дето отивате, всички ще ви приемат с радост и ще казват “Добре дошли!”

“Като са Синове Божии, Синове на възкресението са”. Тази е първата задача на човека – да бъде Син Божи. Да бъдеш Син Божи, това значи още, при най-големите бури на живота си да запазиш мекотата на чувствата си. /138, с. 19/

Да видиш един ангел на Земята, ти трябва да се преустроиш. Енергията, която излиза от ангела е толкова мощна, че ти не можеш да издържиш, ще се простреш на земята и ще стоиш много далеч. /85/

Вие мислите, че един ангел постъпва много меко и че ти ще издържиш лесно присъствието му. Ако се яви един ангел със светлината си, ще се простреш на земята! Енергията у него е толкова силна, че ще ти се подкосят краката и ще кажеш: “Нищо не остана в мене!” И той отново трябва да те съвземе. Някои от вас искат да дружат с ангелите. Ще се подкосят краката ви! Ще започнете с гениалните хора. Те са много строги. Тяхната правда е строга. Някой път във вас говори нещо строго. Това е гениалният. После ще дойде светията, после ще дойде ангелът и най-последно, като дойде Господ – онова състояние на Любовта – законът е друг. /78, с. 147 – 148/

Знаете ли какво представляват всички цветя и плодни дървета, които ви заобикалят? Те представляват синове и дъщери на ангелите. Те са слезли от Небето с единствената цел да помагат на съвременното човечество. Тъй щото, децата на ангелите днес стават жертва за повдигането на човечеството. Без растения няма никакъв прогрес. /47, с. 155/

... всички ангели, всички светли същества, които излизат от Слънцето да разнасят благата по целия свят, се спират главно там, дето гори свещеният огън. Някои искат да знаят, как успяват ангелите да обиколят всички хора. Те се движат с по-голяма бързина от тази на светлината. Тъй щото, това което те могат да направят за една секунда, на хората са нужни хиляди дни. Голяма е разликата между възможностите на ангела и на обикновения човек. Колко време се спира ангелът при човека? – Не повече от една секунда. От човешко гледище една секунда е малко време, но от гледището на ангела, който се движи с необикновена бързина, това време е около десет години. Интенсивен е животът на ангелите, затова те се движат бързо и с голяма лекота. Те живеят в реалността на живота, дето нещата стават непрекъснато. /155, с. 153/

Ангелът пътува от една слънчева система в друга, обикаля планетите и на всички помага. /23, с. 42/

Аз не свързвам любовта с брака. Бракът е търговска сделка, а любовта е Божествен процес, който е общ за цялата природа. Той е непреривен процес в цялото космично Битие във всички същества, от най-малките до най-големите. Между ангелите брак не съществува. Ако един ангел на Небето поиска да се жени, веднага ще го изпъдят оттам. Ако двама ангели си кажат една груба дума помежду си, както хората в брака си казват, от тях нищо няма да остане. Там груби думи няма. Ангелите разбират дълбокия смисъл на природните закони. Имат грамадна сила, могат да се проектират с 25 милиона крила и да хвърчат с бързина по-голяма от тази на светлината. За миг един ангел може да преброди пространството.

За възвишените същества няма далечни места. Те се движат с невероятна бързина, далеч по-бързи от светлината и едновременно в един момент могат да бъдат на много места. Божественото е навсякъде в един момент, в цялото Битие присъства. Толкоз бързо се движи, че никой не може да забележи това движение. В тази бързина е неговата сила. Туй, което се движи най-бързо, то е най-силно и най-разумно, най-любещо и най-свободно. Бързината дава свобода, светлина, топлина и живот.

Цялото пространство, в което ние живеем и се движим, е пълно със същества от разни категории и култури. Слънчевата светлина се движи със 180 000 мили в секунда, за да измине само диаметъра на нашата Вселена, който за да се премине трябва да се преминават 31 000 години, а тези същества от различни йерархии се движат с още по-голяма, невероятна бързина. /132, с. 86/

Ангелът носи знание, приложимо за всички светове: физически, духовен и Божествен. Що е ангелът? Ако съберете цялото знание на човечеството, колкото то знае от хиляди години, ангелът знае всичко това, а знае и нещо повече.

На един ангел, който пътува от една слънчева система до друга, какви превозни средства му трябва? От Слънцето до най-близката звезда те пътуват с бързина по-голяма от тази на светлината. Възвишените Същества, които живеят на Слънцето, слизат на Земята. Също така слизат Същества и от Венера, Марс, Меркурий и т.н. Те имат превозни средства. 500 милиона години пътува светлината от някоя вселена, за да дойде до тук. Какво огромно пространство! За ангела това е разходка. Нашата мярка е мярка на микроб. /66, с. 256/

Светлината има най-голяма възможна бързина във физическия свят, а тези бързини, за които говорим, стават в други, по-горни светове, в други измерения. /66, с. 256/

Всички форми и видове на материята, които съществуват на Земята, са кондензирана духовна енергия. Тази духовна енергия изтича от великите същества на космоса. Различните родове духовна енергия произтичат от различни йерархии на духовни същества. Скъпоценните камъни като най-висша форма на материята, са кондензирана висша духовна енергия и според естеството си те произлизат от различни йерархии на космоса. /84/

Гледайте човека във всичките негови хубави проявления. Представяйте си ангелите – същества стройни, хубави, интелигентни, готови всякога да помагат. /40, с. 51/

Вдигни главата си нагоре, изправи се и мисли само за Слънцето и Земята. Мисли за ангелите, за тяхната младост. Няма стари ангели. Лицата на ангелите са гладки, без никакви косми. Те нямат брада и мустаци, както обикновените хора. /145, с. 275/

Щом чуя думата ангел, аз влизам в този необятен свят, необикновено красив и светъл. Разпервам крилето си и се движа с бързина, по-голяма от тази на светлината. Аз леко се движа между Земята и Небето. /1, с. 114/

Когато дойде един такъв ангел, има разширение, светлина. Човек е доволен вътре в себе си, радостен е. Леко му е на душата. Където и да ходи, който и да го срещне, всеки иска да му направи услуга. ... Той озарява и ти си като една хубава местност, всички искат да разработват тази местност, явяват се много кандидати за нея. Ако е някоя камениста почва, всички я избягват. А за добрата почва дохождат мнозина, искат да вземат тази земя под наем, защото тя представлява много добри условия.

Вие не знаете произхода на тази материя, от която е образувано дървото. Какви умове са работили върху дървото не знаете. Върху тия форми са работили ангелите, това е цяла култура. Тази материя те са я събирали. Само ангелският ум може да създаде едно дърво. Архангелите са създали животните. Като дойдете до металите, тях пък са ги създали херувимите. ... Казвам: Ще имате едно свещено чувство за нещата. /13, с. 56, 57/

Слънце

“Образец трябва на света”.

Слънце – Земя

Две школи има в света: черното братство, което се намира в центъра на Земята и бялото братство, центърът му се намира на Слънцето. И Земята е процес, създаден от черното братство. /162, с. 230/

Пазете се от човек, който гледа надолу, когато ви говори. Този човек е хитър, живее в гъстата материя. /162, с. 230/

Избягвай гледането надолу. /162, с. 278/

Всички хора, които ядат месо, се стремят към центъра на Земята. Това е движението им. Всеки който се стреми към Слънцето, той е плодоядец или вегетарианец. Тия две посоки определят каква ще бъде храната ви. Не можеш да бъдеш вегетарианец, докато не измениш посоката на движението си към Слънцето. /103, с. 259/

Вие сте един фокус, през който минават както слънчевите, така и земните енергии. От сутрин до обяд през вас минават слънчевите енергии, които слизат отгоре и отиват към центъра на Земята. След обед движението е обратно – земните енергии от центъра на Земята минават през краката ви и отиват към Слънцето. ... Препращайте тия сили нагоре. /103, с. 54 - 55/

... живея едновременно и на Земята и на Небето, и в корените и в клонищата. /147, с. 34/

За да не пада, човек трябва да държи мисълта си силно съсредоточена нагоре, към центъра на Слънцето. Моралните падания на хората се дължат на факта, че в техния духовен живот няма равновесие, няма нужния морален устой. В този смисъл грехът не е нищо друго, освен изгубване на равновесието, вследствие на което човек пада. /163, с. 297 – 298/

В човека има две течения. Едното от тях е от пъпа нагоре и се образува в главата, а другото от пъпа надолу. Второто течение води към центъра на Земята, а първото към центъра на Слънцето. Най-после има и трето течение, което съединява първите две течения. Третото течение се нарича аура на човека. /103, с. 48/

В човека постоянно циркулират два вида течения: отгоре надолу и отдолу нагоре. Ако хората не подпушваха теченията на силите в природата, досега щяха да бъдат избавени от злини. В съвременните народи, в съвременното човечество тия сили са подпушени и като следствие от това се явяват войните.

Та казвам: никога не се стремете към унищожение. Нищо в природата не може да се унищожи. И в природата нищо не трябва да се унищожава, но само да се трансформира. /133, с. 303/

Животът иде от Слънцето и се обработва на Земята. Младият работи, а старият доставя материали за обработването. И детето, като се храни с млякото на майката, обработва го и го превръща на енергия.

Изучавайте младостта и старостта, за да се освободите от илюзиите на живота. /145, с. 275/

Съвременните хора отиват към центъра на Земята, в крива посока са. Затова няма да разрешат задачите. В тези корени се ражда друг един подтик – към Слънцето. В този нов подтик именно се раждат листата, цветовете, плодовете. Те създават друг живот, друга култура.

Ние вече не сме в корените, излязохме от корените и сме в клоните. “Нашето царство не е от този свят”. Ти ще станеш клон на дървото и така ще разрешиш задачата. Иначе не можеш да я разрешиш. Защото Земята е приела всичкия живот от Слънцето. Всичкото богатство, което Земята притежава, е дошло от Слънцето, от невидимия свят. Всички наши мисли, всички наши чувства са дошли от невидимия свят.

Всички планети обитават в енергията на Слънцето. Следователно ние сме потопени в Слънцето, в неговото дихание. Всичко възвишено, светло и красиво в нашия живот, което ни повдига, което внася у нас идеали и подем иде от Слънцето.

Земята се движи под влияние на слънчевата енергия. /138, с. 44/

Красивият и възвишен живот ще намерите на Слънцето. Стремете се към Слънцето, за да не се отегчавате от условията на Земята. Слънцето представя човешката глава, а Земята — неговия стомах. /11, с. 255/

Земята е произлязла от Слънцето. ... Съветвам ви да следвате тази истина, която освобождава и възкресява човека.

Само Учителят може да помогне на ученика да придобие условия за влизане в Царството Божие. Ако Слънцето не изпраща своята светлина и топлина, Земята сама нищо не може да даде. Без Учител ученикът нищо не може да направи. /36, с. 272/

И растението първо възприема светлината от Слънцето, а после извлича соковете от земята. На приетото количество светлина, отговаря количеството сокове, които растението извлича от земята.

На Слънцето има един ангел, който управлява Земята и всяка година той прави своите изчисления, какъв бюджет може да отпусне на Земята за това време. Този ангел, като прави своите сметки, всяка година определя по колко приходи може да отпусне било за Франция, било за Англия, било за Русия, или пък за коя да е от малките държавици. Отгоре се определя по колко литри дъжд да се изпрати на Земята, по колко деца, мъжки и женски да се родят, по колко ябълки, круши или други плодове да се родят за дадена година и т.н. Всичко това се нарежда отгоре. Вие ще кажете: Господ нарежда тия работи. Да, Господ ги нарежда, но Той има свои слуги, чрез които си служи. Господ не е слуга на хората да нарежда всички тия неща. /168, с.16 – 17/

Че слънцето е добре разположено към нас, това се вижда от енергията, която изпраща на Земята, от добрините, които повседневно ни приготвя. Защото без тази енергия животът е немислим. Слънчевата енергия е жива, съзнателна. Ако започнем да мислим така за нея, ние ще можем да всмукнем в себе си тази енергия и тя ще произведе в нас един съзнателен и правилен процес на растене. /107, с. 146/

Земята е обвита с 12 обръча или сфери, които представляват особен род трансформатори на слънчева енергия – всеки обръч пречупва светлината по свой специфичен начин. Това показва, че тия 12 обръча не са в едно и също положение. Същевременно всеки обръч е направен от особена материя, много тънка, през която проникват съответни на нея сили. Тия сили пък са свързани с възвишени светове, които работят върху хората, както и върху всички живи същества. Чувствителният човек долавя тия влияния върху себе си. /102, с.32/

Всеки планински връх отговаря на известни центрове. Те пък отговарят на известни положения в Слънцето. Всички промени, които стават на Земята, зависят от промените в Слънцето. /96, с. 51/

Слънцето е причина за всички нещастия на Земята, за нашите страдания и за нашите радости; то ражда наводненията, епидемиите и всички болести в света, то предизвиква земетресенията, изобщо то е причина за всичко, което става в цялата природа. Но Слънцето казва: “Ако ти си умен, ще можеш да използваш разумно моята енергия, аз ще ти принеса всичката благодат, а ако не си умен, ще ти причиня най-големи страдания. /107, с.75/

Във висшата математика на окултната наука има едно твърдение, според което при движението на едно колело на всеки сто милиона обръщения има едно изключение. Такова едно колело е нашата Земя. И тя като обиколи сто милиона пъти около Слънцето, и в нейните движения ще има едно изключение, което ще се изрази или в низходяща степен, катастрофално, или във възходяща степен, благоприятно. Такива изключения са ставали много често, такова изключение иде и сега.

... Знаете ли какво ще стане в света, когато Слънцето направи едно такова изключение? Ако това изключение попадне в низходяща степен, цялата Слънчева система ще угасне, нашето Слънце ще потъмнее, а с това и всякакъв живот ще престане; ако това изключение попадне във

възходяща степен, слънчевата енергия ще се увеличи десет пъти и тогава да му мислят хората на Земята.

Тъй че сега има едно приблизително съвпадение – и Слънцето и Земята са направили своите 100 милиона обръщания и сега идват две изключения. /107, с.75 – 76/

Тъй както днес виждате света, вие познавате само външната му страна с неговите външни богатства. Всяка планета обаче крие в себе си големи вътрешни богатства, които някога ще бъдат на разположение на хората, на всички същества изобщо. Като знаят това, някои същества от невидимия свят обсаждат Земята отвън, за да я превземат. Голяма война се води за превземането на Слънчевата система. Някога, в далечното минало, Земята е била пак обсаждана, вследствие на което е изкривила оста си на 23 градуса. /Добри и лоши усл, с. 52/

Коя е причината за разрушаване на някои планети? – Отклоняване на земната ос от първичното ѝ положение. Тази е физическата причина, обаче има и духовни причини за разрушаването на планетите. /135, с. 242/

Когато се явил на Земята първият Адам, направен от пръст, той не изпълнил волята Божия. Не само, че не изпълнил волята Божия, но даже се опълчил против Бога и започнал да го критикува. Той написал много книги, в които критикувал начина, по който била създадена Земята, и давал нови проекти за създаването ѝ. В едно окултно предание се казва, че когато Адам написал първата книга, в която критикувал Бога, оста на Земята се отклонила на 23 градуса от нормалното си положение. След това го изпъдили от рая. Ева била изпъдена от рая, защото яла от забраненото дърво, а Адам – задето отклонил оста на Земята на 23 градуса ...

Вторият Адам, за когото се казва, че е дух животворящ, има за задача да намести оста на Земята, да изправи погрешката на първия Адам. Мнозина се интересуват, кога ще се изправи оста на Земята. Оста на Земята ще се изправи, когато се изправят осите на човешките мозъци. За тази цел се изисква велика наука, велика култура. /96, с. 213/

Ако е въпрос за култура, хиляди години преди падането на човечеството е съществувала такава, но тя е била култура на радост и веселие. Всички живи същества са се къпели в радост, веселие, ангелите са пели и хвалили Господа.

Коя е причината, че тази култура днес не съществува? В тези времена е станала някаква вътрешна катастрофа, вследствие на което всички планети от Слънчевата система са изменили своята ос. И Земята е изменила оста си, наклонила се е на 23 градуса. Числото 23 е символ на размирие. Значи Земята е място на размирие. ... между наклонението на земната ос към нейната еклиптика и моралния живот на хората съществува известна зависимост. Това наклонение на земната ос е създавало един упадък в моралния живот на хората. На какво се дължи този упадък? Той се дължи на обстоятелството, че при това отклонение на земната ос, Земята се намира в такова положение, че чрез особена събирателна леща привлича само отрицателните космически енергии от пространството, а отблъсква положителните. Според наклона на своята ос, Земята днес няма възможност да привлича положителните, възходящите космични енергии. Тази е причината, поради която хората днес са повече лоши, отколкото добри. Един ден, когато земната ос се изправи, Земята ще има друга събирателна леща, чрез която ще привлича положителните енергии на космоса.

Сега, ако разгледате лицето на вълка и това на овцата, ще видите, че ъглите на лицата им са съвършено различни – вълкът е груб, жесток, защото ъглите на неговото лице събират отрицателните сили в природата. Ъглите по лицето на овцата пък са такива, че събират главно положителните сили в природата, затова тя е кротка. /102, с.179 – 180/

Земята е причина за промяна на общественото мнение. – Защо? – Защото оста ѝ е отклонена на 23 градуса от първоначалното положение. Един ден, когато оста на Земята се изправи и заеме

перпендикулярно положение, тогава общественото мнение ще се установи. Тогава ще дойдат добри времена за човечеството.

Каквото е станало със Земята, същото забелязваме в човешкия мозък. И той се отклонил на 23 градуса от правия ъгъл. Ето защо нашите мисли, нашите философски разсъждения са на 23 градуса далеч от истината. Сегашната философия и сегашните вярвания на хората са далеч 23 градуса от любовта.

Кога ще се оправи света? – Когато изправите оста на вашия мозък на 90 градуса. Това значи светът да се пречисти и да дойде хармонията и възкресението за човешките души. При това положение, човек е готов да се откаже от всичко временно и преходно. /34, с. 136 – 137/

Когато Земята се отклонила на 23 градуса от своя път, тогава и сърцето се е отклонило също така на ъгъл от 23 градуса. Тази е причината сърцето днес да е малко наляво, а не съвсем в средата. Един ден, когато Земята се върне в своето първоначално положение, тогава и сърцето ще се изправи. Ще дойде точно в средата, а не както сега вляво. /30/

... учените искат да докажат на хората, че в Слънцето има известна разумност. Видни адепти пък отдавна са доказали, че слънчевите петна оказват влияние върху живота на Земята.

Слънчевите петна започнаха да се явяват на Земята, след като хората започнаха да грешат. Тия петна предупреждават хората да изправят живота си. Щом хората изправят живота си и слънчевите петна ще изчезнат. Слънчевите петна се отнасят не само до Земята, но и до другите планети. Има петна на Слънцето, които показват греховния живот на Венера, на Юпитер, на Марс, на Сатурн. Тия петна се отличават едни от други. Щом дойде въпрос до петната, които показват живота на Земята, те са особено черни.

По положението, по посоката на движение на слънчевите петна, истински учени вадят заключение, че жителите на Слънцето се разговарят с жителите на Земята. Наместо да изпращат съобщенията си чрез тренове, чрез аероплани или по друг някакъв начин, жителите на Слънцето, от икономическо съображение си служат с тия петна по тях, като сигнали, да предупредят в нещо земните жители. Тези петна са толкова големи, че в тях могат да се вместят десетина земи като нашата. За разумния човек слънчевите петна са някакви сигнали, съобщения и те се вслушват в тях. /138, с. 178/

От гледището на окултната наука, както и от гледището на видни учени, слънчевите петна имат някаква връзка със земетресенията. Казвам: както има тясна връзка между моралния и физическия живот на човека, така съществува тясна връзка между явленията на Слънцето и явленията на Земята. Може да се отиде и по-далеч даже. Ред примери от историята на човечеството ни показват, че лошият живот на хората предизвиква пертурбации в невидимия свят, вследствие на което се явяват и пертурбациите на Земята. ... Простите хора наричат това Божие наказание, а учените хора казват: зад всяко физическо явление се крие една морална разумна причина. И в Писанието се казва: “гледайте Земята да ви не избълва!” Ето защо, за да не се нарушава хармонията с висшия свят, всеки човек, както и всеки народ трябва да бъде свързан с Първата причина. /58, с. 12 – 13/

И тъй, казвам: петната, които се явиха на Слънцето, имаха връзка със земетресенията. Ние знаем какво нещо е Слънцето и защо стават известни пертурбации в него. Слънцето е един разумен център, но и Земята представлява нещо разумно. Не само на повърхността на Земята, но и във вътрешността ѝ живеят разумни същества. Какво ще кажете на това отгоре? Какво ще кажат съвременните учени, ако им се каже, че като се проникне на дълбочина 1000 километра в Земята, ще се достигне до една празнина от около 1000 километра? След нея иде друга една топка, като малка Земя, която се върти постоянно. Над тази топка живеят разумни същества.

Земята е велик жив организъм, в който живее една възвишена, разумна душа, със съзнание, каквото има човек. /58, с.11 – 12/

Аз си представям Земята като един велик Божествен цвят, и колкото да е опорочена, както мислят някои, тя разкрива този цвят на възвишените души само. Тя крие своя Божествен нектар само за великите души. И всеки трябва да слезе, да пие от този нектар и да му кажат: ти си от достойните деца на Бога. Тогава с тази придобита велика материя в себе си, човек се качва към невидимия свят и започва пак онзи необикновен живот.

Задачата на всеки човек дошъл на Земята е да води чист и свят живот, за да съдейства за изправяне оста на Земята. Един ден, когато оста на Земята се изправи, тя ще се освети от всички страни. Днес Земята се осветява през деня от Слънцето, а през нощта – от Луната. В бъдеще тя ще се освети от Слънцето и то от всички страни. /15, с.98 – 99/

Сега на Земята настава нова епоха, за която съвременният окултизъм казва, че от Слънцето иде една нова вълна. Тази вълна, която сега иде, засяга човешките мозъци. /107, с. 70/

Казвам ви да вземете мерки, защото Земята ще претърпи голяма промяна. ... Слънцето ще започне по-силно да грее, ще стопи ледовете. Къщите ви ще се разпукат, ледовете ще се стопят и вие ще започнете да потъвате. Казвате: Каква съдба ни сполетя! Никаква съдба не е това, но Земята е изменила своя път на движение, слънчевите лъчи падат под прав ъгъл и топят ледовете. /34, с. 162/

Пророците казват, че Земята ще претърпи големи пертурбации, вследствие на което напълно ще се преобрази. /70, с. 17/

... материята, от която е направена нашата Земя, ще се преустрои по особен начин. Новата материя ще се вземе от пространството и от нея ще се създаде нова Земя. Земята ще се преустрои вътрешно. Нови неща се създават сега. И вие днес не сте такива, каквито сте били преди една година. Човек постоянно черпи: новите клетки, новите мисли и чувства се изменят и обновяват постоянно /74, с. 65, с. 34/

Сега Земята излиза от тринадесетата сфера, излиза от гъстата материя. Всички учени същества от Всемирното Бяло Братство са мобилизирани и приготвяват новата култура. Бялото Братство ще превърне всичко на добро. В беседата “Новото човечество” се говори за изключенията в Слънчевата система. Сега иде това изключение, но във възходяща степен, в благоприятен смисъл.

Това изменение сега със Земята, това изключение няма да стане катастрофално, но Земята ще се преобрази. Цялата Слънчева система влиза във връзка с нещо по-висше. Изменят се умовете на хората. Политиците не могат да се ориентират в своята политика. Много бързо стават нещата.

Казват, че на Слънцето ще се яви такова голямо петно, което и с просто око ще се вижда. Това петно ще създаде голяма магнетична вълна, която ще разгърси Земята. Тази вълна иде за добро. Зависи под какъв ъгъл ще удари Земята. Ако ударът падне под прав ъгъл Земята ще отскочи, без да се засегне. Ако ударът падне под наклон, под остър ъгъл, Земята ще се засегне малко. Това ще бъде масаж за нея, без да ѝ причини някаква катастрофа. Ударът на магнетичната вълна ще се предаде на цялата Земя. Той ще се почувства навсякъде като нов подтик. Тая вълна е жива, интелигентна. Тя ще промени живота на хората. /34, с. 208/

И тези светли братя слизат сега. Те ще употребят тези две изключения – изключението на Слънцето и на Земята: ще настане едно ново чудо, за което в Писанието се казва, че иде ново Небе

и нова Земя – ново човечество. Аз казвам: на старото човечество ние туряме един кръст. Господ да го прости, и за в бъдеще ще живеем със закона на новата Земя, на новото човечество. Това иска братството. /107, с.81- 82/

Слънце – човек

Какво е отношението между човека и центъра, отдето идва живота? Човек се е повдигнал до известна степен благодарение на енергията, която иде от Слънцето. Затова се казва, че между центъра на Земята и центъра на Слънцето има отношение. /92, с. 224/

Условията на Земята коренно се различават от тия на Слънцето, понеже Земята сама по себе си поглъща повече енергия, а дава по-малко. На това обстоятелство се дължи и грехът. Земята в сегашното си състояние е майка мащеха. Тя казва на хората:”Тези деца не са мои, аз не ги родих”. Следователно, всяко тяло, което поглъща малко енергия навътре, а изхвърля повече енергия навън, може да стане център на нов живот. Приложете тази философия и във вашия живот!

Мнозина запитват: “Как да се повдигна? Как да намеря Бога? Как да се облагородя?” Казвам: поглъщайте по-малко енергия, а изпращайте повече навън! Тази мисъл Христос е изразил в следния стих: “Даром сте взели, даром давайте”.То значи: всичката енергия, която човек е получил от Бога, той трябва да я изпрати в пространството, за да може Божествения Дух да я използва за неговото напредване. От спазването на това правило зависи нашето развитие на Земята. /62, с. 14 – 15/

Всеки човек, който съзнава, че Слънцето грее за него, действително грее за него. Не съзнава ли това нещо и Слънцето не грее за него. Всеки човек, който съзнава, че Слънцето грее за него, той ще има специална връзка със слънчевите лъчи, които ще действат върху него по особен начин. Не съзнава ли човек това нещо, тогава и Слънцето не ще може да му въздейства. И наистина, много хора се греят на Слънцето, но то не им въздейства, не може да ги лекува. Съвременните хора са нещастни по причина на това, че допускат отрицателни мисли в себе си. Всички хора живеят в съмнения. /71, с. 12/

Ако слънцето отнеме любовта си от хората само за момент, те веднага ще почувстват студа и безлюбието, веднага ще разберат отде иде живота, развитието и културата. /21, с. 61/

Искай това, което никой не може да ти вземе. Като обичаш Слънцето, никой не може да ти го вземе.

За всички живи същества светлината е основна идея. Без светлина, без Слънце няма живот. Влезте в един пълен затвор, без никакъв слънчев лъч и прекарайте там десетина деня, да видите какво ще преживеете. Ако се направи една малка дупчица в затвора, веднага ще разберете значението на светлината. Без слънчевите лъчи животът се обезсмисля.

Следователно, ако животът ви се обезсмисля, направете един малък процеп в съзнанието си, да влизат слънчевите лъчи, да го осветяват. Слънцето оказва влияние върху кръвообръщението, дишането и мисълта на човека. Като осветява предметите и ги прави видими, Слънцето събужда мисълта. Човек започва да мисли, да наблюдава, да изучава обективния свят. Има и друго слънце – в самия човек, което му служи като пътеводител. То носи различни имена. Някои го наричат Божествено начало в човека, други – светла идея и т.н. /80, с. 255/

Сега вие искате да се измени живота ви. Как се постига това? – Като повдигнете погледа си нагоре, към небето, към изгряващото слънце, а вечер към светлите звезди. Слънцето носи великата хармония на живота. То крие в себе си велики тайни. Вие всеки ден може да бъдете в тая хармония – от вас зависи това. /105, с. 43/

Казвате: Еди кой си философ тъй говори. – Оставете настрана кой какво говори, но вижте, че слънцето изгря. Изложете гърба си на слънцето, да се ползвате от неговите лъчи. Без слънце на този свят не може. Велика идея е скрита в Слънцето. Хора, които не обичат Слънцето, не обичат и Бога. Ще възразите, че е казано да не се кланяш на Слънцето, да не се кланяш на никакви идоли. Наистина, Слънцето не иска нито да му се кланяш, нито да му служиш. То само дава и казва: Взимай от мене колкото искаш. Как ще се отплатиш на великото? Някой велик човек ви дава изобилно, а вие искате да му се отплатите. Смешно е това! Той е дошъл на Земята да дава, а вие трябва да прилагате това, което ви се дава. /34, с. 122/

... излизайте всяка сутрин на слънце, като излагате гърба си най-напред на юг, после малко на север, малко на изток и постоите така един час, от 7 – 8 часа сутринта. Отправете ума се към Господа и кажете: Господи, просвети моя ум! Дай здраве на всички хора, а заедно с тях и на мен! След това започнете да мислите върху най-хубавите неща, които знаете. Направете този опит през цялата година. Ще видите, че 99 % вашият опит ще бъде сполучлив. /168, сер, с. 33/

Топлината и светлината на Слънцето, като влизат в нашето тяло, дават своята благодат, а образите, които идват отвън, спират тази работа. /2/

Лъч след лъч слънчевите лъчи падат върху плодовете и заминават. От тия кацания на слънчевите лъчи, цветята, цветовете, плодовете, човек приема безброй блага в себе си. Болката също внася нещо в човека. Внася благородство, мекота. Като изпитваш болка, като боледуваш, малко се облагородяваш и влизаш в положението на хората. Болките, мъките са привилегия. /90, с.11/

... Слънцето грее отгоре. По отношение на растителното царство, Слънцето е Цялото, а растенията и хората представят души, които черпят от това Цяло. Значи Слънцето като Цяло дава. Растенията, животните и хората са частите, които от една страна взимат, а от друга – дават. /42, с. 240/

Ти си се влюбил. Та няма това е решение на задачата? ... Ако ти трябва да се влюбиш, трябва да се влюбиш в онзи велик извор на живота, който дава разрешение на задачата ти. Ако трябва да се влюбите, в какво трябва да се влюбите: във вашата воцена свещ или в Слънцето? – Слънцето ще ви даде и светлина и топлина, а вашата воценица ще ви донесе само малко светлинка.

Слънцето, което грее сега ни казва: “Така и вие трябва да грееете”.

Няма по-велико нещо за човешката душа от стремежа да обича всичко живо, създадено от Бога. Обичайте, както Слънцето обича. Като грее, то изпраща светлината си на всички живи същества – грозни и красиви, малки и големи.

Истинският човек никога не съжалява, че е обичал. Той обича, без да се интересува дали го обичат или не. Това се нарича Любов без външен стимул. Не мисли, че като обичаш някого той ти е длъжен.

Ти казваш: “Никой не ме обича”. Това не е твоя работа. Не очаквай хората да те обичат. Първата ти работа е да обичаш хората; дали хората те обичат, това е тяхна работа. Ти нямаш право да се месиш в работата на другите хора.

Божията Любов всякога дава и никога не мисли за вземане. Тя е извор, който постоянно тече. /66, с. 321/

Не че Слънцето лекува, но разумният живот, който е вложен в него, разединява проказата у човека и тя след време изчезва. Христос как лекуваше? – По същия закон. Той питаше: Имаш ли вяра в разумното Начало на живота? – Имам. Той туря ръката си върху тази жива сила и проказата изчезва. /168, с. 31/

Днес хората говорят за възпитание и самовъзпитание и търсят методи вън от себе си. Те не подозират, че методите за възпитание и самовъзпитание са в самите тях. Всяка наука е метод за самовъзпитание. За пример, като изучава астрономия, човек се натъква на същата наука и в себе си. Той разбира, че между външните явления в природата и явленията, които стават в неговия организъм има известно съответствие. Затова е казано, че човек е Микрокосмос. За пример, както се явяват петна на Слънцето, така се явяват петна в слънчевия възел на човека, в черния дроб и т.н. Като изучава състоянията си при явяването на тези петна, човек може да съди за промените, които стават във външната природа.

Слънцето влияе главно върху слънчевия възел и симпатичната нервна система. За да координира силите на своя организъм, човек трябва да свърже симпатичната нервна система с мозъчната, както и костната с мускулната. Когато не може да даде правилен израз на духовните сили в себе си, човек огрубява. /103, с. 119/

Мозъкът е като батерия; щом тази батерия започне да възприема, щом пълненето ѝ със слънчева енергия става правилно, тя после я разпраща по всички части на тялото и тази енергия започва да лекува. /103, с. 180/

Доброто влияние на Слънцето върху човека подобрява състоянието на артериалната кръв. Слънцето повдига човешките мисли и чувства, с което и кръвта на човека се пречиства. /103, с. 180/

Черната предизвикана от слънчевите лъчи показва, че Слънцето е извлякло от организма на човека всички утайки, нечистотии, всякаква гъста материя. /103, с. 176/

Каквото неразположение да имате, като изложите гърба си на Слънце, неразположението ви ще изчезне. Ако сте хремави или простудени, изложете гърба си на юг, към слънчевите лъчи. Те лекуват всички болести. /103, с. 181/

Човек може да се излага на слънчевите лъчи през всяко време на деня, но умът му трябва да бъде съсредоточен, положителен, да възприема само положителните лъчи на Слънцето. Ще се концентрирате, но ще се пазите да не заспите. С черните отрицателни лъчи на Слънцето идат и земни вълни, които се отразяват вредно върху организма на човека. Докато научите законите на ограждането, да се пазите от тези вълни, добре е да се греее на Слънцето през ранните часове, най-късно до обед. Пазете се от следобедните слънчеви лъчи. Когато искате да се лекувате със слънчевите лъчи, най-добри часове са от 8 до 10 часа. /103, с. 175/

Когато искате да се лекувате, излагайте гърба си на ранните слънчеви лъчи. Когато искате да придобиете вътрешен мир, излагайте гърба си на залязващото Слънце, а лицето си отправете на изток. /103, с. 180 – 181/

Аз казвам, че единственият най-добър хирург, когото познавам, е природата, слънчевите лъчи. Само те режат най-правилно – отрязват гнило място без да закачат здравето. /103, с. 180/

За да се лекува, човек трябва да прекарва слънчевите лъчи през известни призми. Тези призми могат да бъдат физически, а могат да бъдат и умствени. /103, с. 172/

Няма защо да стоите с часове пред Слънцето. Щом то изгрее, обърнете си гърба и кажете: Искам да ми направиш една разтривка. Няма по-добри масажи от тези, които Слънцето прави на гръбначния стълб. По-добър масажист от слънчевите лъчи, които действат от сутрин към обед няма в света.

За една година Слънцето прави около 40 милиона пулсации, а за един среден живот – три милиарда пулсации.

В човека остава да работи само онази светлина, на която трептенията отговарят на неговата душа.

Когато човек тури ръцете си с дланите срещу Слънцето, това може да стопли цялото тяло, понеже топлината на нервите минава през цялото тяло. /103, с. 180/

Колкото повече слънчева светлина приемете в себе си, толкова по-голяма мекота и магнетичност ще се развие във вас. /103, с. 180/

Човек представя микроскопическа цев, през която може да мине само един слънчев лъч. Слънчевият лъч все ще допринесе нещо на човека, но мощното в света е цялото Слънце. Светлината на цялото Слънце трябва да влезе в човека и да освети най-малките кътчета на неговата къща. /163, с.288/

Който е свързан със Слънцето, води добър, разумен, морален живот.

Получихме вече последната телеграма от Слънцето. Там са насочили своята артилерия към Земята. Това коренно ще преобрази умовете на хората. Няма да остане глава на Земята, която да не узрее. /106, с. 98/

Защо Христос имаше 12 ученика, а не двама или трима? Числото 12, числото на апостолите, представя 12 те зодии или 12 те дома на Слънцето. При движението си през годината, Слънцето минава през 12 те дома. Ако се намира под влиянието на един от 12 те дома на Слънцето, човек се отличава със специфична дарба. В това отношение 12 те апостоли се намираха под влиянието на тия 12 домове, за което ги наричаха властители и служители на тези домове. Всеки човек иска да има способността да лекува, както правеха това апостолите. Обаче може да лекува само онзи, който разбира зодиите, който разбира естеството на Слънцето, защото Земята се движи под влияние на слънчевата енергия. Като говорим за слънчевата енергия, ние имаме съвсем друго разбиране за нея от това на съвременните учени и физици. ... За пример, някои учени казват, че светлината се състои от трептения. Наистина, трептенията влизат в светлината като елемент, но самата светлина не е трептения. Други казват, че светлината е движение. Вярно е, че движението е елемент на светлината, но самата светлина не е движение. Казват също, че светлината разкрива нещата. Да, разкриването е елемент на светлината, но самата светлина не е разкриване. /138, с. 43 – 44/

Мислете за небето, за възкръсналия Христос, за да бъдете проводници на Божията Любов. Ще мислите за Христа и Той ще мисли за вас. Отношението между Него и вас ще бъде същото, каквото е между Слънцето и вас. Ако обичате Слънцето, ще имате изобилно светлина, топлина и влага. /141, с. 225 - 226/

Изгрев – залез

Новото в света, това е изгряващото Слънце, а останалото – Слънцето, което залязва. Това е закон в природата. Този закон не го твърдя аз, но и всяка майка и всеки баща. Когато младата мома и младият момък се задомят, първото дете, което се ражда в дома им, е изгряващото Слънце, надеждата на тяхното бъдеще. /107, с. 65/

Както ученикът трябва да влезе в училището преди удрянето на звънеца, така и всеки човек трябва да бъде на крак преди първия лъч на Слънцето. Ако ученикът се излежава след първия лъч на Слънцето и се оправдава с някакво неразположение, той никога няма да свърши образованието си. /33, с. 79/

Казвам: излез да посрещнеш първия лъч и ще почувстваш Божията Любов. Прочети първата дума на писмото, което Бог ти е писал тази сутрин. /54, с. 30/

Ставайте рано сутрин, да видите как изгрява Божественото Слънце. И като видите първия лъч на това Слънце, кажете му: “Остани с нас тази вечер!” Когато в материалния свят е вечер, в Божествения свят е сутрин. Ако Божественото остане при вас, настанал е вече за вас новият ден. Ако остане при вас Божественото, ще направи с вас непрерывна връзка. Тогава и вие като учениците на Христа, ще слушате да ви се говори за великите Божи закони. /138, с. 175/

Да спи човек след изгрев слънце, то е все едно да го поставят под водите на някой водопад, чиито вълни отгоре да го бият. Такова действие има слънчевата енергия върху нервната система на човека. /91, с. 106/

Като говорим за изгрева на Слънцето, ние не подразбираме толкова физическия изгрев, колкото духовния изгрев, т.е. изгревът на душата. Изгревът на Слънцето, това е изгрев на душите на различни същества. Значи тия същества са причина за изгряването на Слънцето. Психическият изгрев на човека е израз на импулса, който имат съществата, които живеят над него. Ако тия същества имаха активно съзнание, нашият изгрев никога ни би залязвал. Следователно, всичко, което ни заобикаля – тревите, растенията, животните, звездите, Слънцето – е израз на Божественото съзнание, което изгрява и функционира във всички свои части. Всички тия неща съставляват части на целокупното Божествено съзнание. /63, с. 23/

Всяка сутрин човек трябва да излиза да посреща изгряването на Слънцето с вяра, с интелигентност и с разумност, че този момент именно, той ще приеме определената за него енергия. /138, с. 111/

От света на Абсолютното постоянно се вливат в проявения живот нови подтици, нови идеи, нови сили.

Затова всеки нов ден е нещо съвсем ново в цялата вечност. /158, с. 406/

Стане ли сутрин, човек трябва да хване началото на Божествения ден, наречен свещен момент на Любовта. Този момент е наречен пръв лъч на Любовта. ... Изгуби ли човек този момент, всичките му работи се развалят. Без Божественото животът на човека представя празна воденица, която дига шум, но никаква работа не върши. Обаче, животът на всеки човек, който е намерил Божественото, е пълен.. На такъв човек може да се вярва. /33, с. 41/

Как трябва да гледаш човека? – Както гледаш изгряващото Слънце. Излез рано сутрин преди изгрев на Слънцето и почакай да видиш първите лъчи. Погледай най-много десет секунди и се прибири в стаята си. Ако останеш още една-две минути, ще изгубиш хубавото, което си придобил. Видиш ли нещо красиво, хвърли бърз поглед към него и отпрати погледа си на друга страна. Не е позволено да задържаш погледа си с часове върху красивите неща. /106, с. 120 – 121/

Милосърдието, за което ви говоря, не е нещо отвлечено, мъртво. То е реално и живо. Всеки ден то слиза на Земята. То е първият лъч, който сутрин ви събужда. Милосърдието внася първата мисъл във вас за работа. Ако не приложите тая мисъл, ще съгрешите. Милосърдието казва: Няма време за отлагане. Ако отложите, ще пропуснете условията. Идат условия за нова работа. Ако не сеете, гладни ще останете. /34, с. 59/

Всеки трябва да дойде до онази вяра, която прилича на изгряващото Слънце; тогава вие ще виждате присъствието на Бога във вашия живот. Щом няма вяра, човек прилича на развълнувано море. И като дойде тя, човек се усмихва. Това се нарича изгрев на Любовта в човека. След всеки изгрев ще дойде изкачване, ще дойде блаженство. Като дойде до блаженството, човек прилича на извор, който дава от изобилието на всички, помага на своите братя. /158, с.250/

Ако слънцето не изгрява, ако водата не тече, ако въздухът не лъха, ако силата не нуди, новото няма да дойде в света. /163, с. 154/

Според съвременния език бих озаглавил днешната си беседа “згоряване”, а според стария език бих я озаглавил “да се любим, да се обичаме!”

Новите идеи носят живот и благо. Само светлината на изгряващото Слънце носи благото на хората.

Като реалности, изгревът и залезът съществуват само в съзнанието на човека. Те съществуват в човешкото съзнание дотолкова, доколкото човешкият ум, човешкото сърце и човешката воля взимат участие в тях. Умът взема участие във формите и вибрациите на светлината, която съзнанието има; сърцето взема участие в определяне съдържанието на формите, а волята – в резултатите, които произтичат от съчетанието между формите и съдържанието. Лесно се говори за изгрев и залез, но мъчно се разбира какво представлява разширяване на съдържанието и смисъла на светлината, която прониква в нашето съзнание. От степента на развитието, до което е дошло човешкото съзнание зависи разбирането на любовта. Всеки човек познава любовта, опитвал я е, но не е могъл да я задържи. Когато любовта го посети, той изпитва приятна, мека топлина в слънчевия възел или горе, на главата, но скоро изгубва това състояние и съжалява, че не е могъл да задържи любовта за по-дълго време. Когато любовта посещава човека, той се намира в изгрева на своя живот; когато го напусне, той е в своя залез. /151, с. 157/

Изгревът е само един момент, когато съзнанието излезе от хоризонта и продължи пътя си. Всички останали моменти през които съзнанието се движи, не представят изгрев. Залез е моментът, когато съзнанието се скрие зад хоризонта. Следователно, като говорим за изгрев и залез на Слънцето, разбираме само един момент: излизането на Слънцето от хоризонта и скриването му зад хоризонта. Това, което става в природата, става и в човека. И човек има само един момент на изгрев и един момент на залез в душата си. Изгревът и залезът на съзнанието е различен за всички хора, както и самият изгрев и залез на Слънцето, но въпреки това, ако хората разбираха тези моменти, щяха да разсъждават правилно, щяха да се справят лесно с условията на своя живот. /151, с. 156 – 157/

Колкото по-надолу слиза човек от морското равнище, толкова повече се изменят възгледите му. Много естествено, средата става по-гъста, а пречупването на светлината по-голямо. Човек вижда нещата под особен ъгъл. Колкото по-високо се качва над морското равнище като равнодействаща сила, възгледите му ще бъдат съвършено други, различни от първите два. Значи възгледите, които носите от дълбочина равна на океанското дъно, както и тези, които имате от височина еднаква на дълбочината на океана са диаметрално противоположни. Те представляват

възгледи, които идат от полюсите на живота, каквито са понятията за изгрев и залез. Изгревът подразбира най-високата точка в пространството, залезът най-ниската точка на дъното на океана. /151, с. 153/

Изгрев и залез съществуват само за онзи човек, който живее в относителни условия, но не и за бъдещия човек, който ще разглежда нещата с виждане, а не с пипане. Той ще вижда слънцето и сред нощ, на противоположната страна на земята, както ясновидецът го вижда. За него слънцето постоянно грее. Изгрев и залез не съществуват. За него понятията за Земята, както и за другите планети, са особени. Ние казваме, че Земята се движи, а според него Земята не се движи. Защо? Защото той живее в свят, където явленията стават с бързина по-голяма от тази, с която Земята се движи. ... Ако проследите движението на една точка във вселената, която се движи с грамадна бързина, вие няма да забележите никакво движение, ще ви се стори, че тя стои на едно място. Защо? – Защото тя всеки момент присъства навсякъде, във всички положения на космоса. Каквито усилия и да правите, вие не можете да измерите бързината на движението на тази точка, тя е неизмерима. /151, с. 154/

Привидно само Слънцето изгрява и залязва; за съвършените обаче, Слънцето никога не залязва. Който мисли като съвършените, неговото слънце никога не залязва. /116, с. 36/

Казвате: какво нещо е любовта? – Изгрев. – Какво представя отсъствието на Любовта? – Залез. – Какво нещо е мъдростта? – Изгрев. – Какво нещо е глупостта? – Залез. – Какво нещо е истината? – Изгрев. – Какво нещо е лъжата? – Залез. – Какво нещо е правдата? – Изгрев. – Какво нещо е безправията? – Залез. – Какво нещо е милосърдието? – Изгрев. – Какво нещо е жестокосърдечията? – Залез. Това са две категории състояния. ... При изгрев слънце човек усеща едно повдигане на духа и тогава той лесно изправя погрешките си. /102, с. 138 – 139/

Ако можехте в пълнота да схванете идеята какво нещо е изгрев и залез в живота, както и в природата, вие бихте разрешили много от противоречията, които съществуват във вашия живот; и ако проучите и Земята в нейните специални движения, както и колебанията и промените, които стават в северния полюс, вие бихте разрешили една важна задача и в своя живот, а именно: вие ще разберете, че такива колебания и промени стават и във вашия ум, и щяхте да видите, че полюсът ви постоянно се мени. /140, с. 6/

Всяка сутрин ставайте рано и посрещайте първите слънчеви лъчи. Тези лъчи ще ви обновят, ще ви дадат разположение да гледате на човека като на свой брат. /138, с. 40/

Пролетно и лятно време от 22 март всяка година, препоръчително е да се ляга и става рано, за да посреща слънцето и да приеме човек своя дял от него, тъй както пчелите събират нектар от цветята. Всеки трябва да прави опити ред години, за да се убеди в тази истина. /162, с. 188/

Всичко, каквото може да се вземе и което може да се ползва е преди и при изгрева на слънцето. През деня каквото си вземеш, това са триците. /162, с.180/

За всички анемични и слаби хора препоръчвам при всяко време да излизат във половин час преди изгрева на слънцето, да възприемат ранните слънчеви енергии. Зората дава на човека такива енергии, каквито никоя друга сила не е в състояние да му даде. /162, с. 189/

Давид казва: “На ранина ще Те потърся , Господи”. На ранина, преди изгрева на слънцето ще се занимавам с най-великата работа – общение с Бога, да придобия енергия. /162, с.242/

Когато посрещате Слънцето вие ли давате или то ви дава? Всякога, когато посрещате, той дава, а който посреща, той взема. Затова, когато ви посрещат, джобовете, торбата ви трябва да бъде пълна, иначе хората неохотно ще ви приемат.

Слънцето, водата, храната, когато ги посрещате, те дават. Посрещането винаги е вътрешен процес, а не външен.

Питате, какво трябва да правите, за да ви обичат хората. Правете това, което прави Слънцето. – Давайте.

Който иска да стане гениален, трябва да излиза сутрин и да посреща Слънцето. Той трябва да остави тези мощни сили да работят върху него.

Какви неща се крият в изгряващото Слънце! Ако човек излиза редовно сутрин, ще получи вдъхновение.

Първият цигулар в природата е Слънцето. Първият слънчев лъч е първата ария.

Ако наблюдавате изгрева на Слънцето, без да почувствате неговата музика и Слово, вие сте в положението на онзи финансист, който по цял ден събира и вади числа, прави изчисления, без да придобива нещо.

Излагайте гърба си на Слънцето, мислете за него, за да приемете енергията му. Когато сте неразположени, прекъснете работата си, излезте навън, изложете известно време гърба си на Слънцето и след това продължете работата си. От Слънцето ще приемете това, което никаква наука и никаква философия не може да ви даде.

Светлината е външната страна, но в нея има нещо изтънко, в нея са жизнените Разумни Сили на природата. /66, с. 78/

“Остани с нас!” Тази беседа е само за онези от вас, на които съзнанието е високо повдигнато и за които е наближило времето да цъфнат. И затова казвам: Ставайте рано сутрин да видите как изгрява Божественото Слънце. И като видите първия лъч на това Слънце, кажете му: “Остани с нас тази вечер!” Когато в материалния свят е вечер, в Божествения свят е сутрин. Ако Божественото остане при вас, настанал е вече за вас новия ден. Ако остане при вас Божественото, ще направи с вас непрерывна връзка. Тогава и вие като ученици на Христа, ще слушате да ви се говори за великите Божии закони. /138, с. 175/

Красива е дрехата на всяко живо Същество, което става рано, преди изгрева на Слънцето и работи с любов. Не става ли сутрин рано, не работи ли, то ще бъде просто и бедно облечено. Работа се изисква от всички Същества. ...

През пролетните месеци трябва да се използва обновителната сила на природата. Един прозорец е отворен и това има известно влияние. Но ако знаеш, че зад прозореца има едно Разумно Същество, което го отваря, тогава има друго влияние.

Превеждам: всяка сутрин Слънцето се показва на изток. В изгрева на Слънцето трябва да виждаме Разумните Същества.

Посрещането на слънчевия изгрев всякога ползва. Ползва и тогава, когато има облаци и Слънцето е закрито, защото неговите енергии преминават и през облаците. Изгревът на Слънцето при всички случаи внася подем в човека.

Тази жива енергия идва само сутрин. /66, с. 77 – 78/

Светлината, която Слънцето изпраща е разумна, тя изтича от неговия Дух. ...

Сутрин, като изгрява Слънцето, обърнете лявата си страна към него, после дясната, след това гърдите, гърба и ще кажете: Господи, благодаря Ти, че си създал така хубаво света. Искам да бъда разумен, да разбирам Твоите пътища и да живея за Тебе. Сега аз се връщам към Тебе, както ония, които ядоха и пиха, но нищо не разбраха от живота.

Сутрин, когато слънчевата светлина е най-активна, човек възприема тази енергия чрез мозъка си, през дробовете, през стомаха си и тя отвлича всички утайки към центъра на земята, като го освобождава от тях.

Седите и мислите за един човек – да го обичате или да не го обичате. Слънцето изгрява и вие мислите да станете или да не станете. Ако човек иска да прокопса в света, Слънцето да не го заварва в кревата. Колкото пъти ви заварва в кревата, ще плащате глоба. Всичката глоба е, че вие много пъти не сте станали. “Изгря Слънцето”. Като изгрява Слънцето, то ви носи писма от невидимия свят. Не трябва да спите. Лягайте рано, ставайте рано! /13, с. 27/

... думата “ззоряване” в живота означава внасяне на нещо ново в човешкото съзнание. ... да мислите каква роля като човек, като елемент в живота може да изпълните. /54/

... Искате ли да използвате енергията на Слънцето, той трябва да излага гърба си на ранните слънчеви лъчи, още преди изгряването на Слънцето. Енергиите, които ще приеме по това време, се равняват на енергиите, които би приел, ако се излага цял ден на Слънцето. Даже и в облачно време можете да излизате преди изгряването на Слънцето и да концентрирате мисълта си по посока на изгряващото Слънце. Облаците пречат само да видите Слънцето, но неговите жизнени енергии минават през тях. Никаква външна сила не е в състояние да противодейства на слънчевите енергии. /103, с. 179/

Да посрещаш изгрева на Слънцето означава да се свържеш съзнателно с него, за да могат неговите сили да потекат през твоя организъм. Свърже ли се човек със Слънцето на физическия свят, едновременно той се свързва с още две слънца – Слънцето на духовния и на Божествения свят. Ако човек не посреща изгрева на физическото Слънце, не може да бъде здрав. Този закон е познат не само на хората, но и на всички живи същества. /103, с. 174 – 175/

Ако при изгряването на Слънцето съзнавате, че възприемате повече от Божията Любов и от Божествения живот, тогава слънчевата светлина ще има за вас лечебно действие. Не мислите ли и не съзнавате ли това нещо така, изгревът на Слънцето ще представлява за вас чисто механически процес, който нищо няма да ви ползва. /103, с. 177/

Слънце – Христос

Идването на Христа е вътрешно отношение, каквото е отношението на Слънцето към нас. Това е същият закон. И тогава между Бога и нас ще се образуват правилни отношения. /68, с. 25/

Любовта на Христа отчасти може да се уподоби на красивия и светъл слънчев образ. Когато почувствате Неговата Любов, земният ви живот ще се осмисли.

Исус е въплъщение на Бога, както нашето Слънце е въплъщение на Великото Слънце, което изпълва цялата вселена. То е 75 милиона пъти по-голямо от нашето Слънце, но се въплътило в него, за да поддържа живота на Земята. Исус, който дойде на Земята също така беше 75 милиона пъти по-малък от Божествения Исус. Така малък, Исус може да влезе в нас и да работим заедно. /36, с. 189/

Слънцето проектира своите лъчи всеки ден над нас, те са Божествените ръце. Но какво се крие в тях? Христос всяка сутрин проектира своите ръце чрез тези лъчи. Ако мозъкът, стомахът и дробовете ви са здрави, вашата гърбица непременно ще се изправи. /137, с. 158/

Христос, този разумен принцип простира ръцете си от Слънцето и ако вие възприемете Неговите мисли, желания и воля; ако всичко това произведе промяна във вас, за да съзнаете, че всички сте братя, че щастието на едного е щастие и на другото, веднага вашият живот ще се превърне в една права линия, която се движи около един център. Днес всички хора – богати, учени и пр. – имат различни центрове и с толкова различни центрове искат да образуват едно общество. Това не е наука, а дисхармония. /137, с. 169/

Слънце – Бог

Има едно Слънце, което никога не залязва и никаква мъгла не го закрива. Изгрее ли веднъж това Слънце, вечно грее и никога не залязва. /163, с. 152/

... има едно Слънце, което никога не загасва. То осветява по-малките Слънца. Този закон се отнася и до душите. Има малки, млади души, които се осветяват от по-големи. Последните пък се осветяват от още по-големи и т.н. Бог пък осветява всички души. Човек трябва да знае отде иде светлината на неговата душа.

... във вселената има друго Слънце, което носи разумност. Ние трябва да влезем във връзка с живота Слънце, а не с това, което виждаме и за което се казва в Писанието: “Да не послужите на това слънце”. То е предшественик на другото слънце. /148, с. 33/

Както Земята не може да съществува без Слънцето, така и човек не може да съществува без любов към Бога. Земята не може да роди нищо без Слънцето, но и човек не може да роди и да създаде нещо без Слънцето на живота. /106, с. 172/

Когато казваме Божествен ден, разбираме присъствието на Бога в човешкото съзнание като изгриващо Слънце, което го озарява и внася в него светли, велики мисли. Нощта в съзнанието пък подразбира залязване на това Слънце. /102, с. 138/

Често съм говорил, че човек може да разговаря не с материалното, но с духовното Слънце. Слънчевата светлина, която виждате на земята, е физическа, но Слънцето има и друга светлина, която не хвърля никакви сенки. Тази светлина е мека и когато тя проникне в човешкото сърце, в човешкия ум и в човешката душа, в човека наставка голяма вътрешна тишина. /98, с.20 – 21/

Бог е Слънцето на живота, но от човека зависи да бъде близо или далеч от Него. Ако си в хармония с Бога, ще бъдеш близо до Него. Ако скъсаш връзката си, ти сам се отдалечаваш от Него. За духовния свят няма място, пространство и време. Това са величини, които имат отношение към материалния свят. Можеш да бъдеш близо до Бога по дух, а не по плът. Физическият свят е ограничен, а духовният е безграничен. /21, с. 29/

Слънчевите лъчи се различават по степента на своята разумност. Разумността на червения цвят се различава от тази на жълтия, разумността на жълтия цвят се различава от тази на синия и т.н. Имаш лампа, която с помощта на бутон светва и загасва. Кое е разумното в нея? Разумността е вън от лампата; тя е скрита в оня, който натиска бутона.

И тъй, не разчитайте на самата светлина и топлина, но на оня, който ги управлява. Той желае да ти даде нещо, но иска да остане незабелязан. Ти можеш да го намериш по посоката, отдето идат светлината и тъмнината. Той не прилича нито на тъмнината, нито на светлината – Той е нещо реално. Светлината и тъмнината сами по себе си не са нещо реално. Оня, от Когото излизат е истинската реалност. Казано е в Писанието: “Когато ме потърсите с всичкото си сърце, тогава ще ме намерите”. Ще намерите Бога не с ума си, а със сърцето си. /105, с. 218 – 219/

Веднъж запалена свещта ти от Божествената светлина, никой не може да я изгаси. Тази е разликата между физическата и Божествената светлина. Физическата светлина се явява и изчезва, светва и изгасва, а Божествената е вечна, никога не изгасва. Всяко чувство, което се явява и изчезва, е човешко. Всяка любов, която ту се явява, ту изчезва, е човешка. Как може да разчитате на такава любов? Проникне ли Божията Любов в човешкото сърце, никой не може да я изгаси. Тя вечно свети и грее. Затова казваме, че Божественото Слънце грее и свети на всички. То еднакво дава своята светлина и топлина на всички живи същества.

И тъй, човек трябва да започне със Слънцето, да одухотвори слънчевата енергия, за да се ползва от нея разумно. Той трябва да приеме, че на Земята Бог се проявява чрез Слънцето, отдето черпи животворна енергия. Ако някой е болен, не може да диша добре, нека се обърне към Слънцето и дълбоко в душата си пожелае да се свърже с него, да приеме от енергията му. Няма да мине дълго време и той ще се обнови и засили.

Как познавам Бога? – Както познавам Слънцето. И вие познавате Слънцето, следователно познавате и Бога. Като виждате Слънцето, виждате и Бога, но не е нужно да Го виждате толкова голям, колкото е Слънцето. Достатъчно е за всеки човек да вижда и да си представя Бога толкова голям, колкото мозъкът му може да го обхване. /34, с. 159/

Дръжте в съзнанието си идеята за Слънцето, а не за огъня. Ако има Слънце и огън ще има. Няма ли Слънце, никакъв огън не съществува. Да държите в ума си идеята за Слънцето, това значи съзнателно да поддържате мисълта за връзката си с Бога, с Когото да бъдете в постоянна хармония. /16, с. 37/

Когато облаците скриват Слънцето, ние сме тъжни, чувстваме нужда от неговия поздрав. Всяка душа има нужда от поздрава на Слънцето, от енергията на неговите лъчи. Поздравът се изказва не само с думи, но и с нежни чувства и с мил поглед. /106, с. 307/

При каквото положение и състояние да се намира човек, като млад, възрастен или стар, той трябва да се събуди. Кой трябва да събуди човека? – Бог трябва да го събуди. Защо? – Защото Бог е Слънцето на живота. Когато това Слънце събуди човека, то ще отвори очите му, правилно да вижда и разбира света, да работи в него. /163/

Силата на човека седи в любовта му към Бога. Обикне ли Бога, сърцето му ще се запали и светлината на съзнанието ще се увеличи. Сърцата на много хора са запалени днес и те светят като Слънце. Те са свършени хора. Ако по лицето на земята нямаше свършени хора и Слънцето нямаше да изгрява. Докато Слънцето не е изгряло, всички трябва да вземат участие в изгряването му. Изгрее ли веднъж, вие трябва да кажете: да живее Слънцето! Да живеят свършените! Слънцето, което изгрява всеки ден, никога не залязва. Привидно само Слънцето изгрява и залязва; за свършените обаче Слънцето никога не залязва. Който мисли като свършените, неговото Слънце никога не залязва. /116, с. 36/

От гледището на окултната наука, безпространствената точка или силовият център, представя ангелския свят; правата линия представя човешкия свят, а съзнанието, това е Бог, Който озарява всички светове със своята светлина. Постоянно чистете съзнанието си да не го замъглите и да се лишите от възможността да виждате Божествената светлина. Щом изгубите светлината на съзнанието си, вие ще изпаднете в голяма скръб и отчаяние.

Този закон има отношение към всички светове. Ако престанеш да виждаш Слънцето, ти ще почувстваш голяма скръб. Ако майката не вижда детето си, тя започва да скърби. И най-после, ако човек не вижда Бога далеч някъде, в Божественото и Разумното начало в себе си, той изпитва

голяма скръб и тъмнина. Навсякъде виждайте присъствието на Бога като извор на любов, на светлина и на свобода. /16, с. 88/

Казвате: Еди кой си философ тъй говори. – Оставете настрана кой какво говори, но вижте, че слънцето изгря. Изложете гърба си на слънцето, да се ползвате от неговите лъчи. Без слънце на тоя свят не може. Велика идея е скрита в слънцето. Хората, които не обичат слънцето, не обичат и Бога. Ще възразите, че е казано да не се кланяш на слънцето, да не се кланяш на никакви идоли. Наистина, слънцето не иска нито да му се кланяш, нито да му служиш. То само дава и казва: Взимай от мене колкото искаш. Как ще се отплатиш на великото? Някой велик човек ви дава изобилно, а вие искате да му се отплатите. Смешно е това! Той е дошъл на земята да дава, а вие трябва да прилагате това, което ви се дава. /34, с. 122/

... искате ли да вървите в правия път, мислете за Бога. Отправете ума си към Него като Любов и уповавайте на Любовта. ... Отправете ума и сърцето си към тая Любов, както излагате гърба си на Слънцето да възприемате слънчевата енергия. Мнозина се греят на Слънце, но малцина използват неговата енергия. Ако се грееш на Слънцето с любов, ще възприемеш неговата целебна сила. Ако виждаш Бога в Слънцето, ще се ползваш от неговата енергия. /105, с. 146/

Вземете поука от растенията, които като искат да израснат и да се развият, всякога очакват Слънцето. У тях има едно красиво желание и очакване – да дойде Слънцето! Няма същества на Земята, които с толкова интензивно желание чакат Слънцето, както растенията. Затова, когато ние очакваме Божественото в себе си, трябва да бъдем като растенията, които очакват Слънцето всеки ден. Слънцето ги привлича към себе си. И когато ние очакваме Бога на Любовта със същото желание, по този начин и ние ще добием същите блага, каквито и растенията. Защото само туй интензивно чувство към Бога може да ни повдигне нагоре. Имате ли вий същото желание към Бога, както растенията към Слънцето? Легнеш ли си вечерно време, силно пожелай да дойде Божественото и да те повдигне. Сутринта станеш, пак пожелай Божественото. Така всеки ден интензивно пожелавайте близостта на Бога, т.е. Божественото да дойде във вас. И като дойде Божественото, всеки от вас да си вземе това, което му е необходимо. /133, с. 232/

Щом противоречията изчезнат, щом гладът и болестите изчезнат, Слънцето на живота ще изгрее. Това показва, че Бог живее в човека. /160, с. 134/

Казва се, че светът е лош. Не, светът, който хората създават има свои недъзи. Божият свят е добър. Той се извява чрез хляба, който ядем; чрез водата, която пием; чрез въздуха, който дишаме; чрез светлината, която възприемаме. Да благодарим на Бога за тоя свят. Да благодарим на Бога за светлината, която прониква в нашия ум. Да благодарим на Бога за чувствата, които проникват в нашето сърце. Да благодарим на Бога за всяка постъпка. Да е пълен живота ни с благодарност за великата любов, която всеки ден се излива върху нас. /99/

Преди хиляди години хората са вярвали в Бога и днес вярват в Него, но тогавашната вяра се различава от сегашната. Тогавашно хората са имали едно разбиране за светлината, а днес – друго. ... Какво е отношението между човека и центъра, отдето иде живота? По каква линия идват силите, които действат в човека? Човек се е подигнал до известна степен благодарение на енергията, която иде от Слънцето. Затова се казва, че между центъра на Земята и центъра на Слънцето има известно отношение. Благодарение на това тежестта от задната част на мозъка е минала в предната част на главата и човек се е изправил на краката си. /160, с. 224/

Светлината на Слънцето не иде от самото Слънце, но от Божествения Дух. Светлината е признак на онази мисъл, която Великият отправя към всички живи същества на Земята. Тази

светлина именно ни възраства и подкрепва. Без нея няма живот, няма мисъл, няма знание. /14, с. 283/

Хилядолестникът е във връзка с физическото Слънце, а Слънцето е, от което получаваме съживителна енергия в цялото наше естество. Духът Божий дава енергия на Слънцето, то пък я внася в главния мозък, в ларинкса, в сърцето, в душата. Хилядолестникът черпи някои от цветовете си от Сириус и Орион. /103, с. 119/

Вие искате да знаете защо живеете. Казвам: За Бога живеете. ... излез да посрещнеш първия лъч и ще почувстваш Божията Любов. Прочети първата дума на писмото, което Бог ти е писал тази сутрин. /54/

Закон е: ако искаш да бъдеш богат, учен и здрав, изложи гърба си на Слънцето. Така ще познаеш Бога и Христа. /21, с. 14/

Ако човек нямаше това тежко, голямо тяло, той би хвъркнал към Слънцето, би отишъл при Бога. /163, с. 301/

Централно Слънце – живот

Светлината, която ние възприемаме чрез очите си, не иде от физическото Слънце, което виждаме. Вярно е, че от Слънцето се отделя някаква енергия, която докато се възприеме като светлина, претърпява няколко превръщания. Разумността произвежда светлината. Зад физическото Слънце се крие друго Слънце, източник на вечна, неизменна светлина. Тази светлина именно е истинска и реална, понеже никога не се изменя.

Следователно, реални неща са тия, които никога не се изменят. /83, с. 4/

Що се отнася до светлината на Слънцето, трябва да знаете, че тя не произлиза от него, а от друго Слънце. Видимото Слънце в дадения случай е само един трансформатор на светлинна енергия, която иде от множество висши интелигентни същества. Често тия висши същества идват на Слънцето, за да регулират движението на тази енергия.

/92, с. 91/

Даже нашата Слънчева система не е в състояние да разреши всички въпроси. – Защо? – Тя е част от друга система, в която има милиони слънца като нашето. Ако нашето Слънце е само уд от тази всемирна система с милиони слънца, какво може да разреши един малък уд от Великия Божествен организъм? Това велико космично Слънце наричам “душа на Вселената”. Силата му е сто милиона пъти по-голяма от тази на нашето Слънце.

/34, с. 109/

Слънцето съставлява извор от жива енергия за цялата Слънчева система. По отношение на Земята енергията на Слънцето е положителна. Тя се развива в положително и отрицателно електричество и в положителен и отрицателен магнетизъм. Земната енергия по отношение на Слънцето е отрицателна /Земята има и двата вида енергии, но предимно е отрицателна; и Слънцето има и двата вида енергии, но предимно е положителна/. От съприкосновението на тия две енергии се произвежда живота на Земята. Този посредник, който съединява и трансформира тези две енергии, е наречен от учените етер. Той прониква пространството и цялата Земя. Окултистите го наричат животворна плазма; мистиците го наричат дух. /29/

Строежът на Слънцето и строежът на клетките е подобен. Слънцето има в себе си три области: едната от тях приготвя енергиите; втората ги акумулира /събира/ и трансформира, а

третата ги препраща към Земята. Също и в клетките има три области: външна, която възприема слънчевата енергия; средна, която я акумулира в себе си и вътрешна, която я преработва и превръща на жизнена сила. Тези три области ги има и в организма в по-развита форма. Те най-лесно личат в зародиша. Първата, външна зачатъчна обвивка се нарича ектодерма /видимата/; средната се нарича мезодерма, а която е в центъра, вътрешната се нарича ендодерма.

Енергията, която нашето Слънце получава от Централното Слънце на нашата видима Вселена, първоначално е положителна, но после се поляризира на положителна и отрицателна.

Има един важен закон: колкото Земята е по-отрицателна, толкова възприемателната ѝ способност за положителната слънчева енергия е по-голяма; и обратно, колкото Земята е по-положителна, толкова е по-малка възприемателната ѝ способност.

Всяко небесно тяло приема енергии с отрицателния си полюс, а ги изпраща чрез положителния.

Когато един център е положителен, той дава, а когато е отрицателен – взема. Положителната енергия твори, а отрицателната гради.

По-голямата част от енергията, която нашето Слънце приема от Централното Слънце, се консумира от нашето Слънце. И сравнително малка част от нея отива на планетите. Енергиите, които Земята приема от Слънцето, значително се преобразяват. Като проникнат в земните пластове, последните поглъщат от тях всички хранителни елементи и остава само това, което не може да се използва. Така преобразени, тези енергии вече не са полезни за развитието и затова се изпращат от Земята в космическото пространство и от там по известни пътища се връщат пак на Слънцето. Последното от своя страна ги препраща на Централното Слънце за по-нататъшна преработка, за да придобият своя първоначален ритъм. /29/

Казахме по-рано, че Слънчевата система е аналогична с организма. В организма стават процеси аналогични с процесите в Слънчевата система. Слънчевата енергия като дойде в мозъка, претърпява такива видоизменения, каквито претърпява като дойде на Слънцето от Централното Слънце. Мъчно може да се обясни това, понеже хората имат механическо, а не разумно, психическо схващане. Отрицателният полюс е чувствителността, чувствата, а положителният – мисълта. В човешкия организъм мозъкът е положителен, а симпатичната нервна система е отрицателна. И в космоса е аналогично. /29/

Енергията, която Земята взема от Слънцето може да се сравни с артериалната кръв, а тая, която изпраща към Слънцето, може да се сравни с венозна кръв. Нашето Слънце играе ролята на сърце, а още по-добре играе тази роля Централното Слънце. Както нечистата кръв от тъканите трябва да се върне към сърцето и оттам в дробовете, за да се пречисти, така също и енергиите на Земята се връщат към Слънцето, за да добият първоначалния ритъм. /29/

Всички болести на Земята се образуват от Слънцето, т.е. ако ние сме коравосърдечни, неотзивчиви и своенравни, Слънцето ни поздравява със своите шрапнели; ако сме умни, то ни поздравява със своите светли поеми, които внасят радост и веселие и най-после, ако сме духовни и обичаме природата, то ни изпраща своите живи плодове и внася в нас зачатък на новия живот – туй което в религията наричат възкресение.

Невежите ще разберат природата по нейните ограничителни физически закони, умните – по нейните светли поеми, а духовните – по нейните живителни плодове, от които изтича живот за цялото човечество. /29/

Вътрешно Слънце

... духовната светлина на всеки човек се дължи на неговото вътрешно слънце. Колкото по-ярко грее това слънце в човека, толкова и неговата енергия е по-продуктивна. /92/

За да разбере живота на Слънцето, човек първо трябва да намери своето слънце. Всеки човек има в себе си едно малко слънце, което се намира в центъра на човешкия мозък. Големината на това слънце за всеки човек е различна, в зависимост от големината на планетите в него. Чрез това слънце именно душата придобива знания. Между външното Слънце и планетите на небето и вътрешното слънце и планетите в човека има нещо общо: в изгряването, в залязването им и т.н. Ако вътрешното слънце на човека престане да изгрява и външното изгубва смисъл за него. Значи между външното и вътрешното слънце на човека има известна зависимост. Ако тази зависимост се прекъсне, човек няма да има никаква вътрешна светлина. Когато вътрешното и външното Слънце едновременно светят, човек има условия да вижда. Ако вътрешното слънце загасне, човек ослепява. Той се лишава от условията да вижда, да възприема Божественото знание.

И тъй, Божественото знание, към което мнозина се стремят, има за цел да научи хората да ценят вътрешното слънце в себе си, чрез което тяхната душа се учи и развива. Когато някой казва, че е тъмно в душата му, това показва, че вътрешното слънце в този човек е престанало да свети. Докато вътрешното слънце в човека свети, той мисли и чувства правилно. Престане ли това слънце да свети, с него заедно и умът и сърцето му се помрачават. Ето защо, за да не се помрачи това слънце, човек трябва да живее добре. Лошият живот, изразен в лоши мисли, чувства и постъпки, предизвиква големи изпитания, които помрачават небето, на което свети вътрешното слънце на човека. /39, с. 403 - 404/

В Слънцето има един голям трансформатор, който изпраща слънчева енергия по цялата Земя. Освен това Слънцето има и специални трансформатори за всеки човек на Земята, чрез които трансформатори всеки човек приема специално изпратена до него слънчева светлина и енергия.

... у всеки човек има един трансформатор, който приема специалната за него светлина от Слънцето и ако той е зает с някаква работа и не може да възприеме тази светлина, тя се връща обратно, без никакъв резултат за самия човек. Така е, когато човек не е навреме на мястото, отдето трябва да получи тази светлина, която му носи живот. Жива е тази светлина! Тя е наречена "прана". В това отношение съзнанието на всеки одного от вас трябва да бъде будно, за да знае часа, когато ще пристигне неговата светлина и да може да я възприеме. Ако сте заети с някаква работа, то като наближи момента, когато вашата светлина иде, вие ще получите едно приятно разположение да излезете малко извън стаята. Каквато работа и да имате, излезне вън, за да възприемете тази светлина. Постойте вън 5 – 10 минути, най-много половин час, докато тази светлина премине.

... вие трябва да приемате изпратената специално за вас светлина и ако разбирате закона, ще изпратите тази светлина обратно до Слънцето чрез трансформатора, който е у вас и с това ще покажете на Слънцето, че сте поумнели.

Де трябва да възприемем тази светлина? – Това е една от великите тайни на природата. Човек трябва да е умен, интелигентен и добър, за да схване времето и мястото, дето ще схване тази светлина. Птиците например знаят добре това нещо. Докато птицата не трансформира своята светлина, не отива на работа.

Казваш: Еди кой си умрял. – Умрял, защото слънцето му залязло. Значи смъртта подразбира залязване на слънцето. На една страна залязва, значи човек остарява и умира. На друга страна изгрява – ражда се човек. На запад е старостта, на изток – младостта. Ще кажете, че това е алегория. Не, това е алхимия. Един ден, като научите това изкуство, ще се преобразите според желанието си: ще ставате млад или стар, мъж или жена. /34, с. 66 – 67/

Сега слънцето на човешкия живот се намира в главата, дето работи съзнанието. Дробовете нямат такова съзнание, както мозъкът. Лицето пък представя посоката, към която човек се движи. В която посока е обърнато лицето, към нея се отправят енергиите на човешкото тяло. /15, с. 211/

В средата на човешкия мозък се намира тъй нареченото “летящо око на душата” или “вътрешното слънце на човека”. Ако това слънце не грее в човека, нищо не става от него. То играе роля на трансформатор в човешкия организъм. Когато външната енергия прониква в мозъка, този възел или окото на душата, препраща тази енергия по целия мозък. То има и други свойства освен това да трансформира слънчевата енергия. В мозъка има и друг трансформатор, който препраща слънчевата енергия по цялото тяло. От правилното трансформиране на тия енергии зависи здравословното състояние както на организма, така и на чувствата. Значи това око е трансформатора на Божествената енергия в човека и създава условия за неговото проявление. Когато това слънце свети в човека, в него има радост и веселие. /48, с. 313/

... енергията иде от видимото Слънце, но светлината и топлината се образуват на Земята. – Как се образува светлината? – Ще се молиш на Бога и светлината ще се яви. Тя се образува в нас, а не отвън. Виждали ли сте светлината отвън? Как ще си обясните състоянието на човека, който при ясен слънчев ден казва: Тъмно ми е. Някой учи при запалена електрическа лампа и казва на майка си: Тъмно ми е, мамо, в мозъка. Значи има друга светлина в мозъка, която ни е необходима. /74, с. 128 – 129/

Да обичаш, това значи да влезеш във връзка със Слънцето и да приемеш лъчи от него. Получените лъчи от центъра и периферията на Слънцето се превръщат в мисли и чувства.

... Както виждате, не е лесно да изяви чувствата си към човека. Трябва да вляза във връзка с ония възвишени места, дето виреят тия чувства. Вие мислите, че хубавите мисли и чувства идат от Земята. Не е така, те идат от Слънцето. Всеки човек има в центъра на мозъка си едно слънце, което отговаря на нашето физическо Слънце. Между тия две слънца има известно отношение. Малкото слънце, което е в човешкия мозък, приема енергия от голямото Слънце и я предава на човека във вид на мисли и чувства. – Отде иде физическата сила? – Тя иде от Земята. /105, с. 291 – 292/

Всеки учен трябва да знае, че между небесните тела и човека също така има известни съотношения. Всеки човек има в себе си по едно слънце, по една месечина и също по толкова звезди, колкото има в цялата вселена. В това отношение той представлява малка, микроскопическа вселена. Между външното физическо Слънце и слънцето, което се намира в центъра на човешката душа има известно съотношение. И когато между външното Слънце и слънцето, което е в душата на човека има известно съотношение, в човека настава приятна вътрешна хармония. Някога обаче вън е топло, а вътре в човека е студено. Случва се и обратното. Някой казва: “Хладно ми е на душата”. Това показва, че човек от паметта на века е разбирал, че топлината на човешката душа се образува от Любовта. Когато човек обикне някого, в него настават вече никакви промени. Истинската любов предизвиква известно разширение в човека. По това той може да познае дали любовта му е силна. Всеки сам трябва да изучава тия размери на разширение. Духовната любов предизвиква по-малко разширение, отколкото физическата, но затова пък кръгът, който се образува при нея, е по-равномерен. За в бъдеще по размерите на разширението хората ще могат да познават качеството и силата както на своята любов, така и на любовна на другите хора. /71, с. 17 – 18/

Когато дойде Божественото в човека, то Господ е изгрял в него, Слънцето е изгряло в него.

Въздухът символизира ума, водата символизира сърцето, земята символизира душата, а светлината символизира духа. Когато духът се възцари в човека, неговата светлина ще изгрее в душата му и плодовете на тази душа ще започнат да зреят. Това означава присъствие на духа. Следователно, ако в човека няма въздух, вода и земя, какво ще го ползва Слънцето? Човек трябва да има в себе си въздух, вода и земя, за да могат топлината и светлината да проникнат в него, да види изгряването на Слънцето. Казано е, че слънцето на душата никога не залязва. Това е реалното в света. /82, с. 84/

... когато казваме, че слънцето не ще зайде, ние разбираме възвишения Божествен свят, дете слънцето действително не залязва. Слънцето, което не залязва принадлежи на човешката душа. Значи душата има свое слънце. Ние разглеждаме душата в смисъл на истинския човек. Тъй щото, иска ли някой да знае какво всъщност представлява човек, нека той има предвид душата. /140, с. 24/

Отворете се за Господа, както цветът се отваря за слънчевата светлина. Отворете умовете и сърцата си, да влезе Истината в тях. Дайте свобода на Господа да се прояви, не както в другите хора, но специфично за вас. Всеки да бъде оригинален в проявите си, на никого да не подражава. /36, с. 307/

За три минути ще съсредоточите ума си да видим може ли да намерите вашето съзнание, тази светлина. Да видим без никакво препятствие дали ще го намерите или не. Положително ще насочите ума си нагоре, в тази посока, в която е Слънцето, Божественото Слънце, то е винаги над нашата глава, дете вървят теченията. Ще има малко отклонение в тази посока, но ще гледате да се абстрахирате временно от всички тия влияния, които отстраняват вниманието ви. Ще насочите мисълта, дали ще може да видите малка светлинка. /109, с. 41/

Всички ние трябва да се научим на това изкуство, да бъдем носители на Любовта. Всички ние трябва да отворим душите си, за да може туй Божествено Слънце да изгрее в нас. /147, с. 27/

Слънчеви Същества

Земният човек не може да живее на Слънцето. Ако един земен човек отиде на Слънцето, ще тежи 16 000 тона. Слънцето не се нуждае от такава тежка материя и от такова количество. Материята, от която са направени слънчевите жители е крайно пластична и устойчива. Тя издържа на голяма светлина и топлина.

Условията на Слънцето са съвсем различни от тия на Земята. Човек по никой начин не може да отиде на Слънцето със сегашното си тяло. Ако някой човек тежи 60 кг, като отиде на Слънцето, тялото му ще тежи милиони килограма. Как може да се движи на Слънцето с такава грамадна маса на себе си? Красив е животът на Слънцето, но той още не е достъпен за хората на Земята. Мислено човек може да отиде на Слънцето, но не и в действителност. ... Жителите на Слънцето живеят в голямо изобилие, вследствие на което не се тревожат за нищо. Тяхната задача е да изпращат блага по цялата Слънчева система. Те определят бюджета на всички същества, на всички държави и народи, на цялото човечество, на всички планети. /39, с. 402/

Често ви казвам, че тези съвършени същества живеят на Слънцето. Но под Слънце аз разбирам разумния, организиран свят, света на Любовта, Мъдростта и Истината. Във всяка една форма, където има една жива душа и един жив дух и живеят заедно, Любовта е закон, който произтича от тези две същества. И всякога може да имате истинска Любов и да се усещате вдъхновен, като срещнете жена, която има дух и душа, ум и сърце. Мъжът се вдъхновява, като срещне една такава жена. Това трябва да бъде новото разбиране. /8, с. 98/

Ако наистина Слънцето е в огнено състояние и там живеят хора, тъкмо това показва колко разумни са те, за да могат да се справят с огъня. Има ли по-голям огън от Любовта? /106, с. 15/

Различни същества изпращат различни енергии от Слънцето и на специфични места. Има същества на Слънцето, които специално се интересуват от България. Те предвиждат за нея специален бюджет, колко жито, колко царевица, колко плодове да изпратят, колко деца да се

родят. Същевременно те се интересуват и за начина, по който ще се използват изпратените от тях блага. Слънцето, освен че е огнено тяло, представлява и съвкупност от светли, разумни същества. /77, с. 102/

Това, което наричаме слънчеви лъчи, не е нищо друго, освен разумни същества, облечени в светли мантии, които тичат из цялата вселена да разнасят светлина и топлина на всички същества. /47, с. 246/

Слънчевите лъчи представляват сбор от милиарди разумни същества, които идат на експедиция на Земята. Всяко разумно същество оставя своя подпис върху лицата на хората. /103, с. 172/

Какво ни интересува месечината, ако не можем да намерим на нея едно разумно същество, едно разумно сърце, един разумен ум? Какво ни интересува едно грамадно светло тяло, което пламти като пещ и свети като слънце, ако няма на него едно живо същество? Какво красиво има на Слънцето, ако отидем там и не срещнем нито едно от неговите разумни същества, нито разберем тяхната култура, нито възприемем нещо от тяхната доброта, от техните знания и мъдрост? Но видим ли тия разумни същества на Слънцето, разберем ли тяхната култура, придобием ли нещо от тяхното знание и мъдрост, това е най-хубавото нещо. /143, с. 93/

Щом сте срещали светлината, не може да не сте срещали душата. Защо? Понеже светлината е дреха на душата. Всички души идат от Слънцето. Душите слизат на Земята сутрин рано, с изгрева на Слънцето. Всички са облечени в бели, светли дрехи. Значи понятието за душата се слива с понятието за светлината. ... Плътта, материята, от която човек е направен, е тъмнина. Затова казваме, че сегашния човек както е създаден, е тъмнина. /70, с. 234 – 235/

Слънце – Учител

Само Учителят може да помогне на ученика да придобие условия за влизане в Царството Божие. Ако Слънцето не изпраща своята светлина и топлина, Земята сама нищо не може да ни даде. Без Учител ученикът нищо не може да направи. /36, с. 272/

Истината е на друго място, тя трябва да дойде от Слънцето, от горе и нищо повече. Ученикът трябва да разбира ония периодически закони, които действат. Само един център има и той е Слънцето; ако вие мислите, че може да разберете истината по друг начин – лъжете се. /136, с. 87/

Желая в бъдеще да не се срещаме на Земята, но вие да дойдете при мене на Слънцето и да се убедите във верността на всичко това, което ви говоря. /34, с. 124/

Към Слънцето

Идването на Христа ознаменува началото на еволюционната епоха, но болшинството от съвременните хора продължават да слизат надолу, т.е. още са в инволюционния път. Така те няма да разрешат своите задачи. Трябва да дойде друг подтик, нагоре – към Слънцето. /66, с. 31/

... всички адепти, всички велики Учители се подвизават, за да се пробуди у тях /хората/ туй Велико, Божественото съзнание, да знаят отде са дошли и къде отиват. /115, с. 7/

Според твърденията на великите учени, ако човек концентрира мисълта си към Слънцето толкова силно, че нищо друго да не го интересува, той може да се повдигне няколко метра над земята. Колкото повече е свързан човек със земята, толкова повече тежи той. Ако желанията му го

държат за земята, той не може да се повдигне нито един милиметър. Обикновено болните олекват. – Защо? – Желанията, които ги държат за земята изчезват. /160, с. 159/

Топлината на Слънцето е отвън, а вътре в Слънцето има отлична атмосфера – красивият живот е там. От България още не е ходил никой, но има индуси, които са ходили. От Европа само Сведенборг е ходил. Той е бил и на Юпитер и на Венера. За да вярвате в тези неща, трябва да имате специфични способности и чувства. /84/

Без Любов не можем да направим стъпка към Слънцето или към Луната. С Любовта за половин час ще отидем и ще се върнем от Слънцето. Лесно ще отидем на Слънцето, но не с това тяло. С умственото тяло се отива на Слънцето. Ще направиш мост от физическия до умствения свят и по него ще минеш. Без този мост не може да се отиде. /1, с. 246/

... ако със своите 120 години отидеш на Слънцето, ще бъдеш на възраст едва на няколко минути. Една слънчева година се равнява на 20 милиона земни години. /141, с. 9/

Апостолите работиха. – Защо трябваше да работят? – За да спечелят пари да си купят билет за отиване на Слънцето. И вие трябва да работите да спечелите пари за билет и като дойде Христос да отидете с Него заедно на Слънцето. Някои не работят и разчитат на особена привилегия. В живота няма такива привилегии. Който има Любов, само той се ползва с привилегии. – Как познаваме колко сме спечелили? Външно това не се познава. Всяка печалба се вижда в бъдещето. Светиите, които са живели преди вас, минавали са за аномални, за глупави хора. Ако те не бяха дошли на Земята, не бяха проповядвали и служили на Бога, животът на хората щеше да бъде пустиня. На тях се дължат всички блага и придобивки. Красотата на живота се дължи на тях.

Казвам: Ако Христос не беше дошъл на Земята и не беше проповядвал в Галилея, нямаше да имате културата, за която днес се говори. Ако Слънцето не огряваше Земята, щяхме ли да имаме сегашната култура? Било е време, когато Слънцето не е гряло като сега. Тогавашните жители на Земята не са имали тия условия на живот, каквито днес имаме. Сегашните условия са много подобри от предишните. В бъдеще ще има много по-благоприятни условия от сегашните. Обаче условията, удобствата не идат отвън, но отвътре. Те се крият във вътрешния живот на човека. /141, с. 246 – 247/

Да направим едно упражнение до Слънцето за три минути. Когато казвам три минути, аз не разбирам буквално, да гледаме часовника. Три минути, то е закон на равновесието. Времето може да се увеличава и да се смалява. Една минута ще идем до Слънцето, една минута ще седим и една минута връщане назад. От вас се иска интензивна мисъл. Ще кажете: “Със своето съзнание искам да бъда до Слънцето”. Веднага ще помислиш за Слънцето и тогава почти влизаш в него. Ще си представите, че влизате в неговата светлина и каквато светлина може да види вашето съзнание, достатъчно е, и след туй обратно, пак ще кажеш: “Искам да се върна на Земята при своите си”. И като се върнеш всичко ще ти бъде тъмно. Туй се изисква. Тия упражнения ние ги правим за концентриране на ума. ... За да идем до Слънцето, може да идем със своята мисъл, може да идем със своето съзнание, пък може да идем и със своя двойник. ... за да идете със своя двойник, вие всинца трябва да заспите, за да извадя двойника ви. Пулсът ви ще се намали, пулс почти няма да имате, ще се втвърдите. Ако идете със своето съзнание, мисълта ви ще се отвлече, ще забележите, че сте вънка. Лесно се пътува със съзнанието. /109, с. 32 – 33/

Някога искам да видя Слънцето по-голямо. Махна с ръката си и то стане по-голямо; искам да ми се покаже като харман и то стане такава. Някога искам да го видя като Земята. Махна с ръката си, вляза в него и се разхождам там. ... Голяма горещина има тук, но аз ходя без да изгарям. /135, с. 124 – 125/

Много неща знаеш. – Да, много неща зная. Аз зная какво има на Слънцето, на Луната, на звездите, на онзи свят. Всичко това виждам. – Чудно, как го виждаш! Такъв обширен свмът, как го виждаш? – Когато отивам на Слънцето, аз се движа с бързина по-голяма от тази на светлината. За една минута съм на Слънцето. Когато отивам до най-отдалечената звезда от нас, отивам за десет минути отиване и връщане. – Какво има там? – Ние се придържаме в свещеното правило да не казваме какво има там. Това е математическа проблема на въображаемите числа. Както въображаемите числа остават неизвестни за човека, така и бъдещият живот остава за него неизвестен. /50, с. 105/

Слънце – съобщения

Ще дойде ден, когато хората ще се съобщават направо със Слънцето, ще знаят всичко какво става там. /132, с. 91/

Щастието на човека се намира в целия космос. Ако знае законите да се съобщава с планетите, човек би намерил своите условия в тях и би ги използвал разумно. Ако е дошъл до високо съзнание, човек ще телеграфира на приятелите си, които живеят на Слънцето, да му изпратят условията, които се намират там. Щом получат телеграмата, те веднага ще му изпратят онези елементи, които са му необходими.

В природата има смъртни и безсмъртни трептения на светлината, има смъртни и безсмъртни трептения на топлината. Ако човек може да постави тялото си, както и мозъка си на действието на безсмъртната слънчева светлина, той ще може да възприема такива звукове от Слънцето, каквито никога не е чувал. Тези звукове идват от Слънцето и ако човек е разбрал тези способности да се свързва с безсмъртната светлина и топлина, той може да се съобщава със съществата от невидимия свят, от горните светове изобщо, ще приема съобщения от Слънцето. Жителите на Слънцето ще ви разправят колко петна има на Слънцето, какви преобразования стават, какъв бюджет определят и т.н. Ние сме в България, но по радиото знаем какво става в Лондон, в Америка и по целия свят. Едно време това не беше възможно, както сега е невъзможно да се свързваме със Слънцето, но един ден това ще стане.

Слънце – светлина

... като говоря за светлината, вие ще имате предвид физическата светлина, която иде от Слънцето. Тя е първата фаза на светлината. Щом изучите законите на тази светлина, вие ще се домогнете до духовната светлина, ще започнете да изучавате и нейните закони. Физическата светлина изгаря кожата на човека. ... Духовната светлина, наречена още “астрална”, има обратно действие на физическата. Тя е мека, приятна и представя отражение на физическата светлина. /42, с. 150/

Мъчно може да се обясни светлината научно. Простият ще каже: Запалвам свещта. Ето светлината. Ще питате, от кой ли излиза светлината? – Не. – От фитила ли? – Не. – Отде иде тогава? – Енергията на светлината иде от Слънцето – вечният източник на живота. – Отде иде животът? – От Великото Разумно Начало, наречено Бог. Животът приижда постоянно. Който е свързан с Бога, той е придобил вечния живот. /45, с. 134 – 135/

Ако се греее на светлината без да я приемате в себе си, тя нищо няма да ви ползва. Обаче, ако при всеки изгрев на Слънцето вие мислите за Бога, искате да Го намерите, да Го познаете повече, отколкото вчера сте Го познавали, този изгрев придобива смисъл за вас. Не е достатъчно

човек да вижда нещата, но той трябва още да ги разбира. По същия начин човек трябва не само да възприема светлината, но и да я разбира. /158, с. 322/

Дръжте всеки слънчев лъч! Вие можете да задържите всеки слънчев лъч за секунда, две или най-много за една минута, но колкото време и да сте го задържали, радвайте се, защото той скоро ще замине. След него иде друг, задържете го и пак се радвайте. Тези лъчи ние наричаме светли същества, които са положили душите си за приятелите си. Те са души, които излизат от Бога и минават през вас. Някой поет пише нещо, въодушеви се. Това се дължи на тия души, които го вдъхновяват. Бъдете смели, ако искате да придобиете силата от Слънцето, чрез което Бог се проявява. /102, с. 85 – 86/

Докато си в областта на Любовта, ти ще бъдеш радостен и весел. Вън от Любовта никаква радост не съществува. Радостта не е нещо отделно. Тя е като лъчите на светлината. Мине един лъч край тебе, огрее те и ти се зарадваш. Този лъч иде от Слънцето. ... Ако искаш да се стоплиш, излез на слънчевата светлина. Тя носи живот, радост и свобода. /135, с. 96/

Да говориш с езика на Слънцето, т.е. с езика на светлината, това значи да превръщаш нисшата енергия във висша и да я препращаш направо в мозъка като динамична творческа енергия. Колкото повече светлина прониква в човешкия мозък, толкова по-чист и светъл е животът на човека, толкова по-чисти и възвишени са неговите дела. Езикът на светлината има отношение към артериалната кръв, която се разнася по цялото тяло и го храни. Любовта към Бога има отношение към венозната кръв, а любовта към ближния – към артериалната. Следователно, ако се отегчиш от живота и кръвта ти стане нечиста, потърси ближния си. Щом го възлюбиш, ти се разширяваш и кръвта ти се пречиства. Вярвай в ближния си като в себе си. Колкото по-силна е вярата ти, толкова по-силна ще бъде и надеждата ти. /31, с. 62 – 63/

Христос казва: “Още малко и няма да ме виждате”. ... Какво означават думите “няма да ме виждате?” Това показва, че Слънцето на живота залязва. ... “И още малко и ще ме видите”. Какво ще видите? – Изгревът на Божествения ден – на великото и разумното в света. ... От хиляди години Слънцето говори на нашите уши, но ние не можем да разберем неговия разумен говор. ... Аз искам да ви науча на езика на светлината. Тя е езикът на природата, чрез която Слънцето ни говори. Когато хората научат езика на Слънцето, тогава ще дойде новата култура. Там е спасението на човечеството. Не можем ли да разберем езика на светлината, ние постоянно ще страдаме, ще боледуваме, ще ни затварят, ще ни убиват. – Защо става това? – Защото хората още не разбират разумния език. Знаете ли как действа една блага дума? Велика сила се крие в нея. Всеки може да каже една блага дума.

/74, с. 72 – 73/

Каквото е Слънцето за цялата вселена, такова нещо е умът за човека. Слънцето е източник на светлина. Следователно и умът е източник на светлина за човека. Докато умът действа, човек живее в светлина. Престане ли умът да действа, човек изпада в тъмнина. С други думи казано: когато ангелите проектират своята мисъл към физическия свят, образува се светлина. Щом оттеглят дейността на своя ум от физическия свят, веднага става тъмно. От деятелността на тяхната мисъл материята се разрежда. Щом оттеглят мисълта си, материята се сгъстява. Разредената прозрачна материя наричаме светлина, а сгъстената – тъмнина. /16, с. 80 – 81/

Отнемете слънчевата светлина на кое да е цвете и ще видите рязката промяна, която ще стане. Отнемете ли любовта на кое да е същество, ще имате същите резултати. /158, с. 247/

Слънце – енергия

Че Слънцето е добре разположено към нас, това се вижда от енергията, която изпраща на Земята, от добрините, които повседневно ни приготвя. Защото без тази енергия животът е немислим. Слънчевата енергия е жива, съзнателна. Ако започнем да мислим така за нея, ние ще можем да всмукнем в себе си тази енергия и тя ще произведе в нас един съзнателен и правилен процес на растене. /107, с. 146/

Слънчевата енергия има толкова мощни трептения, че ако тя дойде на Земята направо, човек не би могъл да я издържи. Затова между Слънцето и Земята има няколко трансформатора, през които минава слънчевата енергия. Така и Христос е трансформаторът на енергиите, които идат от Бога към човека. /84/

Между Земята и Слънцето има разни области, всяка от които съдържа специални сили, енергии. Между астралния и менталния свят съществува ледена или електрична зона. Тя съдържа граматни запаси от енергия – електричество, което е в състояние да замести напълно въглищата, да служи за отопление и осветление. Бъдещата раса ще разполага с методи, чрез които ще може да впрегне и да си служи с тази енергия. /84/

Слънчевата светлина в своя път до Земята среща 12 трансформатора, 12 среди, през които минава. Така постепенно отслабва нейната енергия, за да може да я издържат земните същества. Ако слънчевата светлина би дошла до Земята със своята първоначална енергия, тя би разрушила организмите. Между разумността, която е създала тези трансформатори и тая, която поддържа живота на Земята, има координация, чрез която се поддържа общия ред и хармония в природата. /158, с.264/

Това единство в разумността и това координиране в нейните прояви показва, че тя иде от един велик център в природата.

Този висш Център на Разумността в Природата ние наричаме Първична Причина, Разумно Начало, Вечно Начало, Безграничният, Бог. /158, с. 264/

... с тази енергия, която иде от Слънцето всички трябва да се свържат. Бащи и майки не се ли свържат със Слънцето, да не се женят. Туй не е за вас, обикновените хора. Който се жени, трябва да се свърже с тази енергия, тогава и децата ще бъдат свързани. И в такъв един дом ще има вечно здраве, вечно блаженство и всичко каквото дойде, лесно ще става. Тъй е. И Писанието така казва: “Повярвай в Господа”. В кой Господ да повярваме ние? – В живия Господ. И онзи ученик, като погледне Слънцето, той ще види нещо повече, а обикновеният човек като погледне ще каже: “Слънце, кой не го е виждал!” Обаче в Слънцето има нещо, което хората не са видели. И тъй, ние ще се приближим, за да схванем тази жива енергия, която всякога ви говори. Вие ослушвали ли сте се във вашия живот? /136, с. 91/

От Слънцето трябва да дойде, разберете, тази първична, разумна енергия, която периодически слиза. Вие трябва да разберете в кой ден, месец, година иде. Да, туй е уредено. Намерите ли момента, вие ще разберете тази истина. И Писанието казва: “Търсете ме, докато съм близо”. Де е Господ? – Близо – в Слънцето е тая истина. И месечината и Слънцето са създадени за години и времена. И тия години определят законите, по които ние трябва да се качваме. И тия закони трябва да разбирате, по които върви нашата еволюция. Енергиите кога ще дойдат? – Когато е благоприятен моментът. И тъй, бъдете сега от ония, които се ползват от благоприятните условия. Преди 2000 години Христос е дошъл, обаче тогава имаше едно кармическо съчетание на планетите – злокобно съчетание. Това бе един кармически закон, дето евреите не бяха в състояние да разберат Христа. /136, с. 87/

Един час преди изгрева на Слънцето неговата енергия има психическо влияние върху клетките на тялото – обновява тяхната енергия и създава нов импулс за работа у тях.

Преди изгрев, лъчите които се пречупват в атмосферата, имат влияние върху мозъка. Във време на изгрева, лъчите на Слънцето, които идват във права линия, имат влияние върху дихателната система и върху нашата чувствителност. А когато приближава към пладне, същите лъчи имат влияние върху стомашната /храносмилателната/ ни система. Затова лечебността на слънчевата енергия е различна: преди изгрев Слънце - за подобряване на мозъчната нервна система; при изгрев Слънце – за уякване на дихателната система, а от 9 – 12 часа – за уякване на стомаха, т.е. през това време на деня слънчевите лъчи произвеждат целебно действие на болния стомах. А след обед, изобщо, слънчевата енергия има малки целебни резултати. /29/

Ние хората на Земята, трябва да следваме през живота си пътя на растенията; те разбират закона на растенето по-добре. Слънчевата енергия слиза върху Земята като обширна струя, опасва я от северния полюс към южния и се връща пак към Слънцето. Някои учени поддържат, че тая енергия движи Земята около нейната ос. Когато растенията усетят, че тази потенциална енергия почва да се проявява и да приижда към Земята, те напъпват, приготвят се, а като се усили тя, те се разлистват, разцъфват и най-после завръзват, като се стремят да съберат всичката тази енергия, за да се оплодотворят. Тази енергия се предава на растенията чрез животворната плазма. Затова е добре, когато видим растенията да напъпват и цъфват, в човешката душа да се роди една вътрешна радост, че приближава деня на нейното освобождение. Човек трябва да отвори чувствата си с обич към тази животворна сила, която го обгръща, за да може да приеме нейното благотворно влияние за освежаване на своите мисли, чувства и сили. /29/

Ако вие имахте знания, бихте могли да възприемете от Слънцето толкова енергия, че да лекувате всяка болест. Ако вие знаехте да използвате слънчевата енергия правилно, досега бихте направили житните зрънца като яйца големи и ако бихте знаели да използвате слънчевата енергия вложена в житното зрънце правилно, какво ли не бихте направили! Трябва да се изучават енергиите, които идват от Слънцето.

Ако вие обичате хората както Бог обича, нито един от вас няма да бъде беден. /84/

Който веднъж само е приел слънчева енергия в себе си, той е опитал вече нейното благотворно влияние върху мислите и чувствата си, както и върху всички клетки на своя организъм. Той вижда наоколо си само здрави, силни хора и от нищо не се плаши. Ако някой се обезсърчи, нека се обърне към Слънцето, да приеме от неговата енергия. Слънчевата енергия прави човека здрав, добър, силен; тя му дава сили да понася мъчнотиите и трудностите в живота. Да приемеш слънчевата енергия, това е равносилно да се разхождаш из хубави градини, пълни с разноцветни и ароматни цветя, с хубави и сладки плодове и от време навреме да опитваш някои от тях. Не е загуба на време, ако ти иждивиш един – два часа от деня, да се свържеш със Слънцето и да приемеш от неговата енергия. /70, с. 78/

Колкото повече слънчева енергия приемате в себе си, толкова по-голяма мекота и магнетичност ще се развие във вас. И тогава, в който дом влизате, всички ще ви обичат. Защо ще ви обичат хората? Защото с влизането си в някой дом, работите на този дом тръгват добре. /70, с. 46/

Енергията, която Слънцето ни дава се дължи на свободните умове на Слънцето, които щедро дават от своята енергия.

Енергията на нашия физически, умствен, даже и морален живот иде от Слънцето. То носи живот. /103, с.172/

Една от причините на неврастенията е слабата връзка между човешкия организъм и слънчевите енергии. Ако засилите тази връзка, неврастенията ще изчезне. Който е свързан със Слънцето, той води добър, разумен, морален живот. /103, с. 102 – 103/

Ако между енергиите на Слънцето и енергиите на твоя организъм става правилна обмяна, ти всякога ще бъдеш здрав. Само здравият може да схване идеите на новото учение. /103, с. 176/

Човек трябва да живее правилно, разумно, да използва енергиите, които идат от Слънцето, за да се създаде около човека приятна, здравословна атмосфера. Ако живее добре, човек привлича към себе си теченията, които идат от Слънцето и образува оазис, източник на живот и сили. /103, с. 152/

... ако слънчевите енергии не проникват в човешкото тяло, човек не може да прояви никаква разумна дейност. Слънчевата топлина и светлина крият в себе си висша разумност, от която съзнанието се развива. Приемете ли съзнателно тази висша разумност, ще имате добри резултати, а благата, каквито и да са те, приемат ли се механически, ще имате съвсем слаби резултати.

Нашият организъм е образуван от милиарди клетки, които имат свойството на Земята да възприемат слънчевите лъчи, да ги трансформират и да задържат от тях необходимата прана за обновяване и лекуване. /103, с. С. 173/

В самото Слънце съществуват особени лъчи, особени токове, които могат да възкресят човека. /103, с. 70/

Всяка сутрин човек трябва да излиза да посреща изгряването на Слънцето с вяра, с интелигентност и с разумност, че този момент именно той ще приеме определената за него енергия. /138, с. 111/

Има дни през месец септември, които по сила на жизнената енергия се равняват на майските дни. Използвайте слънчевите лъчи през тези дни. Тогава има присъствие на светли същества около вас. /103, с. 178/

Слънчева светлина - подтик, пулс

Светлината не иде от Слънцето непрекъснато. Тя иде на вълни.

По същия начин работи и Божественият Дух върху човека.

От Духа периодически идват подтици в човешката душа. – Божествени подтици. Те подтикват човека напред.

Всеки Божествен подтик събужда в човека нови сили, дава възможност за нови постижения, носи нови идеи.

Това е великата работа на Духа върху човека! /158, с. 296/

Всяко подпушване на чувствата внася известна аномалия във функциите на сърцето, вследствие на което пулсът му се изменя. За да се възстанови нормалната дейност на сърцето, човек трябва да влезе в хармония с природата, да свърже своето сърце с общия пулс на космическото сърце. Всяка планетна система има също така свое сърце. Сърцето на нашата Слънчева система е Слънцето. Ритмичното движение на кръвта в човешкото сърце се определя от ритмичните вълни на Слънцето. За 10 дни направете следния опит: всеки ден по три пъти /сутрин, на обяд и вечер/ се вгълбете в себе си и кажете: “Аз искам моето сърце да бие ритмично, да се слее с пулса на Слънцето и правилно да праща енергията си по целия свят. /103, с. 121/

Слънце - мисъл, знание, учение

Слънцето грее за тези, които мислят.

Кой е най-големият банкер на знанието? Слънцето. Блажен онзи, който може да се домогне до този банкер. / 53/

Може да се вземе пример от природата: изложете кое да е цвете на слънцето и веднага в него ще се пробуди истинското знание – то ще знае как да цъфне; изложете и кое да е плодно дърво на слънчевите лъчи и то не само ще се научи как да цъфне и да завърже, но ще знае и как да узрее и да приготви своята семка по най-правилен начин. Следователно по същия закон и ние, ако се изложим на Божествената светлина, ще се пробуди и у нас заспалото от хиляди години съзнание. Светлината не се търси, но се възприема. И когато човешката душа широко се отвори за нея, тя свободно влиза и пресъздава всичко по нови начини, неизвестни на съвременните хора. /29/

Всяка нова идея иде от Слънцето. Но човешкият организъм не е чувствителен, за да възприеме тези идеи, които идат от Слънцето. И тогава, когато е определено човек да приеме такава нова идея, предварително минава през страдание, за да се пречисти нервната система, организъмът, да стане възприемчив към тази нова идея. Ето защо страданието показва, че предстои раждането, проблясването на една нова идея в човека. Един закон гласи: Раждането на една нова идея в човека се предшества от страдание. ... този закон важи само за сегашната епоха, за сегашната фаза на човешкото развитие. В бъдеще, когато човешкият организъм се промени, човек ще може да възприеме новите идеи, без да има нужда да минава предварително през страдания. Така е сега у ангелите. Затова именно Йоан говори в Откровението: “Той ще обърше всяка сълза от очите ви”.

Ако искате да знаете дали човек е нов или стар, вижте с какви мисли и чувства се храни. Стариият човек се храни с отрицателни мисли и чувства, а новият – с положителни.

Като говоря за новите хора, разбирам хората на Слънцето, които живеят с радост. Те са жизнерадостни, щедри, лесно се справят с мъчнотиите си. Те са герои, хора с широки души. Всичко използват разумно, на всичко се радват. И като страда и като се радва, новият човек се прониква от вътрешна радост. Той знае, че и лошите и добрите условия са дадени, за да расте. /66, с. 226 – 227/

Неправилните човешки мисли, чувства и постъпки образуват облаци, които забулват Божественото Слънце. Облаците поглъщат слънчевата енергия необходима за човека, но той не съзнава, че сам е причина за това. ... най-малката неправилност в човека произвежда промяна в природата. Това става в малък периметър, дето е даденият човек. Щом измениш чувствата си и проявиш Любовта, и небето се прояснява. /105, с. 191/

И човек, когато започне да мисли правилно, той се свързва с центъра на Слънцето, има едно движение към Слънцето, той е в онзи свят. Докато човек очаква приход в живота си като от лотария, той е в този свят и нищо няма да получи. А когато се опретне да работи и мисли и като влезе умът му в Божествения свят, ще види, че има цели съкровища на Земята, които са неразработени и ще ги използва. А сега религиозните хора очакват Господа да им помогне, да им нареди живота. Господ действа чрез нашия ум и затова трябва да впрегнем ума си на работа, за да имаме на разположение Божиите блага. /8, с. 95 – 96/

Всеки човек, който постоянно мисли за ниви, за къщи, за материални блага, а иска да бъде духовен, няма да успее в това, защото той с мисълта си е в ритмуса на Земята. По този начин той не може да постигне това, което желае. Той не трябва да се отказва от земния живот, но трябва да

престане да мисли за Земята. Щом иска да проникне в духовното, трябва да мисли за Слънцето и да го проучава. /70/

Сега хората воюват, бият се помежду си. – Защо? – Искат да турят нов ред в света. Те не знаят, че новият ред съществува. Кой може да наложи тоя ред? – Слънцето. Кой може да накара Земята да дава добри плодове? – Слънцето. ... Само Слънцето носи благословение на Земята. Само Слънцето на живота е в състояние да оплоди Земята и възрасти семената на твоята душа, да развие твоята мисъл. /70, с. 23/

Под влияние на Слънцето се събужда космическото съзнание на човека, Слънцето е което събужда мисълта на човека. Слънцето е живо, колективно същество, което има космическо съзнание. В него е мисълта. Когато това космическо, Божествено съзнание в човека се събуди, Слънцето започва да мисли за него. Тогава човек е здрав и дълго живее. /103, с. 119/

Слънцето повдига човешките мисли и чувства, с което и кръвта на човека се пречиства. /103, с. 121/

За да придобие истинското, т.е. слънчевото учение, човек трябва да потърси Онзи Учител, който може да го научи да превръща лошото в добро и горчивото в сладко. В слънчевото учение се забелязват два процеса: разлагане на светлината и усилване на светлината. За да се създадат всички камъни, растения, животни и хора, светлината трябва да се разложи на съставните си елементи. От съчетанието на тези елементи зависи устойчивостта и неустойчивостта на телата. Неустойчивите тела ферментират, а устойчивите се запазват за вечни времена. Цветовете с различна гъстота също така променят състоянието на телата, особено на живите. /36, с. 113/

Звезди

Задачата на човека се заключава в хармонизиране на силите на организма и в създаване на правилни отношения със всички звезди. Сегашният човек не възприема правилно енергиите на Космоса, вследствие на което на някои места в организма са натрупани повече енергии отколкото трябва, а на други места по-малко. Това неправилно разпределение създава доста страдания. И най-възвишените енергии, натрупани на едно място, създават тягостни състояния. /18, с. 125/

Който е готов да възприеме разумността, той я вижда навсякъде. Погледне ли към звездите, той се разговаря с тях като с разумни същества. Всяка звезда представя разумно същество. Небето пък е съвкупност от живи същества, които изпълняват волята на Бога. Ако искате да оправите живота си, да излезете от света на заблужденията, достатъчно е да се свържете със светлината на една от тези звезди.

... колкото по-често човек издига погледа си към небето, толкова по-лесно ще се издигне той над дребнавостите в живота. ... звездите разрешават въпроса на живота. Всяка звезда е разумен център, чрез който Господ говори на хората.

Основата на новото Небе и новата Земя е Любовта. Искате ли да придобиете тази Любов, наблюдавайте всяка вечер небето и отправяйте към Бога една малка молитва. ... от няколко думи само, но нека да бъде пропита с Любов. Кажете си: Господи, ние Ти благодарим за този свят, който си създал. Ние искаме да живеем по новия начин, по закона на Любовта, който си внесъл в душите ни.

Казваха, че върху апостолите паднали огнени езици, огнени пламъци и те приели вдъхновение. Не, дойдоха тия светещи звезди, които пуснаха толкова светли лъчи, толкова светлина, че стана едно съединение между невидимия и видимия свят, между апостолите и небето.

Когато тази жива звезда, тази жива светлина обсеби една душа, тя не се колебае, не се съмнява вече. В душата на такъв човек настава един от великите моменти, който той едва ли някога е преживявал. В него се заражда едно велико, благородно, нежно чувство. Туй чувство е толкова нежно, толкова деликатно, че такъв човек във всяко отношение е мощен, силен. /24, сер, с.26/

Излизай всяка вечер да наблюдаваш звездите, погледни към Сириуса и кажи: Господи, нищо не разбирам, но нека отгук ми капне малко медец! После се обърни към друга някоя звезда и пак се помоли да ти прати малко медец. И като се върнеш дома си, ще се усетиш по-обновен. /70, с. 29/

Алфиола

Сега се намираме в една епоха, когато нашата Земя и цялата Слънчева система излизат от една тъмна зона на невежество и се приближават към едно ново съзвездие, което в окултната наука се нарича Алфиола и което е невидимо засега. То е едно от мощните съзвездия, където Земята ще се преустрои, а също и нашите тела. Ще стане едно такова преустройство на нашия ум, на нашето тяло, каквото човечеството не е виждало. Христос е дошъл от това съзвездие, за да покаже на хората методите и принципите на разумния живот. /88/

Планети

Днес планетите се разглеждат като символи, но в бъдеще човек ще достигне високо развитие, ще проникне в тяхната същина, ще разбере какви тайни се крият в тях. Планетите са живи, разумни същества. /18, с. 127/

Нашата Земя е паднала звезда. Месечината също е паднала звезда. Венера, Марс, Юпитер, всички тия едновременни богове са все паднали звезди в нашата Слънчева система. Само Слънцето още е запазило своя разумен живот, затова оказва благотворно влияние върху човешкия организъм. /24, с. 10/

Слънцето е ума, Венера – сърцето, Марс силата, Сатурн правдата, Юпитер религиозните системи и морални учения, Луната на въображението – майка на всички идеи.
/106, с. 12 – 13/

Земята поражда алчност; Юпитер въздържание, мълчаливост и умереност, стремеж към свобода и братство. Сатурн усилва чувстването, обонянието, Уран усилва сърцето. ...

Слънцето е емблема на човешкия ум.

Понеделник е ден за чистене – тялото, сърцето, ума. Вторник – за изправяне на погрешките. Сряда – разрешаване на научен въпрос. Четвъртък – за религиозно повдигане, за облагородяване на сърцето. Петък за служене на Любовта. Събота е за служене на Бога. Неделя – ден за веселие, ден за прогрес.

Пътуване в космоса

Човекът е на Земята отпреди 18 милиона години и още много години ще бъде тук. През епохата на Шестата раса свободно ще се пътува до Луната и до другите планети, ще има съобщения със Слънцето и с другите планети, които ще стават с езика на светлината. Един ден хората на Земята ще са във връзка със съществата, обитаващи Слънцето и другите планети. Това е реалност, а не утопия. /18, с. 123/

Акаша

Един ден беседите на Христос ще се възпроизвеждат. В природата нищо не се губи. Един ден не само ще се чуят проповедите му, но и ще се види всичко, което е ставало. Христос е говорил много, а съвсем малко е записано в Евангелията. /18, с. 127/

Небесен Университет, Школа

Когато дойде на Земята, Христос искаше да намери готови хора, да им предаде учението, което носеше от Небето. Той искаше да се отвори път към Небето, да отидат някои души от Земята, да следват небесния Университет.

Цялата Вселена със своите слънца и планети е една велика Школа, през която трябва да минете. Вие трябва да изучавате всички предмети на тази Школа и да се възпитавате от тях. /81, с. 172/

Човек непременно трябва да учи – това е неговото предназначение. И след като човек обиколи всички планети на Слънчевата система, ще отиде да учи на Слънцето. А след като завърши учението си на Слънцето, ще замине за Сириус; след това ще отиде на друга система, докато обиколи всички системи във видимата Вселена. /8, с.114/

Струва си човек да влезе в тази вътрешна аудитория, да слуша Христа. Аз разбирам туй абсолютно. Когато вие чуете гласа на светлината, необятното съзнание да говори на вашето съзнание, на вашия ум, душа, сърце и дух, вие като Павла ще кажете: “Чух неща, които не може да се изкажат с човешки език”. /9, с.247/

/Павел бил на третото небе/. Третото небе това е Школата на Бялото Братство. И той влезе в нея, слуша тази велика философия, тази велика Божествена Мъдрост и се въодушеви, че като слезе каза: “То е велико знание”. И като слуша горе това, казва: “Всичко в този свят аз считам за измет, за да позная Христа”. ... И ще разберете деня тържествен, да влезете в Школата, да чуете като Павла онова, което вашата душа с хиляди векове е чакала, да чуете гласа на Великия Учител във Вселената. Един е Той във Вселената, няма втори като Него. Между Бога и човечеството Той е само един Учител, който свързва цялото човечество. Като Учител, вие ще имате понятие за Него, когато влезете в Неговата аудитория. /9, с. 275/

Любов

Толкова години слушате за Любовта, но никой не се е наел да я разгледа научно, като сила, която носи живот. /141, с. 134/

Единственото нещо, от което човек не може да се избави, то е Любовта. Нито един не е устоял пред Любовта.

Когато младият български момък, чист като росата, среща за пръв път своя идеал в света, той се спира и си казва: “Намерих я, тя е”. ... “За мене е важно тя да бъде в моя ум, в моето сърце, да е проникнала дълбоко в моята душа и да крепи моя дух със своя Божествен огън”.

Топлината е качество на Любовта, неотделна от светлината. Когато имате опитността на един мистик, да паднете в екстаз, само при това състояние вие можете да опитате тази вътрешна топлина. /137, с. 247/

Природата работи сега, за да превърне соковете на Любовта в светлина. Светлината ще превърне в знание, знанието – в живот, животът – в абсолютна истина, а истината в свобода. Така

ще се дадат на човека всички възможности да реализира желанията на своята душа. Когато реализира напълно всички красиви и възвишени желания, човешката душа ще се задоволи. Тогава и Бог ще бъде доволен от човека. В Писанието е казано: “Ще се всели Бог в душата, в умовете, в сърцата, в телата ви, за да се радвате на Неговите дела”. /166, с. 165 – 166/

Всички неща имат Любов. Например водата, изворите, ветровете, въздухът, огънят, минералите, растенията, животните и хората имат Любов помежду си. Два извора се обичат; два скъпоценни камъка се обичат, както двама души се обичат. /166/

... може да ви даде нещо само онзи, който ви обича. Никой нищо не може да ви даде без Любов. Всяко движение в света е образ или изражение на Любовта. Ти се движиш, но това движение не произтича от самия тебе, друг някой те е подтикнал към него. /12, с. 60 – 61/

Светът не се нуждае сега от вяра. Светът не се нуждае и от надежда. Надежда има в света колкото искаш и вери има колкото искаш. Много вери има. Светът се нуждае от Божественото, то е Любовта. Вие считате, Любов е туй, което слиза отгоре. Така трябва да мислите. Щом Любовта я търсите някъде в хората, по Земята, това не е Любов. Качеството на Любовта е, че когато тя дойде, тя е изгрев на човешкия живот. /12, с. 521 – 522/

“Тъй както аз те обичам и ти тъй обичай”. Кажете му той да обича втори, трети. Всеки да каже: “Както аз те обичам, така и ти обичай другите”. Предавайте го това. И тъй да се предаде по цялото човечество. Че всеки като обича някого, да го освободи. /12, с. 323/

Питам: Кой е събрал хората в обществата? Ако мислите, че те сами са се събрали, лъжете се. Бог, Любовта е събрала хората в обществата. За да се съберат хората на едно място, между тях непременно трябва да има Любов. Докато между хората няма някакъв идеал, докато Любовта не влезе между тях, те не могат да образуват общества. /166, с. 161/

Добрият син, добрата жена, добрите приятели са дар от Бога. Който обича Бога, той ще бъде обиколен от добри хора: жена му, децата му, приятелите му, познатите му, всички ще бъдат добри и внимателни към него. На такъв човек имотът расте. Ако е земеделец, житото се подобрява, плодородието се увеличава. /166, с. 207/

Искате ли да изпратите мисълта си към Небето или към Разумната Природа, мисълта ви трябва да бъде проникната от дълбоко чувство. Небето не разбира какво искате от него, ако мислите без да чувствате. Наистина, когато обича, човек говори сладко. Ако няма Любов в сърцето си, говорът му е дисхармоничен. За да бъде говорът ви приятен и хармоничен, изучавайте небесния език. Мъчен е този език. За изучаването му са необходими векове и животи.

“Огън дойдох да туря”. Желая и вие където минете да палите, всички неща да горят. Тогава огънят всичко ще пречисти. Любовта е един свещен огън, който трябва да пречисти мислите. Божествената Любов е огън, който трябва да ни пречисти, че да се освободим, да се срещнем. /12, с. 345/

Истинските духовни хора разглеждат Любовта като особен свят, свързан с най-възвишените същества, които живеят на Небето.

Който носи Любовта в себе си, в душата си, той се съобщава с разумните същества по вътрешен път. /132, с. 47/

Мога чрез тази виделина да се съобщавам с напредналите американци, китайци, японци, с вашите заминали за другия свят, светът на Божествената хармония. Щом имаш Любов с онзи, който е заминал за другия свят, можеш да говориш с него интелигентно, разумно. /64, с. 34/

Само чрез приложение на Любовта в живота ни ще можем да влезем във връзка със съвършените същества и ще разберем нашия целокупен живот: ще добием онова велико познание за строежа на човека и за неговото отношение към природата. /7, с. 12/

Сега ви препоръчвам като метод за работа, за приложение, закона на Любовта. Чрез този закон вие можете да влезете във връзка с всички ваши напреднали братя в невидимия свят и да се ползвате от техните знания и опитности. /70, с. 129/

Възвишените същества полагат особени грижи за онзи човек, който люби. /132, с. 38/

Когато човек обича напредналите същества, той е в хармония с техните идеали и стремежи, с тяхната работа. Тогава той ги привлича и те му се изявяват. Той влиза в съзнателно общение с тях.

Щом Любовта влезе във вашето сърце и страхът излезе вънка, и щом светлината влезе в ума, а тъмнината излезе вънка, всички ще прогледате без изключение. Но само тези са условията: Любовта в сърцето и светлината в ума. /9, с. 146/

Като работите с Любовта, ще се ползвате от благословието на разумните същества. Щом ги обичате, те ще ви помагат при разрешението на всяка умствена, сърдечна и физическа работа. /31, с. 254/

Любовта повдига и облагородява човека. Всичко, което желае да постигне, става с помощта на Любовта. Сам човек нищо не може да постигне. Хиляди същества работят чрез неговия ум и неговото сърце. Те му нашепват какво трябва да направи и как да го направи. ... Следователно, слушайте какво ви се говори отвън, но разчитайте на онова, което отвътре ви се тълкува. /156, с. 203/

За да бъдете доволни, повикайте Любовта и вярата. Заедно с Любовта ще дойдат съществата от Божествения свят и с вярата – съществата от ангелския свят. Тия същества заедно с вас ще реализират желанията ви и надеждата ви ще се оправдае.

Не е въпрос да те обичат хората, които живеят на Земята, но чрез тях ще те обичат ония същества, които живеят на разумните планети. При това положение има смисъл човек да бъде обичан.

Колкото по-голям брой разумни същества влизат в кръга на вашата Любов, толкова по-голяма интелигентност и доброта ще придобиете. Те са притоците на живота. /158, с. 184/

Великият закон, който царува в Разумната Природа, гласи:
По-горните подават ръка на по-долните, за да ги повдигнат.
При Любовта човек става възприемчив към подкрепата, която иде отгоре. /158, с. 217/

Когато Любовта се влее в нас, нашите очи ще се отворят.
Завесата ще се вдигне в момента, когато възлюбите Бога и всички същества. /158, с. 192/

Само Любовта е в състояние да свърже човека със силите на живата природа, с възвишеното в света. /158, с. 183/

Единственият закон, чрез който човек може да направи чиста, правилна връзка, е Любовта. /164, с. 428/

Хората на Земята са слуги на онези, които управляват Земята, които сега са обсадили Земята. Ако очите ви са отворени, ще видите туй войнство и тогава всички хора ще изпълнят тяхната воля. Те казват: “Умните и любещите ще наследят Земята. Благословени онези народи, които служат на Божествените добродетели. Земята на тях принадлежи”. /131, с. 203/

Да бъдеш чист като светлината, прозрачен като водата, обилен като Любовта, светъл като Мъдростта, хубав като Истината, устойчив като Добродетелта. /131, с. 8/

Днес ще напишете по едно любовно писмо на вашите познати от невидимия свят. Ще им пишете така: “Благодарим за хубавите условия днес. Много сме признателни”.

Досег

Идеите и светлите мисли влизат в ума на човека чрез докосване на някое светло същество до неговия ум. Без докосване нищо не става. Милиони слънчеви лъчи трябва да се докоснат до плода, за да узрее. При това, всеки лъч предава на плода нещо специфично. Милиони разумни същества са се докоснали до човешката душа, за да ѝ предадат това, което тя днес съдържа. И още милиони същества трябва да се докоснат до човешката душа, за да предадат онова, което ще ѝ бъде нужно за далечните времена и епохи. Затова е казано в Писанието, че никой не живее за себе си. /113, с. 161/

Трябва да гледате на целувката с всичката чистота и святост. Тя е контакт, чрез който действа Божественият свят. ...

Целувката не е външен процес. Ако вляза в дома ти и мога да сменя скръбта ти в радост, недоволството ти в доволство, аз съм те целунал, между мене и домакина е станала правилна обмяна. Две сили, две чувства са хармонични, когато между тях има допирни точки. Между един светлинен лъч и друг светлинен лъч също има допирни точки.

Като говоря за целувката, аз нямам предвид човешката, т.е. земната целувка. Целувката има вътрешна, духовна страна, за която не трябва да се говори. /145, с. 253/

Божествено състояние

Казваш: Да се обичаме! – За да обичаш, ти трябва да имаш Божествено състояние. Можеш ли да ядеш, ако нямаш уста? Както не можеш да ядеш без уста, така не можеш да обичаш, ако не преживееш нещо Божествено. /1, с. 29/

Ако не дойде Божественото състояние, никакъв прогрес не може да се очаква. Ако работите на религиозните не вървят, това е, защото те не работят за идване на Божествените състояния в тях. Те очакват всичко да се постигне по механичен път.

Много работа се изисква от всички. Колко Божествени състояния стоят натрупани по пощите и до днес още не са получени. /1, с. 45/

Да имаш едно Божествено състояние, това значи да си придобил голямо богатство. Нямаш ли такова състояние, и да си работил цял ден, и да си се молил, денят е загубен. Важни са ония дни на нашия живот, през които сме преживели нещо Божествено. През дните на Божествените състояния човек прави вътрешна връзка с Разумното Начало. /1, с. 32/

По какво се отличава човек, който преживява някакво Божествено състояние? – Той е концентриран, съсредоточен в себе си. Седне ли на стол, той не се движи много, ръцете и краката му са спокойни. При това състояние разумният свят се разкрива пред него. Докато сте били глухи за този свят, сега чувате да ви се говорят прекрасни неща и започвате да разбирате целта и смисъла на живота. /1, с. 31/

Светлина

Естество на светлината

Светлината съществува в нашия ум благодарение на известен брой трептения. Обаче тя съществува и без тези трептения. Тя се проявява и по друг начин, вън от физическия. /169, с. 116 – 117/

Как ще отговорите, ако ви запитат какво нещо е светлината и какво тъмнината? Как ще ги представите в геометрична форма, на научен език? Ще кажете, че светлината се предава чрез трептения. И водата се предава чрез тръби, но нито трептенията са светлина, нито тръбите – вода. Те са само проводници. Това не значи, че водата се предава само чрез тръби – и без тръби може да се предава. Първоначално са знаели, че електричеството се предава чрез жици. Днес се знае, че електричеството се предава и без жици. /141, с. 190/

В трептенията на светлината се забелязва по едно качване и слизание. Всяко качване и слизание представят пък едно цяло завъртане на светлинния лъч, което се състои от 800 билиона трептения, по 400 билиона трептения на едно слизание и на едно качване. Може би след хиляди години учените ще виждат трептенията на светлината и ще се уверят, че тя се движи в кръгове, но спиралообразно. Светлината е проводник на енергия, но същевременно и всеки светлинен лъч е проводник на друг род енергия. В това отношение слънчевият лъч е толкова материален, колкото е материална тръбата, през която тече вода, или жицата, през която тече електрическа енергия. /Ни мъж ни жена, с. 6/

Светлина – Бог

Когато Христос казва, че по-лесно камила може да влезе в иглени уши, нежели богатият в Царството Божие, Той имал предвид именно това: Само светлината може да влезе в Царството Божие. Докато имате сегашните тела, докато се храните със сегашните мисли и желания, по никой начин не можете да влезете в живота на безсмъртието, дето Бог живее. /70, с. 100/

Бог е великата реалност. Той е невидим, защото вие сте Го направили такъв. Вие се движите в противоположна посока на Него. Затова е казано: “Бог никой никога не е видял”. Верно е, без светлина човек не може да види Бога. Бог е истинската светлина, няма какво да виждаме. Видимото не може да се види. Светлината не може да се види. Тя разкрива нещата, прави ги видими, но тя самата не може да се види. Мярката, с която определяме нещата не може да се измерва. /106, с. 117 – 118/

Светлината иде от Бога. Тя осветява пътя на всеки човек, дошъл в света. Всеки е длъжен да обича Господа заради светлината, която получава от Него. /135, с. 194/

Зад светлината е скрит Бог. Без светлината ние не можем да видим Бога.

Думата виделина означава знание.

Думата светлина означава проявения Бог.

Бог се проявява в това, което човек знае, което може да направи, което може да прояви.

Бог е същината на нещата. /158, с. 322/

Да пееш значи да даваш. Петелът единствен дава и никога не пее за лошо. Оня свят е музика. Божественият свят никаква форма няма, то е една вечна светлина – няма никакви противоречия. /122, с. 247/

По-близо до Бога подразбира повече светлина. По-рано не си могъл да видиш грешките си, а като пострадаш, веднага съзнаваш какво си направил. Страданието разкрива истината на човека. Така той познава Бога, познава и себе си. По-добре желанието за престъпление да излезе вън от човека, отколкото да остане скрито в него. Докато не сгресиш външно и носиш греха в себе си, ти се мислиш за праведен. Това е заблуждение. Този е пътят, по който повечето хора вървят. Който върши волята Божия, той върви по правия път. /45, с. 58/

Казваш: Бог съществува. Значи твоето съзнание е събудено, имаш светлина. Докато се интересуваш от светлината, Бог съществува за тебе. Щом престанеш да се интересуваш от светлината и Бог престава да съществува. /53/

На научен език казано: духът представя изпъкнало огледало, което разпръсва светлина.

Душата представя вдлъбнато огледало, което приема светлина. Умът обработва светлината. Значи първо духът иде в света и изпраща светлина навсякъде. После душата иде да възприеме тази светлина. Умът пък, като колективно неделимо начало в човека, започва да обработва приетата светлина. У всички хора умът е един и същ, обаче на различна степен на развитие. ... Там е заблуждението именно, когато човек мисли, че неговия ум или неговия дух е нещо съвършено различно и отделно от общия дух, от общия ум на космоса. Христос казва: “Всичко, което е на Отца ми, мое е. Каквото ме е Отец научил, това правя. Не дойдох да изпълня моята воля, но волята на Онзи, Който ме е проводил на Земята”. Мнозина мислят, че имат свои разбирания, своя воля, които трябва да изпълняват. /114, с. 41 – 42/

Човек представя микроскопическа цев, през която може да мине само един слънчев лъч. Слънчевият лъч все ще допринесе нещо за човека, но мощното в света е цялото Слънце. Светлината на цялото Слънце трябва да влезе в човека и да освети и най-малките кътчета на неговата къща. /163, с. 288/

Истинската жертва подразбира жертва за Твореца на вселената, за Свещения, а не жертва за хората. Къде ще намерите Свещения? Той се крие дълбоко някъде в душата на всички живи същества. /163, с. 289/

В поета какво ви интересува? И той има очи, уши, нос като другите хора. Но в него ви интересува това, което той е писал. В един цигулар какво ви интересува? Интересува ви това, което свири. От всеки човек излиза светлина. Всеки човек е Божествен потенциал. Това Божественото, което носи човек, то ви интересува. /66, с. 204/

Ако в дадения момент човек може да вярва, че съществува едно висше съзнание, което прониква през умовете на хората и отправя мисълта си към него, всичките му мъчнотии и страдания ще изчезнат.

Ако Бог не изгрее в твоя живот, ти не можеш да бъдеш щастлив. Той трябва да изгрее в живота ти. Тогава и най-малкото благо, което имаш, ще се увеличи. Не дойде ли Бог, тогава и голямото благо ще се намали.

Където има светлина, има блага. Където отсъства светлината, има горчивини. Благостта е емблема на присъствието на Божествената светлина. /131, с. 322/

Мъдрецът се чувства щастлив, когато види и най-малката тревичка между камъните. Защо? – Чрез нея той влиза в общение с онази Висша Интелигентност, която я е създала.

Като изучите формите на растенията и на животните от най-малките до най-големите, вие ще дойдете най-сетне до познаване на онази Висша Интелигентност, която работи в тях. /158, с. 264/

Стремете се към великото в живота, което разпръсква сенките в съзнанието, което осветява ума и стопля сърцето. Достатъчно е само да помислите за Бога, за да се освободите от заблуденията, болестите и мъчнотиите в живота си. /145, с. 173/

Единствения, Който люби е Бог, затова и ние трябва да любим. Единственият, Който работи е Бог, затова и ние трябва да работим. И като мразите, пак мразите от любов към Бога. Като влезете в Любовта, ще видите нещата в истинската им светлина. Тогава ще разберете защо един предмет е твърд, а друг – мек. В светлината ще видите това, което в тъмнината не сте различили. /34, с. 14/

Каквото са слънчевите лъчи за живота на физическия свят, това е Божията Любов за духовния свят. Както на физическия свят не можем да живеем без здраве, така и в духовния свят не можем да живеем без Бога. /144/

Знанието е създадено отдавна. То е оставено в наследство от същества по-висши от нас.

Някои искат знания. Готов ли си да посветиш живота си на Цялото, на Великото, Разумното Начало, на Любовта? – Ако си готов, ще ти открия някоя Велика Истина. Ако не си готов, ще ти говоря за ябълки, круши и пр., но няма да ти открия нито една Велика Истина.

За да станеш ученик, за да станеш способен да схванеш тайните на природата, трябва да станеш брат и сестра на Христа.

Тогава ти ще бъдеш при вратата на храма и Христос ще те посрещне и ще почне да ти разкрива великите закони на природата.

Човек не може да има светлина в ума си, топлина в сърцето си и сила в тялото си, ако не е отворен към Бога. /158, с. 287/

Светлина, знание – Христос

Исус е въплъщение на Бога, както нашето Слънце е въплъщение на Великото Слънце, което изпълва цялата вселена. /34, с. 189/

Христос е вътре във вас и вън от вас. Търсете Го в светлината, която е вън от вас и ще Го намерите.

Христос се отличава по степента на своята Любов, знание, светлина и живот. Двете от тия качества са достойние и на останалите хора, а именно – животът и знанието. Обаче що се отнася до другите две – светлината и Любовта, засега те са присъщи само на Христа. Животът е силата, която се проявява в човешкия дух. А що е духът? Мнозина разглеждат духа като нещо отделно от човека. Под думата “дух” се разбира духовната сила, която се крие в напълно развития човек, който разполага с истинското знание в себе си. /96, с. 210/

... вие сте една от петте разумни деви. Вие сте първата дева – тялото, в което влизат останалите четири: умът, сърцето, душата и духът. Петте деви се сливат с Христа в едно цяло. Докато не се качите на висотата на своя ум и не влезете в областта на вашата душа, вие не можете

да разберете Христа, не може да се слеете с Него. Грешката за това не е във вас, но в местото, на което сте застанали. Качете се нависоко, да се открие пред вас целия хоризонт, да видите, че Земята не е мъртво тяло. Тя е една светеща жена, която навред пръска светлина.

... Някой казва: Кога ще напусна грешната Земя? Според мене, Земята е рай, на нея живеят светии. Мястото, дето обикновените хора живеят, е място на греха – юдол плачевен. Ако сте на Земята, при светиите, радвайте се. Тя е майката Земя, която изобилно ражда. – Здравно ни е хванала тази майка. – Не зная кой кого е хванал: тя вас или вие нея.

Сегашните хора са още слепи, не виждат своята майка Земя, не виждат грижите ѝ, как ги храни и приготвя за идването на Христа. /34, с. 41/

Дух, Аум

Духът – това е Божествената светлина, силното, мощното, което поддържа живота на всички същества.

Как ще познаете присъствието на Духа? – Когато се чувствате силни по мисъл и по чувства, това е присъствието на Духа във вас. Когато сте тъжни, скръбни, обременени и скръбта ви се смени с радост, това е Духът, Който ви е въздействал. Когато сте в безизходно положение и излезете от него, това е помощта на Духа. ... Дето светлината на Духа прониква, там има мисъл, разсъждение, виждане, там е изключено всякакво съмнение и подозрение, всякакво колебание. /36, с. 57/

Всяка епоха е изявление на нови сили на човешкия дух. Последният крие в себе си Великото Божествено Начало и затова разполага с неограничени сили и възможности, които постепенно и закономерно се разкриват. /158, с. 405/

И рече Бог: “Да бъде светлина!” В нас думата светлина подразбира да се видят нещата само. Свещеният език под думата “светлина” подразбира друго нещо. Да бъде светлина! значи “Аум”. /150, с. 27/

Който научи първата дума на Битието и я произнесе правилно, съзнанието му се изпълва със светлина. Това значи да стане преврат в живота на човека, т.е. да се новороди. Дето е светлината, там е и топлината и плодородието. Това значи да имаш живот, от който да се ползват и окръжаващите. Който придобие живота, никога не пита къде е Господ. Той знае истината и любовта Бога. /145, с. 115 – 116/

Хиляди години Духът е работил за създаване на този организъм, за създаване на своя дом. /82, с. 165/

Виделина

Де е единството? – В безграничното, безпределното. А под “множество” разбираме близките до нас неща. То е проява на видимата реалност. Какво значи “проява”? – Да се яви нещо в светлина, наяве. Наистина, светлината изявява нещата. – Кой ги осмисля? – Виделината. Значи светлината изявява нещата, а виделината ги осмисля. В български език думата “виделина” заместват със “светлина”. Това е неразбиране. Светлината има физически произход. По вибрации думата “виделина” е по-силна от думата “светлина”. Когато изгуби виделината си, човек придобива светлина; когато изгуби светлината, той придобива виделина. Например, намираш се на планината и отдалеч гледаш предметите. Казваш: смътно ми е, не виждам ясно предметите. – Светлина ти е нужна. Щом се приближиш към предметите, те стават ясни. Виделина имаш, проникваш в тях. /50, с. 129/

Съществува нещо извън тъмнината и светлината, от което тъмнината и светлината са само резултат. /133, с. 248/

Тъмнината показва ония условия, при които човек жертва възвишеното, Божественото, за да постигне известно удоволствие. Виделината показва ония условия, при които човек расте и се развива правилно. /106, с. 138/

И тъй, когато човек изгуби Божията Любов, придобива човешката любов; когато изгуби човешката любов, придобива Божията Любов. Човешката любов е светлина, а Божията – виделина. Значи човек създава светлината, а Бог – виделината. /50, с. 129/

Навсякъде виждаме използване. – Защо? – Защото хората имат светлина, а нямат виделина. Те прилагат човешката любов и всеки казва: Аз да живея, за другите не искам да зная. Това е неразбиране на живота или на великите принципи, които стоят в основата на самия живот. Всички хора от коя и да е нация или раса, всички животни – от най-малкото до най-голямото, съставят част от великия Божествен организъм; следователно тяхното благо е и наше благо. – Този организъм подобен ли е на нашия? – Подобен, но несравнимо по-хармоничен и по-добре устроен от нашия. /50, с. 131/

Думите “светлина” и “виделина” са от един и същ корен, но светлината е отражение на виделината. Виделината е съединение на онзи Божествен елемент, който се отнася вече към човешкия ум, сиреч, който ни прави да разсъждаваме разумно, да имаме логика, съдържание и смисъл в нашата мисъл. В съвременната наука физиците спорят върху светлината дали иде от Слънцето или е нещо друго. Има учени, които оспорват, че иде от Слънцето, а поддържат, че тя е особена енергия, която като дойде до земната повърхност, разбива се о нея и дава отражение на светлина. Виделината е един вътрешен процес. Тя е един елемент, който може да се опита всякога. Виделината е най-реалното нещо в света. Тя е хиляди пъти по-реална от този свят: тя създава човешката мисъл, желанията, тя е проводник в духовния свят и съществува във вид на съвременния етер; тя е обвивка на човешкия дух, на човешкия ум и без нея никой не може да мисли и да чувства.

/137, с. 13 – 14/

Вие мъже и жени, които сте тука, сте виделина. За мене злото не съществува. Аз разбирам, че в Божествената хармония зло не съществува, но извън Божествената хармония има зло. Ако решите да водите добър, благороден живот, вие ще имате тази виделина, тя ще бъде с вас. Тази виделина е разумна и всички стари мистици, които имат тази виделина, виждат необятен свят, пълен с хубави цветове, с които се пълни тяхната душа. /137, с. 24/

Един ден и пред вас ще се открие един велик свят, в който виделината съществува. Тази виделина иде отвътре, а не отвън. Съвременните окултисти казват, че който има тази виделина, той има магнетизъм. Такъв човек е мек, отстъпчив, у него има любов и той скоро прощава. Това, което разрушава, разваля съвременните хора, са следните седем елементи: гордостта, гневът, сладострастието, леността, скъперничеството, завистта и лакомството. /137, с. 19/

Питате: Какво нещо е виделината? Когато влезе тя във вашата душа, лицето ви ще бъде красиво, очите блестящи, от ръцете ви ще излиза една приятна топлина, ще изпускате хубава миризма. /137, с. 21/

Бих желал всички да имате тази миризма и краска на теменужката. Като изкажете една дума или напишете нещо, в него трябва да има прекрасна миризма. Според схващанията на тази

виделина, всички хора са цветове. Що е един учител, проповедник, земеделец, баща, майка, брат или сестра? Те са велики божествени цветя. /137, с. 22/

Светостта води човека в свят без сенки. Там светлината прониква навсякъде безпрепятствено. /91, с. 21/

Светлина – души

Когато Бог първоначално е създал света, всички души, които излезли от центъра на битието и тръгнали по разни посоки като слънчеви лъчи, всяка от тях е понесла по нещо от този Божествен Център – разни дарби, разни чувства и пр. Няма две души еднакви в света и не може да бъдат еднакви, макар разликата между едната и другата да бъде малка.

Светлина – човек

Истинската светлина е в човешкия мозък, а не вън от него. Светлината иде само отгоре. Който възприеме Божествения живот в себе си, той започва да свети като Слънцето. /21, с. 109/

Когато силите в мозъка функционират правилно, когато те са в правилно съчетание, тогава Божественото най-силно се проявява в човека. Когато погледнете този човек, от лицето, от очите му излиза мека, приятна светлина. /138, с. 182 – 183/

Когато човек е добре разположен, лицето му е светло, линиите му са спокойни. Дойде ли някакво неразположение, чертите на лицето му се изопват, цветът потъмнява. /16, с. 108/

Ще употребите всички усилия с молитви, с работа и пр. да възстановите пластичността на вашето лице, докато най-после лицето ви дойде до онова състояние, че да светне, т.е. от лицето ви да почне да излиза известна светлина. Тогава то ще има израз. И Божествената светлина ще почне да влиза в мозъка, в душата ви. Трябва да имате желание лицето ви да стане възприемливо за Божественото от външния свят.

Днес всички майки, които раждат, трябва да изучават закона на светлината. Иначе те ще раждат хилави деца. /28, с. 17/

Ние като част от цялото сме лъчи, които са излезли от Великото. Какво е Цялото, за това не можем да говорим. Ние не можем да говорим за Великото, за Бога. Това е светотатство! Но аз казвам: ние сме лъчи, излезли от Бога. Тези лъчи вече са се оформили. /167, с. 17/

Ето в какво седи най-реалното, на което вие можете да се осланяте и да се доверите. У човека се намира една светлина, която никога не се мени.

Тя е много малка, микроскопическа, но никога не гасне. Тя при всички условия на живота ни, и при падане и при ставане, е еднаква.

Знаете ли кога се вижда тя? – Не когато сте щастливи, но когато се намирате в най-голямото отчаяние, изоставени от всички, когато всичко е загаснало на вашето небе.

Тогава далече някъде във вашето съзнание тази светлинка блещука на вашия хоризонт, показва пътя, по който трябва да се стремите.

Там е Бог!

Ако виждате тази малка светлинка, това показва, че се движите по посока към Божественото.

Тази малка светлинка е Божественото, което бди над вас всеки момент. Нея никой не може да угаси: нито бури, нито отчаяние, нито адът.

Тя е единствената реална светлинка, която дава живот.

Всеки я има. Някой път казвате: “Загасна моята светлинка”. Не, тя не е загаснала, но вие сте обърнати с гърба си към нея. Обърнете се и ще видите, че тя е там. /158, с. 295/

В бъдеще, когато дойде шестата раса, хората ще дават повече, ще взимат по-малко. Те ще бъдат хора на светлината – светеща раса. Тогава хората ще мислят повече. Мисълта повече дава, а чувствата повече вземат. Човек трябва да мисли повече, т.е. да дава повече. И Бог е започнал първо с мисълта, с хармонията. Това изисква разумният живот. /160, с. 215/

Аз проповядвам за светии, които светят, които имат светещи лица, които светлина носят. Аз не говоря за тия жълтите светии. /150, с. 14/

Връзка има между светлината и очите ти. Най-висшата материя, която възприемаш, това е слънчевата енергия. Ако ти не я виждаш тази светлина, не може да се обновиш. Зрението е едно велико благо, един Божи кредит. /84/

Човек едва е започнал да мисли за изкуството да се превръща в светлина. Придобие ли това изкуство, той ще може да приложи любовта по нов начин, ще си създаде нови, правилни отношения с хората. Възможно ли е човек да се превърне на светлина? – Възможно е разбира се. Как ще си обясните радостното състояние, което сте придобили при светлината на някой човек? Вървите по улицата замислен, съсредоточен в нещо; срещнете един човек, който не ви казва нищо, само се разминавате с него. Обаче веднага се изпълвате с радост, чувствате се разположен, готов на всякакви услуги. – Коя е причината за това? Човекът, когото сте срещнали ви е обичал и без да знаете, той прониква във вас като светлина. Щом възприемете неговата светлина, вие се изпълвате с радост, сърцето ви се разширява, умът ви се пробужда и лесно решавате въпросите си. Значи дето е Любовта, там е и светлината. Отворете се за Божията Любов, за да се превърнете на светлина и да помагате на ближните си. /145, с. 53 – 54/

Майката трябва да излиза с детето сред природата и да се моли на Бога да му даде възможност да се превърне на светлина, с която да радва хората. Ще се радваш на светлината на хората, а не на самите тях. /145, с. 38/

Задача: цяла седмица мислете върху светлината. Обърнете се към Бога с дълбоко, искрено желание да ви помогне да се превърнете в светлина. /145, с. 58/

Желая на всички да се превърнете на светлина. Това е новото, което идва вече в света. ... Бъдете живи деца, а не мъртви, да запазите връзката си със своя Велик Баща. Така ще създадете новото общество, на което членовете ще бъдат носители на светлина. Светът се нуждае от нови хора – хора на възкресението, граждани на Царството Божие. Силата, знанието и богатството са за вас. Вървете напред в новия път на светлината. Само така можете да преобразите живота си, да приемете първичната форма, която Бог е замислил преди създанието. Човек е дошъл на Земята да бъде съработник на Бога, а не да страда и да се радва. Страданието и радостта са второстепенни неща. Първото е работата: да работиш така, че да се превърнеш на светлина и на топлина, за да се учиш и да любиш. /145, с. 59 – 60/

Помнете, когато сте радостни, срещнало ви е същество, което ви обича. То е предало любовта си към вас чрез светлината, която излиза от него. Любете и вие, за да предадете любовта си на другите хора. Един ден, когато ви срещне Христос, ще ви пита: Научихте ли закона за превръщане на любовта в светлина? Можете ли да си служите със светлината като проводник на любовта? /145, с. 54/

Хората трябва да бъдат идейни, а идейни ние наричаме само хората на светлината, с които можем да се разбираме. Както светлината прониква цялото пространство и не се спира пред никакви прегради, както светлината разкрива пред нас далечните светове, целия космос и ни донася новини от там, така и нашите мисли, нашите идеи, нашите чувства, които са родени от светлината, трябва да имат качествата на този принцип – на своя прародител. Различаването на един човек от друг става най-добре по правилата на светлината. /29/

Всички велики идеи, възвишени чувства и дела се проявяват при най-изобилна светлина, не външна, но вътрешна. Че това е така, вижда се от обстоятелството, че най-възвишените индивиди в човечеството, които са добили туй велико свое развитие, наричаме светии, т.е. че те светят, станали са хора на светлината. Следователно, когато всички хора добият това състояние – да бъдат светещи – когато самите общества и народи придобият тия способности, само тогава ще имаме една възвишена култура. От това гледище, всички предмети на Земята, всички растения, животни и форми на хората, не са нищо друго, освен светлина, видоизменена в своите най-разнообразни прояви. С една реч, всичко е светлина. От всичко туй следва, че светлината, за която говорим, не е мъртва, не се състои само от трептения, както общо се твърди, но тя съдържа нещо повече. От чисто физическо гледище, ние определяме човека по неговите външни прояви – по формата на движенията му. Но за да се раздвижи той, трябва да се е проявило в него някое чувство; за да се проявило то, трябва да се е пробудила у него някоя мисъл и за да се прояви мисълта, дошла е някоя малка светлинка. И тъй, когато ние проучваме битието, проучваме всъщност оня велик принцип на живота, който е произвел светлината, а светлината сама по себе си е произвела всички последващи живи форми в природата. /В царс на ж пр/

Момите и момците се срещат повече вечер, в тъмнина, да не ги виждат хората. Обаче тъмнината събужда отрицателното в човека. За да не става това, които се обичат, трябва да се срещат денем, на светло; да не се пробуди в тях нито една отрицателна мисъл, нито едно отрицателно чувство.

Вътрешна светлина

Вярвайте в малката светлинка, в малката радост, която се проявява в душите ви. /96, с. 93/

... ние можем да се домогнем до истинското познание на външния свят, който наричаме физически, само чрез вътрешната светлина. ... Значи разумността като сила не е в материята. /168, с. 22/

Виждаш един човек и казваш: той има такива очи, такъв ръст, такива ръце и крака – описваш го. По описанието познаваш този човек. Обаче като умре, той оставя всички свои органи на физическия свят и ти не можеш вече да си го представиш. На същото основание казвам: Светлината съществува в нашия ум благодарение на известен брой трептения. Обаче тя съществува и без тези трептения. Тя се проявява и по друг начин във от физическия.

Сега да се върнем към светлината, която се проявява чрез човешкия ум. Тази светлина предава ясен, мек, чист израз на очите; тя предава красота и приятност на устата. Без нея човешката уста е лишена от магнетизъм и жизненост. /169, с. 117/

За да обърнеш някого, за да запалиш неговата малка свецица, той се обръща към своята душа, т.е. към истинското, вътрешно привличане. Малката вътрешна свецица ще моделира органите на сетивата. С помощта на малката свецица лесно ще се освободите от своите лоши навици. /169, с. 117/

Христос казва, че вътрешното око е едновременно и слънцето на човека. И когато човек изгуби своето слънце, той умира. С други думи, когато човек ослепее духовно, той умира, а когато прогледа духовно, той оживява. /128, с. 90/

Звездата на човека

Светлината, това е вашето богатство. Всичките ви минали животи и всичките ви бъдещи животи са зависели и ще зависят от светлината на вашата звезда. Тази звезда е съкровището на вашия живот; тази звезда е смисъла на вашия ум; тази звезда е смисълът на вашето сърце. /24, сер, с. 12/

Ако се яви звездата, то е отлично явление; ако пък не се яви, това дете ще бъде един автомат, едно същество без душа. И тъй, всички добри хора се отличават по това, че имат звезди. ... Някой път тези звезди снойт над главите на хората, някой път пред челата, а някога тия звезди са големи като слънца. /24, сер, с. 7/

... хубавото, великото и мощното в човешкия живот е звездата. И всеки един от вас може да знае, дали светлината на неговата звезда се увеличава или потъмнява. /24, сер, с. 10/

... звездите са, които внасят в нас новите идеи. Когато една звезда блесне в човешкия ум, човек веднага се изпълва с едно въодушевление. Когато една звезда блесне в човешкото сърце, той се изпълва с друго въодушевление. Звездите са едни от най-добрите признаци. /24, сер, с. 8/

Когато Христос дойде на Земята, тази звезда дойде с Него заедно. И ако сега рече да дойде втори път на Земята, тази звезда пак ще се яви заедно с Него. От изчисленията, които правят учените, тази звезда ще бъде този път 10 пъти по-ярка, отколкото е била преди 2000 години. Тя ще бъде ярка, но за кого? – Само за онези умове, само за онези сърца, които са готови да видят Божественото. /24, сер, с. 12/

И тогава апостол Павел казва: “Ще се хваля с кръста Христов”. Аз пък допълням: аз ще се похваля с Христовата звезда. ... кръстът е една сила, която работи само с гъстата материя, затова всеки човек, който иска да се бори с материалния свят, трябва да се бори чрез кръста. Ние създадохме този кръст със страданията, които сега имаме и с това предизвикахме тази Божествена сила да се прояви не като звезда, а като един тъмен кръст. Тъй превърнахме ний светлата звезда в един тъмен кръст. Когато Христос се роди на Земята, ангелите поставиха звездата Му на Небето, яви се Неговата светлина и с това искаха да Му кажат: Така ще внесеш светлина и мир в сърцата на всички хора, да се радват. /24, сер, с. 8 – 9/

Христос ще дойде като вътрешна светлина в умовете и сърцата на хората. Тази светлина ще привлече човешките един към друг и ще ги обедини вътрешно. Тези човеци ще бъдат човеци на светлината, човеци със “звезди”. /159, с. 90/

Когато тази светлина обхване една душа, тя вече не се колебае, не се съмнява. Това е един от най-великите *моменти*, които може да преживее човек. В него се заражда и тихо непрерывно засиява едно благородно, нежно чувство. Това чувство е нежно и деликатно, но интензивно. То обладава такава вътрешна мощ и сила, че човек става непобедим. /159, с. 90 – 91/

Светлина на живота

... и я нарекъл “светлина – зора” проява на живота. /70, с. 20/

Тия лъчи са живи и вие ще се чудите как е възможно да живее светлината? Този въпрос ще го оставя да го разрешите вие. Човек сам по себе си е един Божествен лъч. /137, с. 92/

Вие трябва да си служите със светлината, да изучавате нейните свойства и закони, понеже тя е жива и оказва благотворно въздействие върху човека.

Ние живеем в живата светлина, а тази, за която говорят физиците, представлява подсъзнанието на живата светлина. В съзнанието на светлината по отношение на вас има същите фази, каквито има във вашето съзнание: фаза на подсъзнание, самосъзнание и свръхсъзнание. Вие трябва да изучавате влиянието на светлината върху кой и да е плод. В първо време плодът е стипчив и кисел, съдържа повече киселини. Като узрее, той става сладък. Значи светлината със своето влияние е в състояние да превърне киселинността и стипчивостта в сладчина.

Светлина и топлина, ум и сърце

Казвате: Как мога да се спася? – Като повярвате в Господа Исуса Христа. – Как ще стане това? – Като ви поставят на анода и на катода на Божествения живот. Отдалечите ли се от тези две жици, токът ще се прекъсне и вие отново ще станете въглен. Има хора, които сами по себе си са светещи, не се нуждаят от прекарване на електрически ток през тях. Бог живее в тях, т.е. Божията Любов е в тях. Това са учениците, от сърцата на които се отделя топлина, а от умовете им – светлина. За тях съществуват благата в света. /96, с. 164/

Електричеството и магнетизмът са живи сили, които съществуват едновременно и в подсъзнанието. ... като слизат тия две сили от Бога, магнетизмът влиза в сърцето, а електричеството в ума на човека и посредством тях той може да премахне всички препятствия, които среща на пътя си. Само по този начин човек може да работи с Бога.

/70, с. 15/

Светлината иде от челото, от откритата част на главата. Топлината иде от горната част на главата. Космите са израснали под влияние на топлината. Започне ли главата да оголява, хората губят топлината си – настанала е голяма суша, която изгорила всичко. ... Ще си кажете: Искам да порасне косата ми. Кажеш ли така, ще вярваш на думите си. Ще пожелаеш да се подмладиш и ще се подмладиш. /105, с. 92/

Най-малката добра мисъл и най-малкото добро чувство е светлина, ценна за вашия храм. Приложете я в него, да усилите светлината му. /36, с. 47/

Любовта ще повдигне света. Човечеството се нуждае от светли умове и сърца. /158, с. 252/

Съвременните учени не изучават светлината и топлината както трябва. Един ден, когато изучат законите на светлината и на топлината, хората ще лекуват всички болести със светлинната и топлинната енергия. /95/

Ябълката пуца в почвата корените си, нагоре стебло, листа, цветове и плодове. Коренът пуца разклонения във всички посоки, изтегля из почвата хранителни материали и ги праща нагоре към листата, дето се обработват с помощта на слънчевата светлина. Получените обработени материали се пращат навсякъде да хранят всички растителни части. От узрелите плодове на ябълката се ползват всички.

Методът на ябълката е приложим в човешкия живот. Корените на растението можем да сравним с материалния живот на човека, а стъблото – с духовния му живот. Човек ще бъде в досег с материалния свят, с материалните сили и закони, ще ги изучава, но всичко това ще оплодява от светлината, която иде от висините на Духа. И както ябълката предлага плодовете си на всички,

които минават край нея, тъй и човек ще употреби дарбите и добродетелите си за благо на всички. /158, с. 304/

Вятърът някъде носи дъжд, а някъде суша. Водата и вятърът обработват почвата, но сами не могат да възрастват посятото семе. В помощ трябва да им дойдат светлината и топлината, за да възрастват или възкръснат животът, посят в земята.

Светлината внася стремеж, а топлината движение; светлината определя посоката и целта, а топлината дава сила за реализиране на целта; светлината отправя живота нагоре, отдето тя слиза, а топлината го импулсира и разширява. Словото, т.е. семето в живота е Христос.

При светия човек ти ще идеш, а светлият, той ще дойде при тебе. При извора на водата ти ще идеш. Светият човек е един извор, ти ще идеш при него, той пълни, ще подложиш сърцето си. А светлият човек, това е запалена свещ. Тази светлина иде при теб. ... Бог е свят и светъл. Бог като светлина идва при нас, а като свят, ние отиваме при Него. Следователно Светият Дух може да напълни сърцата ни. Значи сърцето отива при Светия Дух. А като кажем “светъл дух” подразбираме нашия дух. “Свят” се отнася до сърцето, а умът ни има работа със “светлия”. Следователно, това са две живи качества на Бога. С едното живо качество се занимава нашият ум, а с другото – нашето сърце. Като кажем “свят Дух”, подразбираме нашето сърце. Благ, вечен, свят, това са думи, които са свързани. Кой пълни сърца ни? – Божият Дух. /109, с. 6/

Там, дето няма светлина, умът не мисли, а там, дето няма топлина, сърцето не бие. Това не са само положения, твърдения, но велик закон. И когато ни запитат коя е мярката или кое е доказателството, с което ние можем да докажем известни истини в природата, ще употребим светлината и топлината; ако доказваме истини в човешкия живот, ще употребим ума и сърцето; ако доказваме истини в духовния свят, ще си послужим с духа и душата; ако доказваме истини в Божествения свят, ще се отнесем към Отца и към Сина. Не си бъркайте умовете с онези философско-богословски заключения, които казват, че Синът е проявление на Отца. То е, според моето схващане, едно криво определение на съвременния наш живот, защото ако Синът е проявление, то е една сянка. Да се прояви нещо, то е външната страна, а Синът е нещо повече от проявление. Сърцето не може да е проявление на ума, нито пък умът – проявление на сърцето. Те могат да си съдействат в проявленията, но това са вариации, пермутации и комбинации – нареждания, размествания и съчетания. /137, с. 244/

Духовно тяло

Христос дойде на Земята да покаже на хората истинския начин за създаване на свои собствени тела, от свой материал. Сегашният човек трябва да си изработи свое собствено тяло, което никой не може да му отнеме. Знаете ли какво ще бъде положението на човек с такова тяло? Например някой го преследва и иска да го върже, но той веднага изчезва. Къде отива? Зад гърба му. Преследвачът вика: Дръжте го! Веднага го обикалят стотина души, но той пак изчезва. Дойдат 5 – 6 стражари, но не могат да го намерят. Най-после казват: Хайде оставете го! Как ще хванете такъв човек; как ще го вържете; как ще го осъдите? Като видят, че той ту се явява, ту изчезва, те ще се уплашат и ще кажат: Дух е това. – Никакъв дух не е. Явил се човек, който владее материята и формата. /50, с. 155/

Светлина – съзнание

Щастието е в светлината на твоето съзнание. /106, с. 115/

Съзнанието подразбира светлина. Знаем, че светлината се произвежда от триенето или търкането на два предмета. Значи триене, търкане е нужно в света. Като не знаят как да става триенето, хората се карат, бият и най-после произвеждат светлина. Казвате: Груба работа е тази. Толкова мъчно произлезе светлината. – Много естествено, не познавате още физиката. Един ден, когато научите законите на разумната природа, лесно ще произвеждате светлина. /50, с. 152/

“Аз съм истинната лоза и Отец ми е земеделецът”. В тази лоза текат соковете на Любовта, като сила, която носи живот. В живота се проявява съзнанието на човека, а в съзнанието – неговият ум. ... Без съзнанието като светлина, нищо не се постига. Живите същества се отличават едно от друго по степента на тази светлина. Колкото на по-долно стъпало е известно същество, толкова по-малка е светлината на неговото съзнание. Щом дойдем до човека, там тази светлина е голяма. По тази светлина ще познаете гения и светията от обикновения човек. Ето защо, като видите някого, казвате: Светло е лицето на този човек. За друг човек казвате: Тъмно е лицето му. Това се дължи на степента на развитието, до което е стигнало съзнанието на човека. Когато съзнанието потъмнее, човек може да извърши най-големи престъпления. Когато съзнанието се пробуди, човек може да извърши най-големи добрини. Той е човек с добродетели. /50, с. 10/

... зад всеки светлинен лъч се крие висше, разумно съзнание. Човек не мисли за съществуването на това висше съзнание, както не мисли и за отношенията, които съществуват между видимия и невидимия свят. /16, с. 111/

Новата светлина на човешкото съзнание дава възможност да се преработват старите елементи в техния живот, както растенията преработват задушливия въглероден двуокис. Новата светлина може да преработи всички грехове и престъпления на хората; да преработи цялата карма на човека и от нея да извади сокове за новия живот. /109, с. 111/

Ако имате светлина в умовете си, она свят е на Земята, няма защо да го търсите горе. /105, с. 174/

Светлина – мисъл

Що е светлината? – Тя е емблема на великата, възвишената човешка мисъл. Следователно, само възвишеното, благородното, чистото може да влезе в непроницаемия чертог, дето Бог живее. Затова всичко трябва да се обърне в светлина. И ние също трябва да станем светлина. Който не може да отиде при Бога, той е направен от вода и въздух. Щом може да отиде при Бога, той е направен от светлина.

Ако не дишаш, не може да живееш. Ако светлината не влиза в очите ти, не може да мислиш. /20/

... при малката светлина, мозъкът губи своята влага и изсъхва; при голямата светлина, той приема повече отколкото трябва влага, вследствие на което в него става гниене. Очите на човека трябва да бъдат нормално големи, да приемат нормално количество светлина. От количеството на светлината, което очите приемат, зависи и доброто или лошото състояние на мозъка. От това гледище намираме, че мисълта на човека е в състояние да създаде каквато глава желае. /138, с. 184/

Очите на човека това са две отворстия на тази камера обскура, през които всичко трябва да се отпечати. Първо ще отвориш очите си, ще фотографираш и след това ще ги затвориш. Вие сега само фотографирате, още не изучавате нещата. Смешно е, когато един фотограф ходи по цял ден

да фотографира, а като се върне вечерно време дома си, не промива тези плочи и ги оставя настрана. Не, той трябва да влезе в тъмната си стаичка и да ги промие. /73, с. 12/

Не е силен ум този, който възприема и поглъща нещата както попивателната хартия поглъща водата. Фотографската лента отпечатва образите, които попадат на пътя ѝ, но всъщност това се дължи на светлината, а не на нея. Доброто излиза от светлината, а човек така съчетава условията, че дава възможност на светлината да се прояви.

Човек е същество, което мисли. А какво представя мисълта? Мисълта е област на светлината. Някога човек е живял в тъмнина, но като се стремил към ново положение, той изменил посоката на своето движение и влязъл в областта на светлината. Всяко същество, което се движи от тъмнина към светлина, е човек.

Мисълта започва с вътрешната светлина. Само при светлината може да има знания. Напредналите същества живеят в непрекъсната светлина. Великото Разумно Начало е светлина без никакви сенки.

Дето има светлина, има знание, а пък дето има знание, има друг подтик – подтик към простор и свобода. /158, с. 278/

Колкото любовта на човека е по-голяма, толкова и мисълта му е по-обширна.

Здравата мисъл иде от светлината, която Любовта носи със себе си. Когато човек не е озарен от лъчите на Любовта, тогава Мъдростта и Истината не идват.

Щом едно същество живее в Любовта, не мислете, че е невежа, макар и да не е свършило голямо училище. /158, с. 214/

Много адепти, които живеят в по-високи планински върхове, минават без лампи. От техните мозъци слиза светлина, която осветява пътя им. Щом напрегнат мисълта си, от мозъка им веднага излиза светлина; престанат ли да мислят интензивно и лампата изгасва.

Казвам: започнете да правите малки, микроскопически опити в това направление. Запример, вземете два предмета в ръцете си и ги насочете един срещу друг. Концентрирайте мисълта си в точката, дето тези предмети леко се допират и след време ще видите, че от това място се явява лека искрица. Ако не успеете от първия път, направете опита още два, три, десет, до 99 пъти и на стотния път непременно ще имате резултат. Колкото по-бързо произведете искрата, толкова мисълта ви е по-силно концентрирана. После направете следния опит: насочете двата си показалеца един срещу друг без да се допират и концентрирайте мисълта си към тях. След известно време ще видите, че от това място излиза светлина. Направете този опит вечер, за да забележите светлината. /153, с. 89 – 91/

Светлината трябва да се прекарва от естественото си състояние направо в ума. И веднага ще се яви осияние и право мислене, което по един естествен начин ще ни покаже отношенията и връзките на всички неща, които съществуват в природата и методите на действие. Пътят на нашата мисъл ще бъде осветлен. Тази светлина трябва да се прокара в нашето съзнание; трябва да се прокара в нашето сърце, за да произведе приятна топлинка, както изобщо слънчевите лъчи въздействат на растенията. Така ще се зародят у нас най-благородните чувства. Тази светлина трябва да се прокара и в нашата воля, за да произведе онази пластична сила, за която в природата няма прегради. Още преди хиляди години е казано, че умният и благородният човек може всичко да направи, защото той работи със законите на светлината. А тия закони включват в себе си великата хармония на битието. /29/

Светлина – Знание

Светлината подразбира знание. Който знае нещата, той има светлина, той мисли право. Щом мисли право, той вярва във всичко, което Бог е направил и продължава да прави.

/ 16, с. 95 – 96/

Изгубиш ли знанието и вярата в бъдещето, радостта ти изчезва. И докато си бил в светла стая, веднага наставка тъмнина. Можеш ли да виждаш в тъмнина? Нищо не виждаш: нито тоя, нито оня свят. Щом завъртиш ключа, светлината иде и ти виждаш вече. Светлината открива всички светове пред очите ни, а тъмнината ги закрива.

Човек иска да бъде силен, за да се прояви, но сила без знание не съществува. Човек иска да бъде красив, но и красота без знание не съществува. Само душите са красиви; само светлината е красива; само животът е красив и най-после, само знанието е красиво. Дето има знание, там има и красота. Когато някой иска да се покаже, че знае, той губи своята красота. Оставете знанието само да говори за себе си. Ако сте велик художник, няма защо да говорите за себе си. Вземете четка и бои и започнете да рисувате. От вашата работа хората ще ви оценят. /96, с. 210/

Светлина – Ясновидство

Ясновидецът вижда какво ще стане след 20 години. Де се вижда това? Разбира се, че не в това пространство около вас, но в друго някакво пространство. Има едно пространство близо до вас, което не е осветено, но ако го осветите, всички можете да виждате. Светлината разкрива и най-тъмните области в света. /96, с. 38/

Светлина – Школа

Вие влизате в Божествената Школа, дето светлината е толкова голяма, че и най-малкия недостатък изпъква силно. /151, с. 83/

Светлина – Разумност

Само разумният живот е, който дава светлината.

Виделината представя Разумното Начало в света. Щом дойде разумността, истинската работа започва. Светлината само изявява виделината. Чрез светлината предметите се проектират като върху платно. /22, с. 328/

От космоса идват към Земята други светлинни вибрации и като дойдат до Земята, те се видоизменят и се ражда обикновената светлина. Зад обикновената светлина седят други енергии от по-висок род, а зад последните седи нещо разумно. /29/

Когато Божествената светлина изгрява в човешката душа, в какъвто размер и да е, никакви коментари не трябва да се правят върху нея. Тази светлина дава на човека мъдрост, знание и сила. /82, с.235/

Светлината в природата показва съществуването на разумност.

По степента на светлината познаваме степента на разумност.

Колкото светлината, излизаща от едно разумно същество е по-сияйна, по-интензивна, по-мека, по-нежна, колкото по-мощно осветява и осмисля живота, толкова на по-висока интелигентност е носителка.

Тази светлина – това е сянка. Онази, Божествената светлина – тя е нещо разумно. Щом влезеш в Божествената светлина, ти чувстваш хармонията: тази светлина говори. Щом влезеш в Божествената топлина и тя говори. /111, с. 3/

Светлина – Нова култура

Причината за сблъскването между хората е вътрешната тъмнина, която съществува в техните умове.

Само Любовта и светлината, които новата култура носи, са в състояние да направят нещата ясни.

Когато те влязат в едно общество, учат хората как да живеят братски. /158, с. 316/

Когато лицето на човека е чисто и светло като на светиите, от сърцето му излиза пламък, светлина. От мозъка и от сърцето на много учени излиза също такава светлина. Приятно е на човека да среща хора, на които главите, лицата и сърцата светят. Това значи култура! Аз бих желал и вие така да светите. Щом светите, няма да имате нужда от никаква лампа. Такива братя и сестри, такава публика, на които главите, очите, ушите, устата, сърцата и мозъците светят, са всякога добре дошли. Това значи хора на новата култура. /102, с. 132/

Всеки търси Слънцето. Много естествено, енергията на нашия физически, умствен, даже и морален живот иде от Слънцето. То носи живот. Всяка култура се дължи на Слънцето.

/70, с. 55/

Според мене съществуват два вида култури, два вида религии, два вида партии: Култура на светлината и култура на тъмнината, религия на светлината и религия на тъмнината, партия на светлината и партия на тъмнината. По какво се отличават едните от другите? Първите знаят да строят, да градят и носят благото на човечеството, а вторите да събарят и рушат. / 106, с. 127/

Светлина – Истина

Истината е една. Всеки знае де е тя, но трябва да запали една малка свецица, да освети пътя. Тогава може да кажете: Виждам де е истината. Ако мислите, че отсега нататък трябва да учите истината, вие се лъжете. Вие знаете истината, но съзнанието ви е тъмно. /91, с. 33/

Само светлината остава вярна на хората. Тя не може да се изменя, не се проявява като светлина и тъмнина. Светлината всякога си остава светлина. Тя разкрива нещата такива, каквито са. Пред нея не остава нищо скрито-покрито. Светлината има отношение към истината. /21, с. 13/

Светлина – Вяра

Да живеете без вяра, това значи да сте лишени от светлина. ... Големи богатства се крият в човешкия ум и в човешкото сърце, но човек може да ги види само чрез вярата. /157, с. 17/

Вярата се придобива със светлина и топлина. В известни случаи вярата е храна за човешкия ум. Ако не се подхранва с вяра, умът не може да расте и да се развива.

Светлина – Освобождение

В пътя на тъмнината човек се учи. В пътя на светлината човек се освобождава, т.е. придобива свобода.

Светлина – Троичен човек

Посрещне ли човек и трите слънца на живота, ще придобие активност на клетките, топлина в чувствата и светлина в мислите си. /108, с. 12/

Ако един ум не може да се организира и да събира светлина, той е изложен на страдания. Ако чувствата са неорганизирани и не могат да събират топлина, те са изложени на страдания и разочарования. И ако едно тяло не може да събира сили, то е изложено на болести. /84/

... когато една мисъл раздвои ума ви, когато едно чувство раздвои сърцето ви и една постъпка раздвои волята ви, те не са прави. Божественото начало в човека не хвърля никаква сянка, в него има пълна хармония. /53/

Често съм казвал, че човек трябва да разговаря със светлината. Боли те гърбът. Изложи гърба си на слънце, на светлината, мисли за нея, за това, което съдържа и болката ще изчезне. Всички болести на ума произтичат от недоимък на светлина; на сърцето – от недоимък на топлина. Всички болести на душата произтичат от недоимък на истина.

/103, с. 11/

Светлина – Череп

Ако отворите само едно малко отверстие в мозъка на някой човек и му дадете да чете някоя хубава книга, ще забележите, че когато у човека започнат да работят тия скрити сили, самият мозък се повдига нагоре-надолу. ... Това място на костта, дето човешкият мозък действа енергично, изтънява. Защото не мислете, че човек приема светлината само през очите си, той я приема и през костите си. Тази част на костта, през която е минавала повече светлина, е по-тънка. По това може да се познае дали някой човек е бил по-интелигентен или по-прост. /24, с. 11/

Костите на черепа, главно на предната част, на способните хора са тънки, за да могат да възприемат лъчите, които идат от Слънцето. За развитието на всяка умствена способност от Слънцето идат специални лъчи. При това, тези лъчи не идат всякога, но от време на време. Затова развитието на известни способности върви периодически. /138, с. 184 – 185/

Светлина – Дреха

Слънчевата светлина възприемаме благодарение на мрежа, която се намира около нас – тя е опорната точка, върху която слънчевата енергия се спира и се проявява като светлина. В пространството тази светлина я няма. ...

Светлината е тъкан в Невидимия свят. Тя е дреха на душата. И на тази дреха всички създания се радват, защото е красива. Ако съществува душата, съществува и светлината. Изчезне ли душата – изчезва и светлината. Затова е казано, че Бог живее и съществува в светлината. /144 /

Светлина – Отношения

Светлина е нужна на човека. Само при светлината се създават правилни отношения между хората. /141, с. 74/

Светлина – Вода

Ние трябва да придобием качеството на светлината – безкористието и качеството на водата – мекотата. Това, което е направила светлината, като е осветила пространството, направете го и вие. И това, което е направила водата, като е очистила нещата, направете го и вие. /66, с. 309/

Светлината е материална сила подобна на извор. ... Тя полива всички живи същества ... както водата и ги заставя да растат и да се развиват. В това отношение светлината и водата представят една и съща материя, но в две различни състояния. /33, с. 16 – 17/

Светлина – Любов

Любовта е най-съвършената светлина.

Щом светлината на телата се намалява, те се отдалечават. /Определени движения, с. 81/

Да любиш, това не значи да изгориш, но и умът, и сърцето, и цялото ти тяло трябва да светнат. /79, с. 281/

Никой човек няма да се разкрие пред тебе, ако не го обичаш. Ако го обичаш, със своята обич хвърляш светлина върху него и тази светлина го осветява, и можеш да знаеш как е създаден. Щом не го обичаш, той ще бъде тъмнина за тебе, затворен, непроницаем. /84./

И тъй, истинската реална величина, това е висшата Любов, която няма нищо общо с човешките чувства и разположения. Тая Любов се познава по това, че когато се докосне до глупавия, прави го умен и мъдър; когато се докосне до мъртвия, той възкръсва и оживява; когато се докосне до прокажения, проказата веднага изчезва; когато се докосне до обезсърчения, обезсърчението му изчезва. Висшата Любов върши чудеса. Дето мине тя, твори и пресъздава. Тая Любов трябва да се изучава.